ஸ்ரீ

ஆழவார எமபெருமானார ஜீயர திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீமத வரவரமுநீநதர கரநதமாலை

மணவாள மாமுனிகள அருளிசசெயத

முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்க்யான அவதாரிகை

சரிய பதியாய, ஸ்ரீ வைகுணட நிகேதநனாய, நிதய முகதாநுபாவயனாய நிரதிசயாநநத யுகதனாயிருககிற ஸாவேசவரன, அநத நிதயஸூரிகளோபாதி தனனை அநுபவிதது நிதய கைஙகாயரஸராய வாழுகைகத பராபதியுணடாயிருககச செயதேயும அததை இழநது *அஸநநேவ* எனகிறபடியே அஸதகலபராயக கிடககிற ஸமஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸநதிதது, அதயநத வயாகுலசிததனாய, இவாகள கரண களேபரஙகளை இழநது இற கொடிநத பக்ஷி போலே கிடககிற தசையிலே கரணாதிகளைககொடுதது அவறறைககொணடு வயபிசரியாதே தனனை யாசரயிதது உஜஜீவிககைககு உடலாக, அபௌருஷேயமாய நிதய நிரதோஷமாய ஸவத பரமாணமான வேததததையும ததுபபருமஹணஙகளான ஸமருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளையும பரவாததிபபிததவிடததிலும, அநத சாஸதராபயாஸததுககு அநேக யோகயதை வேணடுகையாலே அவவழியாலே ஜஞாநம பிறநது சேதநா உஜஜீவிககை அரிதாயிருககிறபடியைததிருவுளளமபறறி ஸகல சாஸதர தாதபாயஙகளையும ஸஙகரஹமாக இவாகள அறியலாமபடி பணணவேணுமெனறு, ஸவருபோபாய புருஷாாதத யாதாதமய பரதிபாதகமான ரஹஸயதரயததையும, ஸவயமேவ ஆசாரயனாய நினறு பரகாசிபபிததருளினான

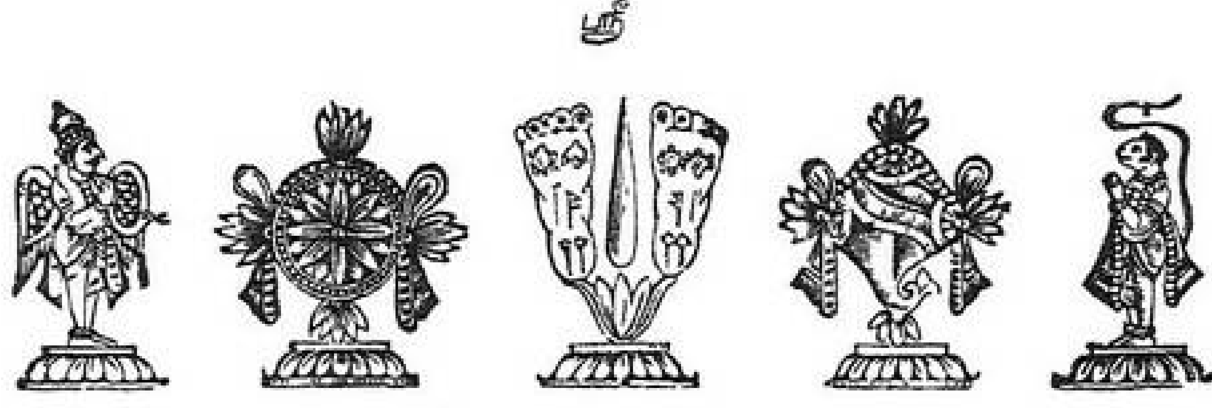
அதில, திருமநதரததை ஸ்ரீ பதரிகாசரமததிலே ஸவாமசபூதனான நரன விஷயமாக பராகாசிபபிததான தவயததை ஸ்ரீ விஷணுலோகததிலே ஸவமஹிஷியான பிராடடிவிஷயமாக பரகாசிபபிததான சரமசலோகததைதத தருததோததடடிலே ஸவாசரிதனான அாஜுநன விஷயமாக பரகாசிபபிததான ஆகையாலிறே *லக்ஷமீநாத ஸமாரமபாம* எனறு குரு பரமபராதியிலே ஈசவரனை அநுஸநதிககிறது.

இனி இநத ரஹஸயதரயநதான சபதம ஸஙகரஹமா யிருநததேயாகிலும அாததமுபதேசகமயமாகையாலும, அதறிநதே எலலாககும உஜஜீவிகக வேணடுகையாலும, அநத ரஹஸயதரயததிலும பூாவாசாாயாகளுடைய உபதேசபரமபரா பராபதமான அாதத விசேஷஙகளை ஸாவாககும ஸஙகரஹமாகவும ஸுவயகதமாகவும பிளளை லோகாசாாயா தமமுடைய பரமகருபையாலே இப பரபநதமுகேந அருளிச செயகிறா முனபே ரஹஸயதரய விஷயமாக மூனறு பரபநதம இடடருளியிருககச செயதேயும, அதில யாதருசசிகபபடி அதிஸஙகரஹமாகையாலும, பரநதபடி அதிவிஸதருதமாகையாலும,சரிய பதிபபடி உபயதோஷமுமினறிககேயிருநததேயாகிலும ஸமஸகருத வாகய பஹுளமாகையாலே பெணணுககும பேதைககும அதிகரிககப போகாமையாலும தரிவித தோஷமுமிலலாதபடி இனனமும ஒரு பரபநதமிட வேணுமெனறு திருவுளளமபறறி எலலாவறறுககும பினபிறே முமுக்ஷுபபடியாகிற இப பரபநதம இடடருளிறறு

ஆகையிறே, அலலாத பரபநதஙகள கிடகக, இததை எலலாரும அதிகரிததுபபோருகிறது இனனமும பூாவ பரபநதஙகளில அநுகதமான அாதத விசேஷஙகளும இப பரபநததததிலே உணடாகையாலும இதுவே எலலாககும ஆதரணீயமாயிருககும

வயாககயான அவதாரிகை முறறிறறு

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படி

திருமந்த்ரப்ரகரணம்

மூ. 1. முமுக்ஷுவுக்கு அறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று.

வ்யாகயாநம.— (முமுக்ஷுவுககு அறியவேண்டும ரஹஸயம மூனறு.) முமுக்ஷுவாகிறான மோக்ஷததிலே இச்சையுடையவனானவன *முசல் மோக்ஷணே* யிறே தாது. இததால, ஸமஸார விமோசனததில் இசசை பிறநதவனுககு எனறபடி ஆதமபராபதிகாமனுககும முமுக்ஷுதவமுணடேயாகிலும், இவவிடததில அவன விவக்ஷிதனனறு, அவனுககு ரஹஸயதரயஜஞாநாபேக்ஷை இல்லையிறே. ஆகையால, இவா முமுக்ஷுவெனகிறது. பகவதபராபதிகாமதயா ஸம்ஸார நிவருததியில் இசசை பிறநதவனை ஏவமபூதனானவனுககு 'அறியவேண்டும ரஹஸயம் மூனறு' எனறது — இவனுககு அவச்யம ஜஞாதவயமாயுளளது ஸவரூப உபாய புருஷாாத்தஙகளாகையாலும, அவறறை இநத ரஹஸயதரயம உளளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும, ரஹஸயத்ரயமுமே அறியவேண்டுவதென்கை *ஸ்வஜஞாநம பராபகஜஞாநம் ப்ராபயஜஞாநம முமுக்ஷுபி:। ஜஞாநத்ரயமுபாதேயம ஏததநயநந கிஞசந ॥* எனனககடவதிறே 'ரஹஸ்யம மூனறு' எனறு இவா உததேசிககிறது – திருமநதரமும தவயமும சரமச்லோகமுமாகிற இவறறை எனனுமிடம, மேலே ஸுஸபஷடம. இவற்றை ரஹஸயஙகளென்கிறது, ஸகல வேதாநத ஸாராாதத பரதிபாதககதயா பரமகுஹயஙகளாகையாலே ஆக, இவவாகயததால், அதிகாரி நிாததேசமும ததஜஞாதவய நிாததேசமும பணணியருளினாாயதது ... (1)

2 (அவ.) இனி, அநத ரஹஸயதரயததிலும பரதமரஹஸயம் ஏது எனனும ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச செயகிறாா, 'அதில பரதம ரஹஸயம திருமநதரம' எனறு,

மூ. 2. அதில பரதம ரஹஸயம் திருமந்தரம்.

வயா:— அதாவது – அநத ரஹஸயதரயததிலுமவைததுககொண்டு, இவவதிகாரிக்கு பரதமம ஜஞாதவயமான ரஹஸயம ஸவரூபயாதாதம்யபரமாய தயாஜயோபாதேய விபாகஜஞாநததைப பரிபூாணமாகப பிறபபிககுமதான திருமநதரமெனகை. அநநயாாஹசேஷதவம அநநயசரணதவம அநநய போகயதவமாகிற ஆகாரதரயததையும பரதிபாதிககையாலே சேதநஸ்வரூப யாதாதமய ப்ரதிபாதநபரமாய, ததநுகுண தயாஜயோபாதேய விபாகத்தையும ஸுஸபஷடமாக பரதிபாதியா நினறுளள இமமநதரததாலே ஸுசிக்ஷிதனானவனுககிறே, மறறை ரஹஸயஙகளிரணடிலும பரதிபாதிககபபடுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிபபது. ஆகையாலே ஸவரூபயாதாதம்யபரமான திருமந்தரம பரதம ரஹஸ்யமென்னக குறையிலலை இனனமும, பரணவததுககு மநதரசேஷம விவரணமானாபபோலே

மநதரசேஷததுககு தவயம விவரணமாய, தவயததுககுச சரம சலோகம விவரணமாயிறே இருபபது அநத நயாயததாலும இதினுடைய பராதமயம ஸிததமிறே ஆக, இவை எலலாவறறையும திருவுளளம பறறியாயதது 'பரதம ரஹஸயம திருமநதரம' எனறு இவா அருளிசசெயதது இததை மநதரமெனகிறது * மநதாரம தராயத இதி மநதர:* எனகிற படியே சபத சகதியாலும அாதத போதநததாலும தனனை அநுஸநதிபபாாககு ரக்ஷகமாகை யாலே சபதசகதியாலே ரக்ஷகமாம, ஜபஹோமாதிகளாலே காாயஙகொளளும உபாஸகாககு அாதத போதநததாலே ரக்ஷகமாம ஈசவரனே உபாயோபேயமெனறிருககும பரபநநாககு அாததபோதநததாலே ரக்ஷகமாகையாவது *தேஹாஸகதாதமபுததிா யதி பவதி பதம ஸாது விதயாத தருதீயம ஸவாதநதாயாநதோ யதி ஸயாத பரதமம இதர சேஷதவதீசசேத தவிதீயம, ஆதமதராணேநமுகசசேநநம இதி ச பதம பாநதவாபாஸலோலச சபதம நாராய ணுககயம விஷயசபலதீசசேத சதுாததீம பரபநந * எனறு பட்டா அருளிசசெயதபடியே தனனை அநுஸநதிபபாாககு தேஹாதமாபிமாநமும, ஸவாதநதரியமும, அநயசேஷதவமும, ஸவரக்ஷணே ஸவாநவயமும, அபநதுஸஙகமும, விஷயபராவணயமும மேலிடாதபடிபண்ணி ஸவரூபாநுருபமாக நடககும்படி நோககுகை (2)

3 இனிமேல இமமநதரததினுடைய வைபவததை விஸதரேண பரதிபாதிபபதாகத திருவுளளமபறறி, பரதமம இதினுடைய அநுஸநதாந கரமகதநமுகததாலே இதின வைப வததை அருளிசசெயகிறா 'திருமநதரததினுடைய' எனறு தொடஙகி

மூ 3 திருமநதரததினுடைய சீாமைக்குப போருமபடி பரேமததோடே பேணி அநுஸநதிககவேணும

வயா — திருமநதரததுககுச சீாமையாவது *ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவ ஆதாவணுநிச - ஸாவமஷடாக்ஷராநதஸதம * எனகிறபடியே ஸகலவேத ஸஙகரஹமாய "மற றெலலாம பேசிலும" எனகிறபடியே ஜஞாதவய ஸகலாாதத ப்ரதிபாதகமாய * மநதராணும பரமோ மநதரோ குஹயாநாம குஹயமுததமம, பவிதரம ச பவிதராணும மூலமநதரஸ ஸநாதந * எனகிறபடியே மநதரஙகளில வைததுககொணடு பரமமான மநதரமாய, குஹயங களில வைததுககொணடு உததமமான குஹயமாய, பவிதரஙகளுககும பவிதரமாயிருககிற கௌரவம. (சீாமைககுப போருமபடி) எனறது, தகுமபடியெனகை (பரேமத்தோடே பேணி அநுஸநதிககை)யாவது, இததை அநுஸநதிககுமளவில ருஷிகஹருதயஞயிருந தநுஸநதிககை யனறிககே இதின வைலக்ஷணய ஜஞாநமடியாக இதின பககல தனககுணடான பரேமத தோடே, குஹயாநாம குஹயமானவிது அசலறியாதபடி * மநதரம யததேந கோபயேத* எனகிறபடியே பேணிககொணடநுஸநதிககை இபபடி அநுஸநதிககவேணுமெனகையாலே பரகாராநதரேண அநுஸநதிகக லாகாதெனகிற நியமம தோறறுகிறது .. (3)

4. இபபடி, தனபககல பரேமமுணடாகவே இமமநதரம இவனுககு காாயகரமாமோ வெனன வருளிச செயகிறா, 'மநதரததிலும' எனறு தொடஙகி

மூ 4. மநதரததிலும மநதரததுககு உளளீடான வஸ்துவிலும் மநதரப்ரதனை ஆசாாயன பககலிலும பரேமம கனக்க உணடானால காாயகரமாவது

வயா — அதாவது-ஜஞாதவயாாததஜஞாபகமான இம மநதரததனனிலும, சேஷிதவ சரணயதவ பராபயதவஙகளாகிற ஆகாரதரயயுகததயா இமமநதரததுககு வாசயவஸதுவா

யிருக்கிற ஸாவேச்வரன விஷயத்திலும் *தநமநதரம பராஹமணுதீநம்* என்கிறபடியே இமமநதரம ஆசாாயாதீநமா யிருப்பதொனருகையாலே இததை யதாபரதிபததியுக்தனுயக் கொணடு, தனக்கு உபகரித்த ஆசாாய விஷயத்திலும தத்ததவைலக்ஷண்யா நுரூபமாக ப்ரேமம அதிசயேந உண்டாகுல, இமமநதரம் இவனுக்குக காாயகரமாவதெனகை. *மந்த்ரே தத தேவதாயாஞச ததா மநதரபரதே குரௌ, தரிஷு பக்திஸ ஸதா காாயா ஸா ஹி பரதம ஸாதநம.* எனனக கடவதிறே .. .. (4)

5. இனி, இமமநதரததினுடைய அவதரணப்ரகாரகதந முகததாலே இதினுடைய அபரதிம வைபவததை அருளிச செயகிருா 'ஸமஸாரிகள' என்று தொடங்கி.

மூ. 5. ஸம்ஸாரிகள தங்களேயும ஈச்வரனையும் மறந்து, ஈச்வர கைங்காயததையும் இழந்து, இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட, ஸாவேச்வரன் தன் க்ருபையாலே இவர்கள தன்னையறிநது கரைமரஞ் சேரும் படி, தானே சிஷயனுமாய் ஆசாாயனுமாய் நின்று திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினுன்.

வ்யா :— ஸமஸாரிகளாகிருா அநாதயசிதஸமபநதததாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவிதயாகாமவாஸநாருசிவிவசராய ஜநமமரணுதி கலேசபாகிகளாயத திரிகிற பததசேதனா 'தஙகளேயும் ஈசவரனையும மறநது' எனறது. *தாஸபூதா: ஸவதஸஸாவே ஹயாதமாந பரமாதமந 1 நாநயதா லக்ஷணம தேஷாம பநதே மோக்ஷே ததைவ ச.* எனகிறபடியே ஸவதஸஸிததமான பகவத சேஷதவததை லக்ஷணமாக வுடையராயிருககிற தஙகளேயும *பதிமவிசவஸய *ஸவாமிதவம பரஹமணி ஸததிதம* இதயாதிகளிற சொலலுகிறபடியே தஙகளுககு நிருபாதிக சேஷியாயிருககிற ஈசவரனையும அறியாதேயெனகை. ஆகுல, 'அறியாமலென்னுதே மறநதென்பான என? முன ஒருகால் நினைததுப பினபு அந நினைவுககு பரசயுதி வநதவிடததிலிறே மறநது எனனலாவது' எனனில்: ''மறநதேனுனனை முனனம'. எனகிறபடியே ஸவதஸஸிததமான ஸமபநதததை யுணாநதால முனபு நினைததிருநத அாத ததை மறநதாறபோலே இருககும ஸமபநதததில உறைபபை நினைதது அருளிசசெயதாரா மிததனை. 'ஈச்வர கைஙகாயததையும இழநது' எனறது கீழசசொனன அஜஞாநததாலே வகுதத சேஷியான ஈசவர விஷயததில கைஙகாயமாகிற பரமபுருஷாாததததையும பராபிககப பெருதேயெனகை. புருஷாாதததினுடைய கௌரவததையும, அதுககிடடுப பிறநது வைததுக் கிடடபபெருமல கிடநதபடியையும நினைதது, 'இழநது' எனகிருா. 'இழநதோ மெனகிற இழவுமினறிககே' எனறது ஸவஸவரூபபரஸவரூப ஜஞானமும புருஷாாதத ஜஞாந மும இலலாமையாலே ஸ்வசேஷதவாநுரூபமான சேஷிவிஷய கைங்காயரூப புருஷாாததததை இழநதோமென்கிற அலாப கலேசநதானுமினறிககே எனகை (ஸமஸாரமாகிற பெருங் கடலிலே விழுநது நோவுபட) என்றது *ஸமஸார ஸாகரம கோரம அநநதகலேச பாஜனம்* என்கிறபடியே அநநதகலேசபாஜநமாய, ஒருவராலும ஸவயதநத்தால் கரைகாண அரிதாம படியிருககிற ஸமஸாரமாகிற மஹா ஸமுதரததுககுளளே விழுநது தாபதரயாபிபூதராயக கொணடு கலேசபபடவென்கை. இததால, தஙகளேயும ஈசவரனையும் அறியாமையாலும, புருஷாாததததை அறியாமையாலும, ஸமஸாரஸாகரததுககுளளே கிடநது நோவுபடா நிறக விரோதியான ஸமஸாரநதனனையும தநநிஸதரணேபாயததையும அறியாமையாலும, ஜஞாதவயமான அாததபஞசகததிலும் ஒனறையும் அறியாமற கிடந்தாகளெனகை. *பராபயஸய பரஹமணே ரூபம* இதயாதிபபடியே ஸகல சாஸதரஙகளும பரதிபாதிபபது அாததபஞசகத்தையுமிறே இவவாததஙகளை இவாகளுக்கு ஸுகரஹமாக அறிவிககைககாக, ஸகல சாஸதர ஸங்க்ரஹமான திருமந்தரத்தை ஸாவேசவரன வெளியிடட பரகாரததைச்

சொல்லுகிறது மேல் ஸர்வேச்வரன் தன் க்ருபையாலே என்றது *ஈசேசிதவ்யஸம்பந்தாத் அநிதம்ப்ரதமாதபி* என்கிறபடியே அநாதியாக ஸர்வரோடுமுண்டான ஈசேசிதவ்ய ஸம்பந்தத்தையுடையனான எம்பெருமான் *ஏவம் ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி, ஜீவே துக்காகுலே விஷ்ணோ க்ருபா காப்யுபஜாயதே* என்கிறபடியே இவர்கள் படுகிற துக்கதர்சநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே யென்கை 'இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரம் சேரும்படி' என்றது இப்படி ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே கிடந்து நோவுபடுகிற இவர்கள் *த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண* என்றும் *ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம், விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸார நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னை யறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்படும்படி யென்கை 'தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று' என்றது "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே நரநாராயண ரூபேண அவதரித்து நரனான தான் சிஷ்யனுமாய், நாராயணனான தான் ஆசார்யனுமாய் நின்று என்கை 'திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்' என்றது ஸகல சாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாய் அநந்த சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியா நிற்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினானென்கை. அருளிச் செய்தானென்னாதே வெளியிட்டருளினானென்றது – இப்போது தான் ஒன்றை நிர்மித்துச் சொன்னானல்லன், அநாதியானத்தை ப்ரகாசிப்பித்தானித்தனை என்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை இவர்கள் தூக்கத்திகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாசிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக (5)

6 ஆனால், ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளிவிட அமையாதோ? சிஷ்யனாய் நின்றது ஏதுக்காக? என்ன அருளிச் செய்கிறார், 'சிஷ்யனாய்' என்று தொடங்கி

மூ 6 சிஷ்யனாய் நின்றது சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தை அறிவிக்கைக்காக.

வ்யா — அதாவது, ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளின அளவன்றிக்கே, தானே சிஷ்யனுமாய்க்கொண்டு நின்றது, *ஆஸ்திகோ தர்மசீலச்ச சீலவாந் வைஷ்ணவச் சுசி, கம்பீரச் சதுரோ தீரச் சிஷ்ய இத்யபிதீயதே *சரீரம் வஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்ம குணாநஸூந், குர்வர்த்தம் தாரயேத் யஸ்து ஸ சிஷ்யோ நேதர: ஸ்ம்ருத: ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்த்வபோதாபிலாஷீ சுச்ரூஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ரணிபதநபர: ப்ரச்நகால ப்ரதீக்ஷ:, சாந்தோ தாந்தோநஸூயுச் சரணமுபகதச் சாஸ்த்ரவிச்வாஸசாலீ சிஷ்ய: ப்ராப்த: பரீக்ஷாம் க்ருதவிதபிமதம் தத்த்வதச் சிக்ஷணீய: * இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடிகளும் ஸாத்யாந்தர நிவ்ருத்தியும் பலஸாதந சுச்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையும் உடையனாயிருக்கையுமாகிற சிஷ்யலக்ஷணம் லோகத்திலுள்ளார் அறியாமையாலே அத்தை ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காகவென்கை உபதேசத்தாலே அறிவிக்குமளவில் ஸர்வோத்காஷம் தேடிக்கொள்ளவந்தானித்தனை யென்று நினைக்கவுங்கூடும், அநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்குமளவில் நமக்கும் இது வேணுமென்று விச்வஸித்துப் பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே. (6)

7 "இப்படி சிஷ்யனாய் நின்று இம்மந்த்ர சிக்ஷைபண்ணி இவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்க வேணுமோ? "ஞானக்கலைகள்" என்கிறபடியே ஸகல சாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது அவற்றை அப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோ?"

என்ன, சாஸ்தரஜநயஜ்ஞாநத்துககும இம மநதர ஜநயஜ்ஞாநததுக்கும உண்டான விசேஷததை ஸதருஷடாநதமாக அருளிசசெயகிறா 'ஸகலசாஸதரங்களாலும்' என்று தொடங்கி.

மூ. 7. ஸகல சாஸதரங்களாலும் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம்ஸவயமாஜிதம்போலே;
திருமந்த்ரத்தால் பிறககும் ஜ்ஞாநம் பைதருகதநமபோலே.

வ்யா — அதாவது-தத்வஜ்ஞாந ஜநகங்களான சருதி ஸமருதயாதி ஸகல சாஸதரங்களாலும சேதநருககுப பிறக்கும் ஜ்ஞாநம ஸவயமஆர்ஜிததநமபோலே அதயாயாஸலபயமாயிருககும் ஆசார்யோபதேசம அடியாகத திருமநத்ரததால் பிறககும ஜ்ஞாநம பைதருகதநமபோலே அநாயாஸலப்யமா யிருககுமெனகை *சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம பஹுகலேசம புத்தேச்சலந காரணம, உபதேசாத் ஹரிம் புதவா விரமேத ஸாவ கர்மஸு* என்னககடவதிறே. இததால், சாஸ்தரங்களிறகாட்டில் தத்ஸங்க்ரஹமான திருமநதரததுககு உண்டான வைபவம சொல்லிற்றாயிற்று (7)

8. ஆனால, சாஸதரங்களொழிநததாகிறது, பகவந் மந்த்ரந்தான் இதொன்றுமன்றே; பின்னையும் பலவில்லையோ? எனகிற சஙகையிலே, மந்த்ராநதரங்களிறகாட்டில இதுககு உண்டான வைபவததை அருளிச் செயவதாகத திருவுள்ளமபற்றி, 'பகவந மநதரங்களதான அநேகங்கள' எனகிறா

மூ. 8. பகவந் மந்த்ரங்கள தான் அநேகங்கள.

வ்யா — *ஆஸ்தாதே குணராசிவதம் குணபரீவாஹாதமநாம ஜநமநாம ஸங்கயா* *பஹவோ நருண கல்யாணகுணா. புதரஸய ஸநதிதே* *தாவநநத குணஸயாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா* *பஹூநி மேவயதீதாநி தவ சாஜுந* எனறும "எணணில தொல்புகழ" எனறும், ¶ "எநநினற யோனியுமாயப பிறநதாய" எனறும இத்யாதிகளிற் சொலலுகிற படியே பகவத குணங்களும குணபரீவாஹ ரூபங்களான அவதாரங்களும அஸங்கயாதமா யிருககுமாபோலே அவறறை அநுபநதிததிருககும மநதர விசேஷங்களும் "அநந்தா வை பகவந்மந்த்ரா:" எனகிறபடியே அநேகங்களா யிருககுமெனகை (8)

9. அவையெலலாநதான ஏகவாககமோ? என்ன, 'அவைதான வயாபகங்களென்றும அவ்யாபகங்களென்றும் இரணடு வாககம' எனகிறா,

மூ. 9. அவைதான, வயாபகங்களென்றும அவயாபகங்களென்றும் இரணடு வாக்கம.

வ்யா :— அதாவது- ஸாவ வயாபகமான பகவதஸவரூபததை பரதிபாதிககையாலே வ்யாபகங்களென்றும, பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதங்களில் ஒரொன்றை பரதிபாதிககையாலே அவயாபகங்களென்றும உபயவாககமாயிருககு மென்கை (9)

'வாக்கதவயமும தன்னிலொககுமோ?' என்ன, 'அவயாபகங்களில் வயாபகங்கள் மூன்றும் சரேஷ்டங்கள' என்கிறா

மூ 10. அவ்யாபகங்களில வயாபகங்கள மூனறும ச்ரேஷடங்கள்.

வயா — அதாவது – அவயாபகங்களாய இருந்துள்ள ஸகல மந்தரங்களிலும *நாராயணாய விதமஹே வாஸுதேவாய தீமஹி, தநநோ விஷ்ணு ப்ரசோதயாத* என்று விஷ்ணு காயத்ரியில ஒதபபடுகிற வயாபக மந்தரங்கள் மூனறும சரேஷ்டங்களாயிருக்கு மெனகை (10)

11 'இந்த வயாபக மந்தரத்ரயமும தனனிலொககுமோ' எனன, 'இவை மூன்றிலும வைததுககொணடு பெரிய திருமந்தரம ப்ரதாநம' எனகிறா.

மூ 11 இவை மூனறிலும் வைததுககொணடு பெரிய திருமந்தரம ப்ரதாநம்.

வயா.— அதாவது – அவயாபகங்களிற காட்டில சரேஷ்டமாயிருநதுள்ள இந்த வயாபக மந்தரங்கள மூனறிலும வைததுககொணடு *நாராயணாய விதமஹே* என்று ப்ரதமோபாததமாகையாலும், ஆததபூாதயாதிகளாலும, *நாஸதி சாஷடாக்ஷராதபர* *ந மந்தரோஷ்டாக்ஷராத பர* என்னுமபடியான பெருமையையுடைய திருமந்தரம் ப்ரதாநமாயிருககுமெனகை (11)

12 'மற்றை வயாபகத்வயததுககும தாழவு ஏது?' எனன 'மற்றையவை யிரணடுககும அசிஷ்டபரிகரஹமும அபூாததியும உணடு' எனகிறா.

மூ 12 மற்றையவை யிரணடுககும அசிஷ்டபரிகரஹமும அபூாததியும் உணடு.

வயா — அதாவது – வாஸுதேவ விஷ்ணு சப்தங்களான மற்றை வயாபக மந்தரங்க ளிரணடுககும, நாராயண சப்தமபோலே ஸவரூபரூபகுணாதிகளையெல்லாம ப்ரதிபாதியாதே ஸவரூபமாத்ரததை ப்ரதிபாதிககையாலே, நிாவிசேஷசிந்மாத்ர வஸதுவாதிகளான குதருஷ்டி கள மிகவும ஆதரிததுப்போருகையாகிற அசிஷ்டபரிகரஹமும, வயாப்யாதயாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாகிற அபூாததியும உணடெனகை "ஷடக்ஷரி - வயாபய பதாாததங்களையும, வயாபநப்ரகாரததையும வயாபதி பலததையும வயாபகனுடைய குணங்களையும சொலலாதே வயாபதிமாத்ர ப்ரகாசகமாகையாலே அபூாணம வயாபநப்ரகாரததைச சொலலா நிறகச செயதேயும, வயாபய பதாாததங்களுககு வாசகசப்தம இலலாமையாலும *ஸாவம வஸதி* என்று ஆததபலததாலே ஸாவசப்தம புகுநதாலும அதில குணம அநவயியாமையாலும், இனி, குணஸிதயிககாக பகவசசப்தததைக கூட்டிககொள்ள வேணடுகையாலும, வயாபதி பலததைச சொலலாமையாலும, திருதவாதசாக்ஷரியும அபூாணம இமமந்தரம அவைபோ லனறியிலே, வயாபய பதாாததங்களோடு வயாபநப்ரகாரததோடு வயாபதிபலததோடு வயாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற சாபதமாகக காட்டுகையாலே, அவற்றிறகாட்டில் இதுககு ஆததபௌஷகலய நிபந்தநமான ஆதிகயம உண்டு" என்று, மற்றை வயாபக மந்தரங்களிரணடினுடைய அபூாததியையும திருமந்தரததினுடைய ஆததபூாததியையும ஸுஸபஷ்டமாக ஆசசானபிளளை அருளிசசெயதாாிறே. (12)

13 இது தனககு சிஷ்டபரிகரஹ முணடோவெனனவருளிச செயகிறா 'இததை' என்று தொடங்கி

மூ 13 இததை வேதங்களும, ருஷிகளும, ஆழவாாகளும, ஆசாாயாகளும் விருமபினாாகள

வயா — அதாவது-விஷ்ணு காயத்ரியிலே வயாபகமந்தரத்ரயததையுஞ் சொலலுகிற வளவில ப்ரதமததிலே நாராயண சப்தததை ப்ராதாநயேந ப்ரதிபாதிககையாலும *விசவம நாராயணம* என்று தொடங்கி, *நாராயண பரமப்ரஹம ததவம நாராயண பர , நாராயண

பரோஜ்யோதிராத்மா நாராயண பர , யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத் யஸ்மிந் த்ருச்யதே ச்ரூயதேபி வா, அந்தாபஹிச்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தித * என்று ஸகல வேதாந்த ஸாரபூதமான நாராயணாநுவாகத்திலும், *ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந் ந ப்ரஹ்மா நேசாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ * என்று மஹோபநிஷத்திலும் *சக்ஷுச்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண ச்ரோத்ரஞ்ச ச்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண * என்று தொடங்கி, *திச்ச ப்ரதிசச்ச நாராயண * என்று முடிவாக நடுவு அடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும், *யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் * என்று தொடங்கி *யஸ்ய ம்ருத்யு சரீரம் * என்கிறது ஈறாக நடுவுள்ள பர்யாயங்கள் தோறும் *ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:* என்று அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவ விஷ்ணு சப்தங்களை அநாதரித்து நாராயண சப்தத்தையிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்த்தேசிக்கையாலும் அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமாய் ஸ்வத: ப்ரமாணங்களான வேதங்களும் விரும்பிற்றின. *யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர , ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பர * *பூத்வோர்த்வபாஹுரத்யாத்ர ஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமி வ ; ஹே புத்ர சிஷ்யாச்ச்ருணுத ந மந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத் பர * *ஸர்வ வேதாந்தஸாரார்த்தஸ ஸம்ஸாரார்ணவதாரக , கதிரஷ்டாக்ஷரோ ந்ருணாம் அபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம் * *ஆர்த்தா விஷண்ணா சிதிலாச்ச பீதா கோரேஷு ச வ்யாதிஷு வர்த்தமாநா , ஸங்கீர்த்ய நாராயண சப்தமாத்ரம் விமுக்த து காஸ ஸுகிநோ பவந்தி * *நாராயணேதி சப்தோஸ்தி வாகஸ்தி வசவர்த்திநீ, ததாபி நரகே கோரே பதந்தீதி கிமத்புதம் * *கிம் தத்ர பஹுபிர்மந்த்ரை கிம் தத்ர பஹுபிர்வ்ரதை , நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த ஸாதக * இத்யாதிகளாலே வேதார்த்தோபப்ருமஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பல விடங்களிலும் இத்தை ச்லாகித்துக்கொண்டு சொல்லுகையாலே, வேதார்த்த விசதீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதி பரமருஷிகளும் விரும்பினார்கள், ''வண்புகழ் நாரணன் '' ''செல்வ நாரணன்'' என்று தொடங்கி ''வாழ்புகழ் நாரணன்'' என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்கையாலும், '' நாடுநகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணாய'' என்று தொடங்கி '' ஓவாதே நமோ நாரணா வென்பன'' என்று பெரியாழ்வாரும், '' நாத்தழும்பெழ நாரணா'' என்று தொடங்கி ''நலந்திகழ் நாரணன்'' என்று பெருமாளும், '' நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்'' என்று தொடங்கி ''எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லார் வானமாளவே'' என்று திருமழிசைப்பிரானும், '' நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம்'' என்று உபக்ரமத்தசையிலே ஒருகால் சொன்னதுபோலே ஒன்பதின்கால் சொல்லி ''நாராயணாவோ ! மணிவண்ணா ! நாகணையாய ! வாராய'' என்று திருமங்கையாழ்வாரும் உபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச் செய்கையாலும், '' நன்மாலைகொண்டு நமோ நாரணா வென்னும் சொன்மாலை கற்றேன்'' என்றும் ''நாரணாவென்றோவா துரைக்கு முரையுண்டே'' என்றும், ''ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு'' ''நாரணன்தன் நாமங்கள்'' ''பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்'' என்றும், ''நாமம் பல சொல்லி நாராயணா'' என்றும் முதலாழ்வார்களும் அருளிச் செய்கையாலும், '' மயர்வறமதிநல மருளினன் '' என்கிறபடியே நிர்ஹேதுக பகவத் கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகத ஸமஸ்த வஸ்து வாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள். இதர மந்த்ரங்களை அநாதரித்து இத்தையே தந்தாமுக்குத்தஞ்சமாக அநுஸந்தித்து, உபதேச வேளையிலும் தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கும் இத்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக உபதேசித்துப் போருகையாலே, அவ்வாழ்வார்களைப்பின் சென்ற ஆசார்யர்களெல்லாரும் விரும்பினார்களென்கை

இத்தால் மந்த்ராந்தரங்களிற் காட்டில் இம் மந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ் சொல்லிற்றாய்த்து (13)

14 இனி வாச்யந்தன்னிலும் இதுக்குண்டான வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் ' வாச்ய ப்ரபாவம் போலன்று வாசக ப்ரபாவம் ' என்று

மூ 14 வாசய ப்ரபாவம போலனறு வாசக பரபாவம.

வயா :— அதாவது-இதுககு வாசயனுயிருநதுளள ஈசவரனுடைய பெருமைபோலன்று ததவாசகமான இதின பெருமையெனறபடி (14)

15 அதுதான ஏது? எனனவருளிச செயகிறா 'அவன தூரஸதனுனாலும இது கிட்டி நினறுதவும' எனறு

மூ 15 அவன தூரஸதனுனாலும இது கிடடி நின்று உதவும்

வயா — அதாவது-இதுககு வாசயனுனவன ஸநநிஹிதனனறிககே தூரஸதனுயிருநத காலததிலும வாசகமான இது ஆஸநநமாய நினறு தனனை வசிததவாகள அபேக்ஷிதஙகளை ஸாதிததுக கொடுககுமெனகை (15)

16 'இபபடி வாசயன தூரஸதனுயிருகக, வாசகம உதவின இடம உணடோ?' எனன அருளிச செயகிறா 'தரௌபதிககு ஆபததிலே புடைவை சுரநதது திருநாமமிறே' எனறு.

மூ. 16. தரௌபதிககு ஆபததிலே புடைவை சுரநதது திருநாமமிறே.

வயா — அதாவது – மஹாஸதஸஸிலே துசசாஸனன வஸதராபஹாரம பணணுகிற போது * மஹதயாபதி ஸமபராபதே ஸமாததவயோ பகவாந ஹரி * எனறு முனபே ஸ்ரீ வஸிஷ்டமஹாஷி சொலலி வைததததை நினைதது, * சஙகசகர கதாபாணே தவாரகா நிலயாச யுத, கோவிநத புணடரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம சரணுகதாம * எனறு சரணம புகுநத தரௌபதிககு அவவாபததிலே * கோவிநதேதி யதாகரநதத கருஷணுமாம தூரவாஸிநம * எனகிறபடியே வாசயனுன கருஷணன தூரஸதனுயிருககச செயதேயும வஸதரததை வாததிபபிததுக கொடுததது அவவவதாரததுககு வாசகமான கோவிநதனென்கிற திருநாமமிறே யெனகை நாராயண சபதாாததததில ஏகதேசததுககு வாசகமான ஒரு திருநாமம செயதபடி கணடால, இதன பரபாவம கிமபுநாநயாயஸிததமிறே யெனறு கருதது (16)

17 இனனமும ஒரு பரகாரததாலே இதன வைபவததை அருளிச செயகிறா 'சொல்லும கரமமொழியச சொனனுலும' எனறு தொடஙகி

மூ 17 சொலலும கரமமொழியசசொனனுலும தன ஸவரூபம கெட நிலலாது

வயா .— அதாவது – ஏதேனும ஒரு மநதரமும தனனைத தஞசமாக விசவஸிததுச சொனனவாகளுககொழியத தன காாயம செயயாதேயாகிலும, இது அஙஙனனறிககே தனனைத தஞசமாக விசவஸிததுச சொலலுகையாகிற கரமம ஒழிய, * ஸாஙகேதயம பாரிஹாஸயஞச ஸதோபம ஹேலநமேவ வா * எனகிறபடியே சொலலிலும, சொனனவாகளுககு ரக்ஷகமாகை யாகிற தன் ஸவருபததில நழுவ நிலலாதெனகை (17)

18 இனி, இதன ஸாவாபேக்ஷித பரததவமாகிற வைபவததை அருளிச செயகிறா 'இதுதான' எனறு தொடஙகி

மூ 18 இதுதான் "வலநதரும" எனகிறபடியே எல்லா அபேக்ஷிதஙகளையும் கொடுககும

வயா :— அதாவது – இமமநதரநதான "குலநதரும" எனறு தொடஙகி ஆழவாா அருளிச செயதபடியே, அதிகாராநுகுணமான அபேக்ஷிதஙகளையெலலாம கொடுககு மெனகை. .. .. (18)

19 அதனை விசதீகரிக்கிறார் 'ஐச்வர்ய' இத்யாதியாலே.

மூ 19 ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கும்.

வ்யா — அதாவது – * ஐஹலௌகிகம் ஐச்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம், கைவல்யம் பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம் ஸாதயிஷ்யதி * என்கிறபடியே ஐஹிகமாயும் பார லௌகிகமாயுமிருக்கும் ஐச்வர்யத்தையும் ஆத்மப்ராப்தி ரூபமான கைவல்யத்தையும் பரம புருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தையும் ஆசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம் ஸாதநமாய் நின்று, அவ்வோ புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்குமென்கை (19)

20 இனி காமாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான இதன் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'காமஜ்ஞாந' இத்யாதியாலே

மூ 20 காமஜ்ஞாநபக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும்.

வ்யா — அதாவது-காமயோகத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில், காமயோகாரம்ப விரோதியான பாபத்தைப் போக்கி அந்தக் காமத்தினுடைய அவிச்சேதாபாதகமாய்க் கொண்டு அதனைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும், பரத மத்திலே, ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்குத் தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில், கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநாரம்ப விரோதி பாபநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு நாடோறும் அதிசயத்தைப் பண்ணு நின்றுகொண்டு, அத்தைத் தலைக் கட்டிக்கொடுக்கும். பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்குத் தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில், பக்தியோகா ரம்ப விரோதியான பாபத்தைப் போக்கி பக்திவிவ்ருத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்குமென்கை ... (20)

21. இங்ஙனன்றிக்கே, ப்ரபந்நர்க்கு இது செய்யும் உபகார வைபவத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'ப்ரபத்தியிலே' என்று தொடங்கி

மூ. 21. ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்துக் காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

வ்யா — அதாவது – கீழ்ச்சொன்னவைபோலே துஸ்ஸகமுமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமுமாய் இருக்கையன்றிக்கே ஸுசகமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமுமான ப்ரபத்த்யுபாயத்திலே இழிந்தவர் களுக்கு, தததநுரூபமான பகவத்பாரதந்த்ர்யரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை விசதமாகப் பிறப்பித்து ஆத்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே போதுபோக்குகைக்கும் ஹேதுவாய், "எனக்கென்றும் தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமால்திருநாமம்" என்கிறபடியே ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம் போக்யமாயிருக்கையாலே போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்குமென்கை. (21)

22. இனி ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வமாகிற இதன் வைபவத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'மற்றெல்லாம் பேசிலும்' என்று தொடங்கி.

மூ. 22. "மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிறபடியே அறியவேண்டும் அர்த்தமெல்லாம் இதுக்குள்ளே உண்டு.

வயா — அதாவது – "நின திருவெடடெழுததுங கறறு—மறறெலலாம பேசிலும்" எனகிறபடியே, ஆதமோஜஜீவநததுககு உடலாக அறியவேணடும ஆததவிசேஷஙகளெல லாம் இமமநதரததுககுளளே உணடெனகை (22)

23 'அறியவேணடும ஆததமெலலாம ஆகிறது எது?'' எனனும ஆகாஙகையிலே அருளிசசெயகிறா 'அதாவது அஞசாததம' எனறு.

மூ 23 அதாவது – அஞ்சாததம

வயா — ஸவஸவரூப பரஸவரூப புருஷாததஸவரூப உபாயஸவரூப விரோதிஸவ ரூபஙகளாகிற ஆததபஞசகமும எனறபடி *பராபயஸய பரஹமணோ ரூபம பராபதுச்ச பரதயகாதமந, பராபதயுபாயம பலம பராபதேஸ ததா பராபதிவிரோதிச, வதநதி ஸகலா வேதாஸ ஸேதிஹாஸபுராணகா, முநயசச மஹாதமாநோ வேதவேதாாததவேதிந * எனகிற படியே, ஸகல வேதசாஸதரஙகளும பரதிபாதிபபது இவவாதத பஞசகததையுமாகையாலே, ததஸஙகரஹமான இமமநதரததுககும பரதிபாதயம இதுவேயிறே இமமநதரநதான பரண வததாலே பரதயகாதம ஸவரூபததையும, நமஸஸாலே விரோதயுபாய ஸவரூபஙகளையும், நாராயணபதததாலே பரஸவரூபததையும, அதில சதுாததியாலே பலஸவரூபததையும பரதி பாதிககக கடவதாயிறே இருபபது (23)

24 இமமநதராாதத வைபவததை அருளிசசெயகிறா மேல 'பூாவாசாாயாகள' எனறு தொடஙகி

மூ 24 பூாவாசாாயாகள இதில ஆததம அறிவதறகு முனபு, தஙகளைப பிறநதாக ளாக நினைததிராாகள, இதில ஆததஜஞானம் பிறந்த பின்பு, "பிறநதபின மறநதிலேன" என்கிறபடியே இததையொழிய வேறொனறுல காலக்ஷேபம பணணியறியாாகள.

வயா — அதாவது – நாதயாமுந யதிவராதிகளான நம பூாவாசாாயாகள, 'அனறு நான பிறநதிலேன'' எனகிறபடியே இமமநதரததில ஆததமறிவதறகு முனபு தஙகளைப பிறநதாாகளாக நினைததிராாகள, இதில ஆததஜஞாநம தஙகளுககுணடான பினபு 'பிறநதபின மறநதிலேன' எனறு ஆழவாா திவயஸூகதியில சொலலுகிறபடியே இமமநத ராாததததையொழிய மறறொனறுல காலக்ஷேபம பணணியறியாாகளெனகை வேதசாஸத ரஙகள, ஆழவாா அருளிச செயலகள இவறறுல போதுபோககும போதும இமமநதராாத ததததை உடகொணடே அநுஸநதிககையாலே, (இததையொழிய வேறொனறுல காலக்ஷேபம பணணியறியாாகள) எனனத தடடிலலை (24)

25 வாசகசகதி ஸாவததையும ஸாகிததுக கொடுககவறறுயிருகக, இதினுடைய வாசயத திலே இவாகள ஊனறுகைககு ஹேதுவேதெனன அருளிசசெயகிறா, 'வாசகததிறகாட்டில' எனறு தொடஙகி

மூ 25 வாசகததிறகாட்டில வாசயததிலே ஊன்றுகைககடி, ஈசவரனே உபாயோபேயமெனறு நினைததிருக்கை

வயா — அதாவது – ஸாவபலததுககும ஸவயம ஸாதநமாயும், ஸாதநாநதரஙகளுக் கும ஸஹகாரியாய நினறு தலைககட்டிக கொடுததும போருகிற இதினுடைய வாசகசக்திதானே அமைநதிருககசசெயதே, அதிலுஙகாட்டில கீழசசொனனபடியே, இமமநதரததினுடைய வாச யததிலே பூாவாசாாயாகள ஊனறுகைககடி, உபேயாநதரபரராய இததை ஸாதநமாகக

கொண்டு ஸாதித்தல, உபாயாந்தரபரராய இத்தை ஸஹகாரியாகக கொள்ளுதல் செய்யுமவா களைப்போலன்றிக்கே, உபாயோபேயங்களிரண்டும ஈச்வரனே யென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையென்றபடி.

ஆக, " திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி " என்று தொடங்கி இவ்வளவும —வாய்வந்தபடி அநுஸந்திக்கவொண்ணாதபடியான இதனுடைய கௌரவத்தையும், ஈச்வரன் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று வெளியிட்டருளுகையால வந்த ஏற்றத்தையும், ஸகலசாஸ்த்ரங்களிலும் ஸகலமந்த்ரங்களிலும வாசயந்தனனிலுங்காட்டில் இதுக்கு உண்டான பெருமையையும், அக்ரமமாகச சொல்லிலும் தனகார்யம செய்யும ஆதிக்யத்தையும, அபேக்ஷித ஸகலபலப்ரதத்வரூப மாஹாத்ம்யத்தையும, காமாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான உத்கர்ஷத் தையும ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வயாவந்த மாஹாத்ம்யத்தையும், ஏதத்ப்ரதிபாத்ய அர்த்தகௌரவ விசேஷத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை எல்லாரும அறியும்படி தாசிப்பித்தருளினாராயிற்று (25)

26. இனிமேல் இமமந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தம் இரண்டுபடியாக அருளிச் செய்கிறார ' இதுதன்னில் ' என்று தொடங்கி.

மூ. 26. இதுதன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம் – ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்; ஸ்வரூபமும் உபாயமும் பலமுமென்னவுமாம்.

வ்யா — அதாவது-இமமந்த்ரந்தனனில சொல்லுகிற அர்த்தம்-இவ்வாத்மாவினுடையநு சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும, அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமுமாம. அன்றிக்கே, சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும, அந்த ஸ்வரூபா ரூபமான உபாயமும, உபாயலப்யமான பலமும் என்று சொல்லவுமாமென்கை. இதில ப்ரதம யோஜனையில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமும, நாராயணபத்த்தாலே ப்ராப்யமும சொல்லுகிறது அநந்தரயோஜனையில ப்ரணவத்தாலே சேஷத்வமும, நமஸ்ஸாலே உபாய மும, நாராயணபத்த்தாலே பலமும சொல்லுகிறது (26)

27 ' பலவேஷந்தானிருக்கும்படி எங்ஙனே ? ' என்ன, அருளிச செய்கிறார ' பலமிருக் கும்படி ' என்று தொடங்கி

மூ. 27. பலமிருக்கும்படி ப்ரமேயசேகரத்திலும அர்ச்சிராதிகதியிலும் சொன்னோம்.

வ்யா :— அதாவது – இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ராப்யமான பலந்தான அர்ச்சிராதிமார்க்கத் தாலே பரமபத்த்திலேபோய் பரிபூர்ண பகவதநுபவத்தைப் பண்ணி, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணும அசேஷசேஷவ்ருத்தியாகையாலே, அதிருக்கும்படியை ஸங்க்ரஹேண ப்ரமேய சேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலும விஸ்தரேண அர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும விசதமாகச சொன்னோம, அவற்றிலே கண்டுகொள்வதென்கை (27)

28. இனி இமமந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம அர்த்தம அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம பற்றி, ப்ரதமம இதினுடைய அக்ஷரஸங்க்யையையும பதஸங்க்யையையும அருளிசசெய்கிறார ' இதுதான ' என்று தொடங்கி.

மூ. 28. இதுதான் எட்டுத் திருவக்ஷரமாய மூன்று பதமாயிருக்கும்.

வ்யா — அதாவது – இமமந்த்ரந்தான *ஓமித்யேகாக்ஷரம, நம இதி த்வே அக்ஷரே; நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரஞ் சந்தஸா காயத்ரீசேதி *, * ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பச்சாத். நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத் * என்கிறபடியே எட்டுத்திரு

வக்ஷரமாய, மூனறு பதமாயிருக்குமெனகை இதனுடைய அஷடாக்ஷரத்வம சொலலுகிற விடததிலே, * ஓமிதயேகாக்ஷரம * என்று பரணவததை ஓரக்ஷரமாகவும * நம இதி தவே அக்ஷரே * என்று நமஸஸை இரணடக்ஷரமாகவும *நாராயணாயேதி பஞசாக்ஷராணி * என்று நாராயண பததததை அஞசக்ஷரமாகவும சருதி சொலலுகையாலே, ஸமஸதபதமான நாராயண பதததில நாரபததததைப பிரிதது ஷடக்ஷரமாககி, பரணவததை யொழிய அஷடாக்ஷரதவம சொலலுமவாகளுடைய பக்ஷம அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாககக்கடவது. (28)

29 'இதில பததரயமும எவவாததததைச சொலலுகிறது'' எனனும ஆகாங்க்ஷையிலே, 'மூனறு பதமும மூனறாததததைச சொலலுகிறது' எனகிறா

மூ 29 மூன்று பதமும் மூனறு அாததததைச சொலலுகிறது

30 அவவாததங்களதமமை விசதமாக அருளிசசெயகிறா 'அதாவது - சேஷதவமும, பாரதநதாயமும, கைங்காயமும' என்று

மூ. 30 அதாவது - சேஷதவமும, பாரதநதாயமும, கைங்காயமும

வயா — 'ஸவரூபமும ஸவரூபாநுரூபமான பராபயமும' என்று முதறசொனன வாக யாாததம இததை நினைததிறே .. (30)

31 'இபபததரயததிலும பரதமபதநதான எது'' எனன 'இதில முதலபதம பரணவம' எனகிறா

மூ 31 இதில முதறபதம பரணவம

வயா — * ஓமிதயகரே வயாஹரேத * எனறிறே சருதி சொலலிறறு ஸமருதியும் * பரணவாதயம நமோமதயம நாராயண பதாநதிமம, மநதரமஷடாக்ஷரம விதயாத ஸாவ ஸிததிகரம நருணாம * எனறதிறே (31)

32 இனி, பரணவததுககு அாததம அருளிசசெயவதாக, இதனுடைய அக்ஷரதரயாததம கதையை அருளிசசெயகிறா, 'இது அ எனறும, உ எனறும, ம எனறும மூனறு திருவக்ஷரம' என்று

மூ 32. இது 'அ' எனறும 'உ' எனறும 'ம' எனறும மூனறு திருவக்ஷரம

வயா — இபரணவநதான, அஸம்ஹிதாகாரததாலே மூனறக்ஷரமாய, மூனறு பதமாய, மூனறாதத பரகாசகமாய, ஸம்ஹிதாகாரததாலே ஏகாக்ஷரமாய, ஏகபதமாய, ஏகாாதத பரகாசகமாயிறே இருபபது (32)

33 இநத அக்ஷரதரயததினுடையவும உதபததிகரமததை ஸதருஷடாநதமாக அருளிச செயகிறா 'மூனறு தாழியிலே' என்று தொடஙகி

மூ 33 மூனறு தாழியிலே தயிரை நிறைததுக கடைந்து வெணணெய திரட்டினாற் போலே மூனறு வேதததிலும மூனறு அக்ஷரததையும எடுத்தது

வயா — * பூரிதி ருகவேதாதஜாயத, புவ இதி யஜுாவேதாத, ஸுவரிதி ஸாமவேதாத, தாநி சுகாாண யபயதபத, தேபயோபிதபதேபயஸ தரயோ வாணா அஜாயநத, அகார உகார

மகார இதி தாநேகதா ஸமபரத தநேநதோமிதி * எனறும, * அகாரஞ சாபயுகாரஞச மகாரஞச பரஜாபதி , வேததரயா நநிரபருஹத பூாபபுவஸ ஸவரிதீதிச * எனறு சருதி ஸமருதிகளிற சொலலுகிறபடியே ருகயஜுஸ்ஸாமருபமான வேததரயததில நினறும, "பூ புவ ஸுவ." எனகிற வயாஹருதிதரயததையும தோ றறுவிதது அநத வயாஹநதி தரயததையும பொனனோட வைககுமாபோலே தன ஸஙகலபததாலே ஓடவைதது அவறறில நினறும அகார உகார மகாரஙகளாகிற அக்ஷரஙகள மூனறும, அடைவே தோனறுமபடிபணணி, இபபடி ஸாவேசவரன ஸமுததரிததபடியைத திருவுளளமபறறி, பாதரதரயகதமான தயிரைத தனித தனியே கடைநது, ததஸாரமான வெணணெயை வாஙகித திரடடினறபோலே, (மூனறு வேததிலும மூனறக்ஷரததையும எடுததது) எனகிறா (33)

34 இததால பலிதததததை அருளிசசெயகிறா 'ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம' என்று.

மூ 34 ஆகையால இது ஸகல வேதஸாரம்

வயா :— அதாவது – அக்ஷரதரயமும ஓரோ வேததநினுடைய ஸாரமாக ஸமுததருதமாகையாலே இவவக்ஷரதரயாதமகமான பரணவம ஸகல வேத ஸாரம எனறபடி

ஆக, "இதுதனனிற சொலலுகிற அாநதம" எனறு தொடஙகி இவவளவும-இம மநதரததினுடைய வாகயாததததையும, அக்ஷர ஸஙகயையையும, பதஸஙகயையையும, பததரயமும அாதததரய பரதிபாதகமெனனுமததையும, அதில பரதமபதம இன்னதெனனு மததையும, அதுதான அக்ஷரதரயாதமகமாய இருககுமெனனு மததையும, அவவக்ஷரதரயமும வேததரயஸாரமாக உதபநநமாகையாலே தத‌ஸமுதாயமான பரணவம ஸகல வேதஸாரமெனனுமததையும அருளிசசெயதாராயிறறு (34)

35 இனி, இவவக்ஷரதரயததுககும அடைவே அாததம அருளிச செயவதாகத திருவுளளமபறறி, பரதமம அகாராாததததை அருளிச செயகிறா 'இதில அகாரம' எனறு தொடஙகி.

மூ 35 இதில அகாரம - ஸகல சப்தததுகதும் காரணமாய நாராயணபதததுக்கு ஸஙகரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகல ஜகததுகதும் காரணமாய ஸாவ ரக்ஷகனன எம்பெருமானைச சொலலுகிறது.

வயா — அதாவது – இவவக்ஷரதரயததிலும வைததுககொண்டு பரதமாக்ஷரமான அகாரம * நாம ருபஞச பூதாநாம கருதயாநாஞச பரபஞசனம - வேதசபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம சகாரஸ * எனகிறபடியே லௌகிக ஸகல சபதஙகளுககும வேதம காரணமாய, * ப்ரணவாதயாஸ ததா வேதா * * ஓஙகாரபரபவா வேதா * இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே அநத வேதஙகளுககும பரணவம காரணமாய, * தஸய பரகருதில்நஸ்ய * எனகிறபடியே அநத பரணவம தனககுததான காரணமாயிருககையாலே * அகாரோவை ஸாவாவாக * * ஸமஸத சபதமூலதவா தகாரஸய ஸவபாவத: * எனகிறபடியே ஸகல சபதததுக்கும காரணமாய, ஸாவேசவரன ஸமஸ்த வஸதுசரீரதயா ஸாவ ரக்ஷகனுயிருககுமபடியை பரதிபாதிககிற நாராயணபதததுககு ஸஙகரஹமா யிருககையாலே *யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயநதே, யேந ஜாதாநி ஜீவநதி * * ஸஏவ ஸருஜயஸ ஸ ச ஸாககாததா ஸ ஏவ பாதயததி ச பாலயதே ச * இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே எல்லா ஜகததுககும காரணமாய் எல்லாக

கும ரக்ஷகனுமிருக்கும் எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறதெனகை இத்தால, இவவக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருதயாத்தமான காரணத்வமும், தாத்வாத்தமான ரக்ஷகத்வமும சொலலிற்றாயிற்று. இவவகாரத்துக்கு நாராயணபத ஸங்கரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம சொலலும்போதும, தாது ஸித்த வேஷத்தை அவலம்பித்தே சொலலவேணுமிறே (35)

36 'ரக்ஷிக்கையாவது தான ஏது' என்னும ஆகாங்க்ஷயிலே அருளிச்செய்கிறார 'ரக்ஷிக்கையாவது' என்று தொடங்கி

மூ 36 ரக்ஷிக்கையாவது விரோதியைப போக்குகையும அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும்

வயா — அதாவது – ரக்ஷகத்வந்தான அநிஷ்டநிவாத்தகத்வ இஷ்டப்ராபகத்வ ரூபேண த்விவிதமாகையாலே, ஈசவரன சேதநரை ரக்ஷிக்கையாவது - அவாகளுக்கு துக்காவஹமான விரோதியைப போக்குகையும ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும் எனகை (36)

37 'இவாகளுக்கு இவன போக்கும விரோதி ஏது? கொடுக்கும அபேக்ஷிதம ஏது?' என்ன, அருளிச செய்கிறார 'இவையிரண்டும சேதநா நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும்' என்று

மூ 37 இவையிரண்டும சேதநா நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும.

வயா :— சேதநா நின்ற நின்ற அளவுக்கு ஈடாயிருக்கும என்றது தத்ததிகாராநுகுணமாயிருக்குமென்றபடி (37)

38 இதுதன்னை வயக்தமாக அருளிச்செய்கிறார மேல 'ஸம்ஸாரிகளுக்கு' இத்யாதி

மூ. 38 ஸமஸாரிகளுக்கு விரோதி சத்ருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் அநநபாநாதிகள ; முமுக்ஷுக்களுக்கு விரோதி ஸமஸார ஸமபந்தம, அபேக்ஷிதம் பரமபதப்ராப்தி, முக்தாக்கும நித்யாக்கும் விரோதி கைங்காய ஹாநி, அபேக்ஷிதம் கைங்காய வருத்தி.

வயா — அதாவது – தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும சப்தாதி விஷயாநுபவமுமே யாத்ரையாயிருக்கும ஸமஸாரிகளுக்கு நிவாத்யமான விரோதி சத்ருக்களால வரும நலிவு தொடக்கமானவை, ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம சோறு தண்ணீா முதலானவையெனகை 'சத்ருபீடாதிகள' எனகிற விடத்தில 'ஆதி' சப்தத்தாலே ஆதிவயாதி முதலானவற்றால வரும பீடைகளைச சொலலுகிறது 'அநநபாநாதிகள' எனகிறவிடத்தில 'ஆதி' சப்தத்தாலே ஸ்ரக வஸத்ர ஆபரண அங்கராக அங்கநாலிங்கநாதிகளைச சொல்லுகிறது

'முமுக்ஷுக்களுக்கு' இத்யாதி அதாவது — ஸமஸாரத்தில அடிக்கொதித்துப பரமபதத்திலே போக ஆசைப்படாநிறகும முமுக்ஷுக்களுக்கு நிவாத்யமான விரோதி *பொய்நின்ற ஞானமும பொலலாவொழுக்கும அழுக்குடமபுமாய்க்கொண்டு இவவிபூதியிலேயிருக்கையாகிற ஸமஸார ஸமபந்தம, ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம பகவதநுபவாதிகளுக்கு அநுகூலமான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கையெனகை

'முக்தாக்கும' இத்யாதி அதாவது, நிவருத்த ஸமஸாரராயும், அஸப்ருஷ்ட ஸமஸாரகந்தராயும், பகவதநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்காயபரராயுமிருக்கும முக்தாக்கும நித்யாக்

கும் விரோதி, வகுதத சேஷியான ஸாவேசவரன திருவடிகளிலே ஸவருபாநுருபமாகபபணணிக் கொணடு போரும கைஙகாயத்துககுவரும் விசசேதம், அபேக்ஷிதம உததரோததரம அடிமை செயது செல்லுகையாகிற கைங்காய வருததியெனகை

ஆக இபபடி அதிகாராநுதுணம விரோதியைபபோக்கி அபேக்ஷிததகைக கொடுககை யால ஈச்வரனே ஸாவரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லிற்றுயிறறு (38)

39. ‘இபபடி ஈசவரனேயோ பினனேயெல்லாரையும் ரக்ஷிககிறவன, லோககதிலே மாதா பித்ரு பரபருதி தேவதாநதரபாயந்தமாக ரக்ஷகராய்ப போருகிறவாகள பலருமிலலேயோ’ என்ன அருளிசசெயகிறா ‘ஈசவரனே யொழிநதவாகள ரக்ஷகரல்லரெனனுமிடம பரபநந பரிதராணததிலே சொனனோம’ என்று

மூ. 39. ‘ஈச்வரனேயொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லர்’ என்னுமிடம ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்.

வ்யா:— அதாவது - நிருபாதிக பந்துவாய், ஸாவகாலமும கைவிடாதே நோககிக் கொண்டு போரும ஸாவேச்வரனே யொழிநத ஔபாதிக பநதுககளான மாதாபிதராதிகளும, அர்வாசீநரான தேவதாநதரங்களும ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம ஸஹேதுகமாக பரபநந பரித்ராண மென்கிற பரபந்தத்திலே சொனனோம; அதிலே கணடுகொளளவதெனகை (39)

40 அநநதரம, அாதபலததாலே இப்பதத்தில் அநுஸநதிககபபடும சரிய.பதிதவததை அருளிச செயகிறா ‘ரக்ஷிககும்போது’ எனறு தொடஙகி.

மூ. 40. ரக்ஷிககும்போது பிராட்டி ஸந்நிதி வேண்டுகையாலே இதிலே, ஸ்ரீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயம்

வ்யா:— அதாவது — * லக்ஷ்மயா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவயா காருணயருபயா — ரக்ஷகஸ் ஸாவஸித்தாநதே வேதாநதேபி ச கீயதே * எனகிறபடியே ரக்ஷகனுன ஈசவரன சேதநரை ரக்ஷிககும தசையில் இவாகளுடைய அபராதங்களேக கணடாதல், தன ஸவாதந் த்ாயததாலேயாதல் உபேக்ஷியாமற் செயகைக்கு உறுபபான கருபையை ஜநிபபிககும புருஷ காரபூதையான பிராட்டியின ஸநநிதி அவச்யாபேக்ஷித மாகையாலே, ரக்ஷகனுன அவனேச் சொலலுகிற இவவகாரததிலே அவனுடைய லக்ஷ்மீஸமபநதமும அநுஸநதேயமெனகை ‘லக்ஷ்மீ’ எனனுதே ‘ஸ்ரீ’ எனறது * ச்ரயத இதிஸ்ரீ: * எனகிறபடியே அவனே நிதயஸேவை பண்ணுகையாலே அவனேடு இவளுககு உணடான அவிநாபாவமும, * ஸ்ரீயத இதிஸ்ரீ: * எனகிறபடியே சேதநருககு இவள் நிதயஸேவயையாயிருககுமெனனுமதுவும தோறறுகைககாக (40)

41 இன்னமும் இவ்வகாரததில ஈசவரனுடைய லக்ஷ்மீஸமபநதம் நியமேந தோறறு மென்னுமததை ஆபதவசநத்தாலே தாசிபபிககிறா ‘அதர’ இத்யாதியால்

மூ. 41. அத்ர பகவதஸேநாபதிமிச்ரர் வாக்யம்:— அவன் மாாபுவிட்டுப் பிரியில் இவ்வக்ஷரம் விட்டுபபிரிவது

வ்யா:— அதாவது – இவ்விடததில ஜ்ஞாநாதிகரான ஸ்ரீ ஸேநாபதிஜீயா அருளிச செயயும வாாததை:- “அகலகில்லேனிறையும்” என்று அவன திருமாாபிலே நிதயவாஸம பண்ணும் இவள, அமமாாபைவிடடுப பிரியிலாயிற்று, அவனுககு பரதிபாதகமான இவவக்ஷ ரத்தைவிட்டுப பிரிவதெனறு” என்கை. ‘என்று’ என்கிற இததனேயுங கூடடிககொளளக் கடவது ... ... (41)

இத்தால, அவன திருமாபில ஸம்பந்தம இவளுக்கு நிதயமாகையாலே அவன தோற்று மிடததிலே இவளும தோற்றுகை நிசசிதமாகையாலே, அவன திருமாபில அநவயததோ பாதி அவனுக்கு வாசகமான அகாரததில அநவயமும இவளுக்கு நிதயமென்றதாயிற்று (41)

42 இன்னமும இவவாததததை ஸதிரீகரிக்கைக்காக ஈசவர சேதந வாசகஙகளான அகாரமகாரஙகளிரணடிலும இவளுக்கு உணடான அநவரதாநவயததை ஸதருஷடாநதமாக அருளிசசெயகிறார 'பாததாவினுடைய' என்று தொடஙகி

மூ 42 பாததாவினுடைய படுக்கையையும பரஜையினுடைய தொட்டிலையும விடாதே யிருக்கும் மாதாவைபபோலே பரதம சரமபதஙகளை விடாதேயிருக்குமிருப்பு.

வயா :— அதாவது, சேஷபூதையான தன ஸவரூபததுக்குச சேருமபடி அவனை ரஸிப பிக்கைக்காக பாததாவினுடைய படுக்கையையும விடாதே, ரக்ஷகையான தன ஸவரூபததுக் குப போருமபடி ததரக்ஷணம பணணுகைக்காக பரஜையினுடைய தொட்டிலையும விடாதே இருக்கும மாதாவானவளைபபோலே, இவளும பாதருபூதனான ஈசவரனுக்கு பரதிபாதகமா யிருநதுளள பரதமபதமான அகாரததையும பரஜாபூதரான சேதநருக்கு பரதிபாதகமாயிருந துளள சரமபதமான மகாரததையும தததததவிஷயததில தனக்கு உணடான ஸமபநதததுக்கு ஈடாக ரஸிபபிக்கை ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைபபற்ற, விடாதேயிருக்குமிருப்பு என்கை (42)

43 கீழசசொனன தருஷடாநதததை ஒருவிசேஷ நிஷடமாக்கி அருளிசசெயகிறார 'ஸ்ரீ நநதகோபரையும க்ருஷணனையும விடாத' என்று தொடஙகி

மூ 43 ஸ்ரீநநதகோபரையும க்ருஷணனையும விடாத யசோதைப பிராட்டியைபபோலே

வயா :— அதாவது, பாரயையான தன ஸவரூபானுகுணமாக ரஸிபபிக்கைக்காக பாத தாவான ஸ்ரீ நநதகோபரையும விடாதே, மாதாவான தன ஸவரூபானுகுணமாக ரக்ஷிக்கைக் காகப புதரனான க்ருஷணனையும விடாதே "அமபரமே" என்கிற பாட்டிற சொல்லுகிறபடியே மதயேவாததிக்கும யசோதைபபிராட்டியைபபோலே பரதம சரமபத வாசயரான ஈசவர சேத னாகளிருவரையும விடாதே இவளும வாததிக்குமபடி யென்கை (43)

44 'ஈசவரசேஷதவமாதர மொழியப பிராட்டிக்கும சேஷமென்னுமிடம இவவாசகததில இன்றிக்கேயிருக்கச செயதேயும், இவளுக்கும சேஷம என்று நாம கொளளுகிறபடி எஙஙனே?' என்ன, அருளிசசெயகிறார 'ஒருவன' என்று தொடஙகி

மூ 44 ஒருவனடிமைகொளளுமபோது கருஹிணிக்கென்றன்றே ஆவணவோலை யெழுதுவது; ஆகிலும, பணிசெயவது கருஹிணிக்கிறே அதுபோலே நாம பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்குமபடி

வயா — அதாவது, லோகததிலே ஒருவன தாஸதாஸிகள முதலான ஓரடிமையைக் கொளளுமபோது தனக்கென்றே எழுதிக்கொளளுமதொழிய, தன கருஹிணிக்கென்றன்று விலையோலை எழுதிக்கொளவது, ஆயிருக்கச செயதேயும், அடிமைததொழில செயவது கரு ஹிணிக்கிறே, அதுபோலே ஈசவர சேஷம என்னுமளவை இவவகாரம சொலலிற்றேயாகிலும நாம பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்குமபடி என்கை (44)

45 கீழசசொனன ஹேதுக்களையெலலாம அநுவதிததுக்கொணடு ஈசவரனுக்கும பிராட்டிக்கும ஒருகாலும பருதக ஸததியிலலாமையை அருளிசசெயகிறார 'ஆகப பிரிததுநிலையிலலை' என்று

மூ. 45 ஆக, பிரித்து நிலேயில்லே.

46 இந்த பருத்தகஸ்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டு த்ருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிறார் 'ப்ரபையையும்' என்று தொடங்கி

மூ. 46 ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும் மணத்தையும்போலே.

வ்யா :— அதாவது, ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும் ப்ருத்தகஸ்திதி இல்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ருத்தகஸ்திதி இல்லாதாப்போலவு மென்கை * அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா * * அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா * என்று ப்ரபாப்ரபாவான்களைப்போலே இருவருக்கும் ப்ருத்தகஸ்திதி இல்லையென்னுமிடம் இருவர் வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதிறே, * பரஸ்ஸூநம புஷ்யந்தீமபி பரிமலாத்திம ஜிகதிஷு * என்கிறவிடத்திலே ஈச்வரனை புஷ்பஸ்தாநேயாகவும், பிராட்டியைப் பரிமளஸ்தாநேயாகவும் பட்டரருளிச் செய்கையாலே, புஷ்ப பரிமளங்களுக்குப்போலே இருவர்க்கும் ப்ருத்தகஸ்திதி இல்லையென்னுமிடம் ஆப்ததாத ஸித்தம் (46)

47. இந்த ப்ருத்தகஸ்தித்யபாவத்தை அநுவதிந்துக்கொண்டு, இச்சேத்தியே சேதநாக்கு உத்தேச்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியை அருளிச்செய்கிறார் 'ஆக இச்சேத்தி உத்தேச்யமாய் விட்டது' என்று

மூ 47. ஆக, இச்சேர்த்தி உத்தேச்யமாய்விட்டது

வ்யா :— 'இச்சேர்த்தி உத்தேச்யம்' என்கையாலே, இவர்களைத் தனித்தனியே விரும்புகை உத்தேச்யமன்று என்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவண சூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே அநர்த்தமே பலிக்குமத்தனை இருவரையும் பற்றினாலிறே, ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானைப்போலே வாழலாவது. ... (47)

48. இனிமேல, இதில விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம விபக்தினை நிர்த்தேசிக்கிறார் 'இதிலே சதுர்த்தியேறிக் கழியும்' என்று.

மூ 48. இதிலே, சதுர்த்தியேறிக் கழியும்

வ்யா — அதாவது — இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தியேறி * ஸுபாம ஸுலுக * இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை (48)

49 'விபக்த்யந்தரமெல்லாங்கிடக்க, இவ்வகாரத்தில் சதுர்த்தியேறினபடிதான் எங்ஙனே?' என்கிற சங்கையை அநுவதிக்கிறார் 'சதுர்த்தியேறினபடியென' என்னில்' என்று

மூ 49 'சதுர்த்தியேறினபடியென ?' என்னில்,

50 அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் 'நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே என்று

மூ 50 நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே.

வ்யா — அதாவது—இவ்வகாரம், சதுர்த்யந்தமான நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தி யேறிற்றென்கை இங்ஙன் அன்றாகில், இரண்டுக்கும் ஸங்க்ரஹவிவரணத்வம் ஸித்தியாதிறே (50)

51 'இத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தம் தான் எது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால் ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது' என்று

மூ 51 இத்தால், ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது.

வ்யா — அதாவது — இதுதான் *தாதர்த்யே சதுர்த்தீ* ஆகையாலே இச்சதுர்த்தியால் ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை (51)

52 *ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்* *ஸேவா ச்வவ்ருத்தி* என்கிற லௌகிக ந்யாயத்தைக்கொண்டு சேஷத்வத்தை துக்கரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும் பரசங்கையை அநுவதிக்கிறார் 'சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில் காண்கிறதென்னில்' என்று

மூ 52 'சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற் காண்கிறது' என்னில்,

53 அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் 'அந்த நியமமில்லை' என்று தொடங்கி

மூ 53. அந்த நியமம் இல்லை; உகந்த விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்கும் இருப்பு ஸுகமாகக் காண்கையாலே

வ்யா — அதாவது—நாடுதன்னிலே "பணிமின் திருவருள்" இத்யாதிப்படியே அபிமத விஷயத்துக்கு சேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கையாலே சேஷத்வமாகில் துக்கரூபமாயிருக்குமென்கிற நியமமில்லையென்கை (53)

54 'அபிமத விஷயத்தில் சேஷத்வம் ஸுகமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணம் அடியாக வந்ததாகையாலேயன்றோ' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'அகாரத்திலே' என்று தொடங்கி

மூ 54 அகாரத்திலே கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகையாலே, இந்த சேஷத்வமும் குணத்தாலே வந்தது.

வ்யா — அதாவது—ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே அந்த ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ஈச்வர விஷயமான இந்த சேஷத்வமும் அந்த குணங்களடியாக வந்ததென்கை ஆகையால், இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லையென்று கருத்து. (54)

55 'ஆனால், ஔபாதிகமான இது ஸ்வரூபமன்றே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்' என்று

மூ 55 சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்

வ்யா — அதாவது—உகந்த விஷயத்தில் இதன் ஸுகரூபத்வத்துக்கு குணக்ருதத்வத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லுகையாலே அந்த குணக்ருதத்வம் இங்கும் உண்டென்னுமிடத்துக்குச் சொன்னது இத்தனையொழிய, ஆத்ம ஸத்தியை நிரூபித்தால் *ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்* *ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ் ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர* *தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந பரமாத்மந', நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச* இத்யாதிகளிலே இத்தை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கை

56. 'சேஷதவமேயென்று அவதரிபபானேன' ஜஞாநாநநத ஸவரூபமான ஆதமவஸது வுககு அலலாதபோதுமஸவரூபம இலலேயோ ?'' எனன அருளிசசெயகிறா 'சேஷதவமிலலாத போது ஸவரூபமிலலே' என்று.

மூ. 56. சேஷதவமிலலாதபோது ஸ்வரூபமில்லே.

57 சேஷதவமில்லாதபோது ஆதமாபஹாரரூபமான ஸவாதநதாயபுததி நடககை யாலே ஸவரூபம் அழிநதுவிடும எனனுமததை தாசிபபிககிறா மேலிரணடு வாகயததாலே 'ஆதமாபஹாரமாவது' எனறு தொடஙகி

மூ. 57. ஆதமாபஹாரமாவது ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினேவு; ஸ்வதநத்ரமாம்போது இல்லேயாயவிடும்.

வ்யா.— அதாவது – * யோ ந்யதா ஸநதமாதமாநமந்யதா பரதிபதயதே, கிமதேந ந கருதம பாபம சோரேணாத்மாபஹாரிணா * எனறு ஸர்வபாப மூலமாகசசொனன ஆதமாப ஹாரமாவது தன ஸவரூபம ஸவதநதரம எனகிற பரதிபததி, ஸவதநதரமாமளவில * அஸந நேவ * எனகிறபடியே ஸ்வரூபம இலலேயாயவிடும எனகை ஆகையால 'சேஷத்வமிலலாத போது ஸவரூபமிலலே' எனன ததடடில்லே என்று கருதது

ஆக, பரகருதயாததமான ாசவரனுடைய காரணதவமும, தாதவாததமான ரக்ஷகதவ மும, ஆததபலததால் வநத சரிய பதிதவமும், பரதயயஸிததமான சேதனசேஷதவ பரதி ஸம்பநதியான சேஷிதவமும ஆகிற அகாராாத்ததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (57)

58. அநந்தரம மதயமாக்ஷரமான உகாரததுக்கு அாததம அருளிசசெயவதாக உபகரமிக கிறா 'ஸதாநபரமாணததாலே உகாரம் அவதாரணாாத்தம்' என்று

மூ. 58. ஸதாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம் அவதாரணாாத்தம்.

வ்யா·— அதாவது – * ததேவ பூதம தது பவயமா இதம * என்றும, * ததேவாகநிஸ ததவாயுஸ தத ஸூாயஸதது சநதரமா: * எனறும இதயாதிகளிலே ஏவகாரஸதாநததிலே உகாரததை பரயோகிககக காண்கையாலே, ஸதாந பரமாணததாலே உகாரம அவதார ணததை அாததமாக உடைததாயிருககுமெனகை (58)

59 'அவதாரணததுக்கு அாததம் அயோகவயவசசேதமாதல் அநயயோகவயவசசேத மாதல் ஆகையாலே, இவவவதாரணததாற சொலலுகிறது எது?'' எனன, அருளிசசெயகிறா 'இததால பிறாககு சேஷமனறெனகிறது' எனறு

மூ. 59. இததால, பிறாக்கு சேஷமனறு என்கிறது.

வயா — அதாவது – அவதாரணவாசகமான இவவுகாரததால கீழ ாசவர சேஷமாகச சொனன இவவாதமவஸது, அநயாககு சேஷமனறு எனனுமிடததைச் சொலலுகிறதெனகை. சதுாததியாலே ாசவரசேஷதவம பரதிபாதிதமாகசசெயதே, அநயசேஷதவம பரஸதுதமாமோ? எனனில, லோகததிலே ஒருவனுககு சேஷமான கருஹக்ஷேதர புதர தாஸாதிகள, வேறேயுஞ சிலாக்கு சேஷமாயிருககக காண்கையாலே, அபபடிபபடட அநயசேஷதவம இநத ஸதலத திலும உணடோ? எனறு ஒரு சஙகை உதிககுமிறே, ஆகையாலே தாதருசமான அநய சேஷதவம இஙகிலலே எனனுமிடததை பரதிபாதிககிறது உகாரம. (59)

60 அஙஙனன்றிக்கே, இவவுகாரததாலே லக்ஷ்மீசேஷதவம சொல்லுகிறது எனபாரும உணடெனகிறா 'பெரியபிராடடியாாககு சேஷமென்கிறது என்றுஞ சொலலுவாகள' என்று·

மூ 60 பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்

வ்யா.—அதாவது—* அகாரச்சித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோ வாசக இஷ்யதே, உகாரச்சித்ஸ்வரூபாயாச் ச்ரியோ வாசீ ததா ஹி து மகாரஸ்து தயோர் தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம் * என்றும் * அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேச்வரோ ஹரி - உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா - மகாரஸ்து தயோர்விப்ர ஸ்ரீ நாராயணயோஸ் ஸதா - ஆத்மநச் சேஷ பூதஸ்ய வாசக ச்ருதி சோதித * என்றுமித்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே அகாரத்தை பகவத்வாசகமாகவும், உகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகவும், மகாரத்தை தத்துபய சேஷபூத ஜீவவாசகமாகவுஞ் சொல்லுகையாலே, உகாரத்தை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷ்மீவாசகமாகக்கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறதென்றும் நிர்வஹிப்பார்களென்கை (60)

61 அத்தைப் பற்றவும் பூர்வயோஜனையே முக்க்யமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் ‘ அதிலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம் ’ என்று

மூ 61 அதிலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்

வ்யா — அதாவது – பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமாகையாகிற அதிலுங்காட்டில் கீழ்ச் சொன்ன பகவச் சேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநாபேக்ஷிதம் என்கை (61)

62 அந்யசேஷத்வமப்படி க்ரூரமோ? என்ன, க்ரௌர்யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் ‘ தேவர்களுக்கு ’ என்று தொடங்கி

மூ 62 தேவர்களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை நாய்க்கு இடுமாபோலே, ஈச்வர சேஷமான ஆத்ம வஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை

வ்யா — அதாவது - ஆராத்யரான இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு போக்யதயா சேஷமாகக் கல்பிதமான புரோடாசத்தை தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கு இடுமாபோலே இருப்பதொன்று, பராபத்சேஷியான ஈச்வரனுக்கு சேஷமான ஆத்ம வஸ்துவை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை யென்கை (62)

63 ‘ இப்படி க்ரூரமான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதம் ’ என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்திரீகரிக்கிறார் ‘ பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்ய சேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம் ’ என்று

மூ 63 பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம்

வ்யா — அதாவது – லக்ஷ்மீசேஷத்வத்திலுங்காட்டில் ப்ரதாநம் என்றவளவேயன்று, பகவான் தனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில் அந்யவிஷயத்தில் சேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்கை. (63)

64 இதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் “ ‘மறந்தும்புறந்தொழா மாந்தர் ’ என்கையாலே” என்று

மூ. 64. “ மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர் ” என்கையாலே

வ்யா '— அதாவது — யமகிங்கர ஸம்வாதத்தைத் திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த “ திறம்பேல்மின் கண்டீர் ” என்கிற பாட்டிலே பாகவத லக்ஷணஞ்சொல்லுகிறவளவில்,

திருவடி தனனுமம மறநதும புறநதொழாமாநதா ' எனறு ஸவாமியுடைய திருநாமததை மறநதாாகளாகிலும மறறெருரு விஷயததில சேஷவருததிபணணுதவாகள எனறு சொலலு கையாலே யெனகை. (64)

65 ஈசவரசேஷமான ஆதமவஸதுவுககு ஸவசேஷதவ பரசேஷதவஙகளிரணடும அநய சேஷதவமாகையாலே, உபயததையும இவவுகாரம கழிககிறதெனறு சொலலி நிகமிககிறா ' இததால தனககும பிறாககும உரிததனறெனகிறது ' எனறு

மூ 65 இத்தால, தனககும பிறாககும உரிததனறு எனகிறது.

வயா — அதாவது — அநயசேஷதவநிவாததகமான இவவுகாரததாலே, அநயரில அநயதமதவம அவிசிஷடமாகையாலே இவவாதமவஸது தனககும உரிததனறு, தனனை யொழிநத ஸமஸாரிகளுககும உரிததனறு எனனுமிடஞ சொலலுகிறதெனகை ஆக, உகா ராததததை அருளிசசெயதாராயிறறு. (65)

66 அநநதரம தருதீயாக்ஷரமான மகாராததததை அருளிசசெயகிறா ' மகாரம ' எனறு தொடஙகி

மூ. 66 மகாரம, இருபததஞசாம அக்ஷரமாய ஜஞாநவாசியுமாய இருககையாலே, ஆதமாவைச சொலலுகிறது.

வயா —அதாவது—* பூதாநிசகவா கேண சவாகேணேநதரியாணி ச, டவாகேண தவா கேண ஜ்ஞாநகநதாதயஸ ததா, மந பகாரேணவோகதம பகாரேண தவஹஙகருதி பகா ரேண பகாரேண மஹாந பரகருதிசயதே. ஆதமா து ஸ மகாரேண பஞசவிமச பரகீாததித * எனகிறபடியே பருதிவயாதி பரகருதயநதமான இருபததுநாலு தததவததுககும வாசகமாயிருந துளள ககாராதி பகாராநதமான இருபததுநாலு அக்ஷரமும போலனறிககே மகாரம இருபத தஞசாமக்ஷரமாய * மநஜஞாநே * எனகிற தாதுவிலேயாதலால, * மந அவபோதநே * என கிறதாதுவிலேயாதல நிஷபநநமாகையாலே, ஜஞாநவாசியுமாயிருககையாலே, * பஞச விம சோயம புருஷ * * பஞசவிமச ஆதமா பவதி * எனகிறபடியே பஞசவிமசகனாய * விஜஞா நாதமா புருஷ * * விஜஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத * எனகிறபடியே ஜஞாந ஸவரூபனு மாய ஜஞாந குணகனுமாயிருககிற ஆதமாவைச சொலலுகிறதெனகை (66)

67 கீழசசொனன சேஷதவம ஸாவஸாதாரணமாகையாலே தரிவிதாதமவாககததையும இதிலே சொலலவேணடுகையாலே அருளிசசெயகிறா ' இதுதான ஸமஷடிவாசகம ' எனறு

மூ 67 இதுதான ஸமஷடிவாசகம

வ்யா :— அதாவது – இபபடி ஆதமவாசகமான இமமகாரநதான ஆதமஸமஷடிககு வாசகமெனகை •• (67)

68 ' ஏகவசநம ஸமஷடி வாசகமோ ? ' எனகிற சஙகையிலே அருளிசசெயகிறா ' ஜாதயேகவசநம ' எனறு

மூ. 68 ஜாதயேகவசநம

வயா — அதாவது—வரீஹிஸமூஹததைச சொலலுகிறவன ' இது ஒரு நெல ' எனறால அநத ஏகவசநம ஜாதிபரமானாபபோலே, இதுவும ஆதமஜாதிபரமான ஏகவசநமெனகை (68)

69 ' இமமகாரததால, ஆதமாவினுடைய எவவாகாரஞ சொலலுகிறது ? ' எனன, அருளிச செயகிறா ' இததால ' எனறு தொடஙகி

மூ 69 இத்தால, ஆத்மா ஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றுயிற்று.

வ்யா — அதாவது – பஞ்சவிம்சாக்ஷரமாய ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால 'சேஷத்வாச்ரயமான ஆத்மா ஜ்ஞாநாச்ரயபூதஞனவனென்று' அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில ஆத்மாவின வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றுயிற்று என்கை (69)

70 'தேவோஹம, மநுஷ்யோஹம, ஸ்த்தூலோஹம, க்ருசோஹம' என்று தேஹத்திலே அஹமபுத்தி வ்யவஹாரங்கள நடவாநிற்க, அஹமர்த்தபூதஞன ஆத்மா தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதான எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தி த்த்வசேகரத்திலே சொன்னோம' என்று

மூ. 70 தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தி த்த்வசேகரத்திலே சொன்னோம.

வ்யா — அதாவது – அநேக ஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய அநாத்மத்வத்தை ஸாதியாநின்றுகொண்டு, ஆத்மாவினுடைய த்த்வயாவ்ருத்தியைத் த்த்வசேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம, அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை (70)

71 'தாமிஸ்வரூபகத்நபூர்வகமாக த்த்தாம்மான சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ரணவந்தன்னிலே ப்ரதமம சேஷத்வத்தைச சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுவானென்ன?' என்கிற சங்கையிலே அப்படி சொல்லுகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் 'மணத்தையும' இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே

மூ 71 மணத்தையும் ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்நத்தையும் விரும்புமா போலே, சேஷமென்று ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது. அல்லாதபோது "உயிரினாற் குறைவிலம" என்கிறபடியே த்யாஜ்யம; அதுதோன்ற சேஷத்வத்தைச் சொல்லிப் பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது

வ்யா — அதாவது — மணத்துக்கு ஆச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாபோலேயும ஒளிக்கு ஆச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாபோலேயும, சேஷத்வத்துக்கு ஆச்ரயமென்றுயிற்று ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறது, சேஷத்வாச்ரயமல்லாதபோது, "உயிரினாற் குறைவிலம" என்று பகவத்சேஷத்வ ரஹிதமான ஆத்மாவால அபேக்ஷையுடையோமல்லோம என்கிறபடியே த்யாஜ்யஞய விடுமித்தனை இப்படியிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின ஊற்றந்தோற்ற, சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லிற்றென்கை. (71)

72 பத்த்ரயாத்மகமான இப்ரணவத்தாற் சொல்லித்தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஆக' என்று தொடங்கி

மூ 72 ஆக, ப்ரணவத்தால "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன ஒருவர்க்குரியேனோ" என்கிறபடியே ஜீவபரஸம்பந்தஞ் சொல்லிற்று.

வ்யா — அதாவது – கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும, ப்ரணவத்தால "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும, "அடியேன" என்று சேஷத்வாச்ரயவாசியான மகாரத்தில அர்த்தத்தையும, "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று அந்யசேஷத்வ நிவர்த்தகமான உகாரார்த்தத்தையும சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே ஜீவபரர்களுக்கு உண்டான சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொற்றலிற்றென்கை (72)

73 இன்னமும பொயகையாருடைய திவயஸூகதியாலே 'சேஷதவ பரதிஸமபநதி ஒரு மிதுநம' என்னுமிடநதோறற இநத ஜீவபரஸமபநதததகை அருளிசசெயகிறா "இததால 'தாமரையாள கேளவன'" எனறு தொடஙகி

மூ 73 இததால "தாமரையாள கேளவனொருவனையே நோககு முணாவு" எனறதாயிறறு

வயா — அதாவது–இபரணவததால, "தாமரையாள கேளவன" எனறு அகாரவாசயனுடைய சேஷதவ பரதிஸமபநதியான சரிய பதியையும, 'ஒருவனையே நோககும' எனறு சதுாததயுகாரஙகளாற சொலலுகிற அநநயாாஹசேஷதவ பரயுகதமான ஆதமாவினுடைய ததேகபரதையையும, 'உணாவு' எனறு அநத சேஷதவ ஆசரயமாக மகாரததாற சொலலபபடட ஜ்ஞாநைகநிருபணீயனுன ஆதமாவையும சொலலுகிற ஸூகதிபிறபடியே, ஜீவபரஸமபநதம சொலலிறறாயிறறெனகை (73)

74 அகாரததில ப்ரதயயாாதத பரதாநமாக பரணவாதததததை யோஜிததா கீழ, அதில தாதவாதத பரதாநமாக பரணவததுககு இனனமும ஒரு யோஜனை அருளிசசெயகிறா 'அகாரததாலும' எனறு தொடஙகி

மூ. 74 அகாரததாலும மகாரததாலும ரக்ஷகனையும ரக்ஷ்பததையும சொலலிறறு, சதுாததியாலும உகாரததாலும ரக்ஷணஹேதுவான பராபதியையும பலததையும சொலலிறறு

வயா —அதாவது–அகாரததாலே ரக்ஷகனுன ஈசவரனைச சொலலிறறு, மகாரததாலே ததரக்ஷயமான ஆதமவஸதுவைச சொலலிறறு, சதுாததியாலே ரக்ஷிககைககு ஹேதுவான சேஷதவமாகிற பராபதியைச சொலலிறறு, இபபடி ரக்ஷிககிறதறகுப பலம இவவாதமவஸது அததலைககு அநநயாாஹமாக விநியோகபபடுகையாகையாலே, அவவநநயாாஹசேஷதவ வாசியான உகாரததாலே ரக்ஷணபலததைச சொலலிறறெனகை

ஆக, இமமநதரததிற பரதமபதமான பரணவாாததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (74)

75 இனி, மேலிறபதஙகளுககும அாததம அருளிசசெயவதாக மநதரசேஷமும இதுககு விவரணமாயிருககுமபடியை முநதற அருளிசசெயகிறா, (இனிமேல பரணவததை விவரிககிறது) எனறு

மூ 75 இனிமேல பரணவததை விவரிககிறது

வயா — "இவவிடததில விவரணமாகிறது, பரஸதுதமான அாததததுககு உபயுகதமான அாதததைச சொலலிககொணடு பூாவோகதமான அாதததைை விசதீகரிககை" எனறு தீபபரகாசததிலும, * உகதாாதவிசதீகார யுகதாாதாநதர போதநம, மதம விவரணம ததர மஹிதாநாம மநீஷிணும * எனறு ரஹஸயதரயாாதத விவரணகரமமருளிசசெயத பரபநததிலும விவரண லக்ஷணததை ஜீயரருளிசசெயதாரிறே (75)

76 விவரிக்கிறபடிதான எஙஙனேயெனன அருளிசசெயகிறா 'உகாரததை விவரிககிறது நமஸஸு' எனறு தொடஙகி

மூ 76 உகாரததை விவரிககிறது நமஸஸு; அகாரததை விவரிக்கிறது நாராயண பதம, மகாரததை விவரிககிறது சதுாததி; நாரபதமெனறும சொல்லுவாகள.

வ்யா :— அதாவது – அநயசேஷதவததைக கழிககிறவிடததில அநயரிலே அநயதம ஞகச சொல்லபபடட தனனை வெளியாகசசொலலிக கழிககையாலே, உகாரததை விவரிககிறது நமஸஸு, ரக்ஷகனுன ாசவரனுடைய ஸவரூபததையும ரக்ஷயபூத சேதநாசேதநஙகளையும ரக்ஷணோபயோகியான குணாதிகளையும ரக்ஷணபரகாரததையும விசதமாகச சொலலுகையாலே, அகாரததை விவரிககிறது நாராயணபதம, * நாகிஞசிதகுாவதச சேஷதவம * * அகிஞசித கரஸய சேஷதவாநுபபததி * எனகிறபடியே கிஞசிதகாரமிலலாதபோது சேஷதவஸிததி இலலாமையால தத்ஸிததிககு உறுபபான கிஞசிதகாரததை பரதிபாதிககிற சதுாததி, சேஷத வாசரயமான ஆதமவஸதுவைச சொலலுகிற மகாரததை விவரிககிறது மகார வாசயனுன ஆதமாவினுடைய நிதயதவம, ஏகரூபதவம, பஹுதவம தொடககமானவறறை பரதிபாதிக கையாலே மகாரததை விவரிககிறது நாரபதமெனறுஞ சொலலுவாகள எனகை (76)

77 ‘ அக்ஷரகரமததிலே விவரியாதே வயுதகரமமாக விவரிபபானேன ? ’ எனன அருளிச செயகிறுா ‘ அடைவே ’ எனறு தொடஙகி

மூ 77. அடைவே விவரியாதொழிகிறது, விரோதிபோய அநுபவிகக வேணடுகையாலே.

வபா — அதாவது – அக்ஷரகரமததிலே விவரியாதொழிகிறது, அகார விவரணமான நாராயணபதததில பகவதநுபவததுககு விரோதியான அஹஙகார மமகாராதிகள நமஸஸாலே கழியுணடுபோயப பினனை அநுபவிககவேணடுகையாலேயெனகை (77)

78 இனி, மதயமபதமான நமஸஸுககு ஆததம அருளிசசெயவதாக அதில அவாநதர பதபேதததை அருளிசசெயகிறுா “ ‘ நமஸஸு ’ ‘ ந ’ எனறும ‘ ம ’ எனறும இரணடு பதம ” எனறு

மூ 78 நமஸஸு – “ ந ” எனறும் “ மः ” என்றும இரணடு பதம

79 ‘ இவவிரணடு பதஙகளுககும ஆததம எது ? ’ எனன அருளிசசெயகிறுா ‘ ம எனகிற இததால் ’ எனறு தொடஙகி

மூ. 79 ‘ ம. ’ எனகிற இததால, ‘ தனக்கு உரியன ’ எனகிறது,
‘ ந ’ எனறு அததைத தவிாககிறது

வயா — அதாவது, ‘ ம ’ எனறு ஷஷ்டயநதமான இமமகாரததால மகாரவாசயனுன ஆதமாவுககுக கீழசசொனன தாதாதயபரதிகோடியான ஸவாததநதவம தோறறுகையாலே ‘ தனககு உரியன ’ எனனுமததைச சொல்லுகிறது, ‘ ந ’ எனறு நிஷேதவாசியான நகாராலே அததைக கழிககிறதெனகை (79)

80 உபயபதததாலும சொனன ஆதததததைச சேரபபிடிதது அருளிசசெயகிறுா ‘ ஆக நம எனகிற இததால தனககு உரியன அனறெனகிறது ’ எனறு

மூ. 80. ஆக “ நமः ” எனகிற இததால், ‘ தனககு உரியனனறு ’ எனகிறது

வயா — பதகரமததிலே ஆததஞ சொலலாதே, வயுதகரமமாகச சொலலுகிறது நிஷேதயததைச சொல்லி நிஷேதிகக வேணடுகையாலே, கரமததிலே சொலலுமபோது “ வீடுமின முறறவும ” எனனுமாபோலே நிஷேதபூாவகமாக நிஷேதயததைச சொலலுகிற தெனறு யோஜிககவேணும. அதுதானும பரநதபடியிலே இவாதாமே அருளிசசெயதாா (80)

81 'தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தனறு' என்று அநயசேஷத்வத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தை விவரிக்கிறதாகில், பிறர்க்கு உரித்தனறென்றதையும் விவரியாமல், 'தனக்குரியனன்று' என்ற இத்தையே விவரிப்பானேன்? என்கிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிறார் 'பிறர்க்கு உரியனுனவன்று' என்று தொடங்கி.

மூ 81. பிறர்க்கு உரியனுன வன்று தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி மீட்கலாம்; தனக்கென்னுமன்று யோக்யதையுங்கூட அழியும்

வ்யா — அதாவது, அநயசேஷபூதனுனவன்று, சேஷத்வத்துக்கு இசைகையாலே அநயரிறகாட்டில் தனக்குண்டான ஸ்வகாரணத்வ ஸ்வரக்ஷகத்வ ஸ்வசேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி அந்நிலையில் நின்றும் மீட்கலாம். 'தனக்குரியன' என்று நிற்குமன்று * த்வம மே * என்றால், * அஹம மே * என்னுமதொழிய சேஷத்வத்துக்கு இசையாமையாலே, மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட இல்லையாய்விடுமென்கை (81)

82 'இந்நமஸ்ஸால் செய்கிற அம்சந்தான் எது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது' என்று.

மூ. 82. இத்தால் விரோதியைக் கழிக்கிறது

83 'அதுதான் ஒன்றோ? பலவோ?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'விரோதிதான் மூன்று' என்று

மூ. 83. விரோதிதான் மூன்று.

84. அம்மூன்றுந்தான் எது? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'அதாவது, ஸ்வரூப விரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்ய விரோதியும்' என்று

மூ. 84 அதாவது ஸ்வரூப விரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்ய விரோதியும்

வ்யா.— இத்தால் ப்ரதமபதத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதியும், இப்பதத்தில் ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கிற உபாயத்துக்கு விரோதியும், உத்தரபதத்தில் சொல்லுகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதியுமென்கை இந்நமஸ்ஸு தான், காகாக்ஷி ந்யாயத்தாலே பூர்வோத்தரபதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்வரூப ப்ராப்யங்களினுடைய விரோதிகளைக் கழிக்கக் கடவதாயிறே இருப்பது (84)

85 'இவ்விரோதித்ரயமும் கழிகையாவதுதான் எது?' என்ன, அது தன்னை அடைவே அருளிச்செய்கிறார், மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே

மூ 85. ஸ்வரூப விரோதி கழிகையாவது, "யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்கை; உபாய விரோதி கழிகையாவது, "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்றிருக்கை, ப்ராப்ய விரோதி கழிகையாவது, "மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று" என்றிருக்கை.

வ்யா:— 'ஸ்வரூப விரோதி' இத்யாதி அதாவது, ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி "யானே என்தனதே" என்றிருக்கையாகையாலே, அது கழிகையாவது "யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே" என்று ஆத்ம ஆத்மீயங்கள் இரண்டும் அத்தலைக்கு ப்ரகாரத்யாசேஷம் என்றிருக்கை யென்கை 'உபாயவிரோதி' இத்யாதி அதாவது - உபாயத்துக்கு விரோதி ஸ்வ

ரக்ஷணே ஸ்வாதநவயமாகையாலே, அதுகழிகையாவது - " களைவாய துனபம களையாதொழி வாய களைகண மறறிலேன " என்று, ' துககததைப போககுவாய போக்காதொழிவாய, வேறொரு ரக்ஷகவஸதுவையுடையேனலலேன ' என்றிருககை யெனகை 'பராபய விரோதி' இதயாதி. அதாவது - பராபயததுககு விரோதி ஸ்வபரயோஜநபுததியாகையாலே, அது கழிகையாவது " மறறை நமகாமங்கள மாறறு " என்று ' உனனுகபபுககுப புறமபான எஙக ளுடைய ஆசையைப போககு " என்றிருககை எனகை (85)

86 இபபடி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள மூன்றுககும விரோதியாகிறது இவனு டைய அஹஙகார மமகாரஙகளாகையாலே, அதினுடைய கரௌரயததையும தந்நிவருததியி லுணடான நனமையையும அருளிசசெயகிறார 'ம. எனகை ஸ்வரூபநாசம, 'நம ' எனகை ஸ்வரூபோஜஜீவநம ' என்று

மூ. 86 'ம' எனகை ஸ்வரூபநாசம், 'நம.' என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம்

வயா ·— அதாவது, * சேதநஸய யதா மமயம ஸ்வஸமிந ஸ்வீயே ச வஸதுநி, மம இதயக்ஷரதவநதவம ததா மமயஸய வாசகம * எனகிறபடியே, 'ம ' எனகிற இதிலே அஹஙகார மமகாரஙகள இரணடுமுணடாகையாலே அதிலே அநவிதனுகை, இவவாதமாவி னுடைய ஸ்வரூபததுககு நாசம, 'நம ' என்று அதில அநவயமறறிருககை, ஸ்வரூபததுககு உஜஜீவநம எனகை * தவயக்ஷரஸது பவேந மருதயுஸ தாயக்ஷரம பரஹமண பதம, மமேதி தவயக்ஷரோ மருதயுா ந மமேதி ச சாசவதம * எனனககடவதிறே .. (86)

87 இபபடி ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த விரோதிகளைக கழிககிற அளவனறிககே, இந்நமஸ்ஸு்தான ஸ்வரூபாதி தரயததையும பரகாசிபபிககும எனகிறார ' இதுதான ஸ்வ ரூபததையும, உபாயததையும, பலததையும காடடும ' என்று

மூ. 87. இதுதான-ஸ்வரூபததையும், உபாயத்தையும, பலததையும் காட்டும.

88 இது தனனை உபபாதிககிறார, மேல் மூனறு வாகயததாலே.— " தொலைவில்லி மஙகலம ' இதயாதி

மூ. 88. " தொலைவிலலிமங்கலந் தொழும " என்கையாலே ஸ்வரூபம சொல்லிறறு

" வேங்கடததுறைவாரககு நம: " எனகையாலே, உபாயம் சொலலிறறு,

" அநதி தொழுஞ் சொல " எனகையாலே, பலம சொலலிறறு.

வ்யா — அதாவது, * " தொலைவிலலி மஙகலநதொழும " என்று, அவனுகநதருளின நிலததளவுமசெலல சேஷமாயிருககும படியைச சொலலுகிறவளவில ' தொழும ' என்று நமஸ காரததைச சொலலுகையாலே, ' ஸ்வரூபம சொலலிறறு ' எனகை. ' வேஙகடதது ' இதயாதி, அதாவது, " வேஙகடத துறைவாரககுநம " ' திருவேஙகடமுடையானுககு சேஷம நான, எனககுரியேனலலேன ' என்று ஸ்வரக்ஷணததில பராபதியிலலாத ஸ்வரூப பாரதநதரயத தைச சொலலுகையாலே, அவனே உபாயமெனனுமிடம ஸிததிககையாலே ' உபாயம சொலலிறறு ' எனகை. " அநதி தொழுஞசொல " இதயாதி அதாவது " அநதிதொழுஞ சொல, என்று தாஸ்யரஸம அதிசயிததால அதனுடைய சரமதசையிலே சொலலக கடவ "தொழுஞசொல" என்று நமசசபததைச சொலலுகையாலே, பலமசொலலிறறு எனகை.(88)

89 இபபததநிலே, ததீயசேஷதவமும ஆாததமாக அநுஸநதேயமாகையாலே அததை அருளிசசெயகிறூர ‘ உறறதும ’ எனறு தொடஙகி.

மூ 89. ‘உறறதும உனனடியாாககடிமை’ என்கிறபடியே இதிலே பாகவத சேஷதவமும அநுஸநதேயம

வயா :— அதாவது “ நினதிரு வெடடெழுததுஙகறறு நானுறறதும உனனடியாாககு அடிமை” எனறு ‘ திருமநதரங கறறதால நான உறறதும உனனடியாாககு அடிமை எனனும இவவாாததததிலே’ எனகிறபடியே, அஹஙகார மமகாரஙகள நிவருததமாய பகவச சேஷதவம உளளபடி பரகாசிககிற இநநமஸஸிலே, ததகாஷடையான பாகவத சேஷதவமும அநுஸநதிககவேணுமெனகை (89)

90 இபபடி ஆாததமாக அநுஸநதிககபபடும பாகவத சேஷதவநதான இநநமஸஸிலன றிககே ஸதலாநதரஙகளிலே சொலலுவாருமுணடாகையாலே, அததை அருளிச செயகிறூர ‘இது அகாரததிலே எனறுஞ சொலலுவாகள, உகாரததிலே யெனறுஞ சொலலுவாகள’ எனறு

மூ. 90 இது-அகாரததிலே எனறுஞ சொலலுவாகள, உகாரததிலே எனறுஞ சொலலுவாகள

வயா :— அதாவது, சதுாததியாலே ஆதமாவினுடைய பகவசசேஷதவததைச் சொல லுகையாலே பகவச சேஷதவ காஷடையான இநத பாகவத சேஷதவாநுஸநதாநம ‘அகா ரததிலேயெனறும சிலா சொலலுவாகள அநநயாாஹசேஷதவததுககு எலலே ததீய சேஷதவ பாயநதமாக நிறகையாகையாலே, அநநயாாஹதவபரதிபாதகமான உகாரததிலேயெனறும சிலா சொலலுவாகளெனகை ஆாததமாகையாலே, அவவவஸதலஙகளிலும சொலலலா யிருநததேயாகிலும், கநதல கழிநதவிடததிலே சொலலுகையே உசிதமென்று கருதது (90)

91 இநநமஸஸுககுப பூாவததிற பிறநத பரதிபததியைப பறற இதிற பிறநத பரதி பததிககுணடான வாசியை அருளிச செயகிறூர, ‘ஈசவரன தனககேயாயிருககும’ எனறு தொடஙகி.

மூ 91 ‘ஈசவரன தனககேயாயிருக்கும; அசிததுப பிறாககேயாயிருக்கும்; ஆதமா தனககும பிறாககும பொதுவாயிருககும’ எனறு முற்படட நினைவு; அஙஙனனறிககே அசிததைபபோலே தனககேயாக எணணிக கொள்ளவேணுமெனகிறது நமஸஸால்

வயா — அதாவது *ஸவரூபம ஸவாதநதாயம பகவத* எனகிறபடியே ஸவாதந தாயமே ஸவரூபமான ஈசவரன, ஸவாாததபரனுயே இருககும, சைதநயரஹிதமாகையாலே தனககெனகைககு யோகயதை யினறிககே பாரதநதாய ஸவரூபமாயிருககும அசிதது, பராாததமாயே இருககும சதுாததியிறசொனன சேஷதவததையும மகாரததிறசொனன ஜஞாதருதவததையும உடையனுன ஆதமா ஜஞாதருதவ பலததாலே ஸவாாததததைககும, சேஷதவததாலே பராாததததைககும பொதுவாயிருககும எனறு, நமஸஸுககுப பூாவபதததிற பிறநத பரதிபததி, அபபடியனறிககே, பராாததததைக வேஷமான அசிததுப போலே “ தனககேயாக வெணணககொளளுமீதே ” எனகிறபடியே அததலேககே ரஸமாமபடி விநியோ கங கொளள வேணும எனறு அபேக்ஷிககிறது, இநநமஸஸாலே எனகை. (91)

92. “ தனககேயாக ” எனறததை உபபாதிககிறூர ‘ அதாவது ’ எனறு தொடஙகி.

மூ. 92 அதாவது போகதசையில ஈசவரன அழிககும்போது நோககவேணுமென்று அழியாதொழிகை.

வயா — இததால அததலைககே ரஸமாமபடி விநியோகப படுகையாவது, தனனோடே கலநது பரிமாறுந தசையில போகதாவான ஈசவரன "ஆடகொளவானெதது என னுயிருணட மாயன" எனகிறபடியே அடிமை கொளவாரைபபோலே புகுநது தன வயாமோஹததாலே தாழநினறு பரிமாறி இததலையில சேஷதவததை அழிககும்போது 'நம சேஷதவததை நாம நோககவேணும' என்று நைசயம பாவிதது இருயதது அவன போகததை அழியாதொழிகை யெனகை .. . . (92)

93 'இபபடி இவன அழிககைககு ஹேதுவென?' என்ன, அருளிச்செயகிறார 'அழிக கைககு ஹேது' என்று தொடஙகி.

மூ. 93. அழிககைககு ஹேது – கீழே சொலலிற்று மேலுஞசொலலும

வயா — அதாவது, ஈசவரன மேலவிழுநது விநியோகங கொளளுகிற தசையிலே இவன நைசயமபாவிதது இருயதது அவன போகததை அழிககைககு ஹேது, 'சேஷதவமே ஆதமாவுககு ஸவரூபம' எனகையாலே கீழே பரணவததிலே சொலலிற்று, சதுாததியிலே கிஙகரஸவபாவனுகச சொலலுகையாலே, மேலிற பததததிலும சொலலுமெனகை (93)

94 இனி, இப்பாரதநதாய பரதிபததியினுடைய வைபவததைப பலபடியாக அருளிச செயயா நினறுகொணடு, இபபததததை நிகமிததருளுகிறார மேல,

மூ. 94. இஙஙினைவு பிறநதபோதே கருதகருதயன ; இஙஙினைவிலலாதபோது எலலா துஷக்ருதஙகளும கருதம ; இஙஙினைவிலே எலலா ஸுகருதஙகளும உணடு இதினறிககே யிருககப பணணும யஜஞாதிகளும பராயசசிததாதிகளும் நிஷபரயோஜநங்கள ; இது தனனாலே எலலா பாபஙகளுமபோம, எலலா பலஙகளும உணடாம

வயா :— 'இநநினைவு பிறநதபோதே கருதகருதயன' என்றது 'தனககேயாக எனைக கொளளவேணும' என்னும இவவதயநத பாரதநதாயபரதிபததி பிறநதபோதே தன்னுடைய ஹிதததுககு உடலாகச செயயவேணடுவதெலலாம செயது தலைககட்டினவனெனகை

'இநநினைவு இலலாதபோது எலலா துஷகருதஙகளும கருதம' என்றது-இபபாரதந தாய பரதிபததி இலலாதபோது, *கிநதேந ந கருதம பாபம சோரேணாதமாபஹாரிணா* எனகிறபடியே ஸகலதுஷகருதஙகளும இவனாலே செயயபபடடதாயவிடு மெனகை

'இநநினைவிலே எலலா ஸுகருதஙகளும உணடு' என்றது இது உணடாகவே எலலா ஸுகருதமும பணணினாற பிறககும பரீதி ஈசவரனுககு விளைகையாலே, இநதபபாரதநதாயபர திபததியிலே ஸகலஸுகருதமும உணடு எனகை.

'இது இனறிககேயிருக்கப பணணும யஜஞாதிகளும பராயசசிததாதிகளும நிஷப்ர யோஜநஙகள' என்றது இநத பாரதநதாய பரதிபததி இனறிககேயிருககச்செயதே, ஈசவர பரீணநாாததமாக இவன பணணும யாகாதிகாமஙகளும தன பாபவிமோசநாாததமாகப பணணும கருசசர சாநதராயணாதிகளாகிற பராயசசிததாதிகளும ஈசவரபரீதிககும ஸவ பாபவிமோசநததுக்கும உடலாகாமையாலே நிஷபரயோஜநஙகள எனகை.

'இதுதன்னாலே எல்லா பாபங்களும்போம், எல்லா பலங்களும் உண்டாம்' என்றது, இந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஈச்வரன் இவனளவிலே அநுக்ரஹாதிசயத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிக்ரஹாத்மகமான ஸகல பாபங்களும்போம், *'' உன்னடியார்க்கு என் செய்வனென்றேயிருத்தி நீ'' ஏன்கிறபடியே இவனுக்கெத்தைச் செய்வோமென்று மேன்மேலும் உபகரிக்கையாலே ஸமஸாரநிவ்ருத்தித்தொடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஸகல பலங்களும் உண்டாம் என்கை. ஆக மத்யமபதார்த்தத்தை அருளிச் செய்தாராயிற்று ... ... (94)

95 அநந்தரம் நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'நாராயணனென்றது' என்றுதொடங்கி

மூ. 95. நாராயணனென்றது நாரங்களுக்கு அயநமென்றபடி.

வ்யா.— அதாவது, நாராயண பதந்தான் '' நாராணாம் அயநம் ஸ. நாராயண '' என்றும் '' நாரா. அயநம் யஸ்ய ஸ நாராயண '' என்றும் தத்புருஷபஹுவ்ரீஹிரூப ஸமாஸத்வய ஸித்தமாகையாலே அதில் தத்புருஷனில் அர்த்தத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார், 'நாரங்களுக்கயநமென்றபடி' என்று .. . ... (95)

96 நாரங்களாகிறவை தாம் எவை? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'நாரங்களாவன நித்ய வஸ்துக்களினுடைய திரள்' என்று.

மூ. 96. நாரங்களாவன நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்.

வ்யா:— நாரபதம் '' நர '' என்றும் '' நார '' என்றும் '' நாரா '' என்றுமாய *ரிங்க்ஷயே* என்கிற தாதுவிலே 'ர'என்று பதமாய் க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைச் சொல்லி நகாரம் அதை நிஷேதித்து '' நர '' என்று க்ஷயமில்லாத நித்ய வஸ்துவைக் காட்டி ஸமூஹார்த்தத்திலே 'அண்' ப்ரத்யமும், ஆதிவ்ருத்தியுமாய '' நார '' என்று நித்யவஸ்து ஸமூஹத்தைச் சொல்லி '' நாரா '' என்று பஹுவசநமாகையாலே ஸமூஹ பாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகையால், 'நித்யவஸ்துக்களினுடையதிரள்' என்கிறார். இதில் 'நித்ய' என்கையாலே நரசப்தார்த்தமும், 'வஸ்துக்கள்' என்கையாலே நாரசப்தார்த்தமும், 'திரள்' என்கையாலே பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்டதிறே ... ... (96)

97 'தாத்ருசங்களானவை தாம் எவை? என்ன, அருளிச் செய்கிறார் 'அவையாவன' என்று தொடங்கி

மூ. 97 அவையாவன-ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும், வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்யபூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும், கணதிபரும் முக்தரும், பரமாகாசமும் ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும் அண்டங்களும் அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.

வ்யா — ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளாவன, ஸ்வரூப நிருபக தர்மங்கள். ஆதிசப்தத்தாலே அநந்தத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஜ்ஞாநசக்தியாதிகள்) ஆவன, நிருபிதஸ்வ

ரூப விசேஷணங்களான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களுக்கும் ப்ரதானமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாந சக்தி பல ஐச்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்கள் *வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகள்* ஆவன, அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாத்யஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிசேஷங்கள் "திருமேனி" ஆவது – அஸாதாரணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாய் நித்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும் இச்சிகமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது ஒரே ஸமூஹமாக எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது இதுதான் நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டர் ஆச்சானபிள்ளை இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸுஸ்பஷ்டம் 'காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகள்' ஆவன-அந்த விக்ரஹகுணங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாதிகள். 'திவ்யபூஷணங்கள்' ஆவன-ஆபரணஸூத்ரத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத் திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள் 'திவ்யாயுதங்கள்' ஆவன - அழகுக்கும் ஆச்ரித விரோதி நிரஸநத்துக்கும் உடலாயிருந்துள்ள சங்கசக்ரகதா அஸிசார்ங்காதி அஸங்க்யேய ஆயுதவிசேஷங்கள். 'பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்' ஆவார் *ஸ்ரீவல்லப' ஏவம்பூதபூமிநீளா நாயக* *தேவி த்வாமநு நீளயாஸஹ மஹீதேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரந்தத:* என்கிறபடியே ப்ரதாநமஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாகத் தத்ஸமானைகளான பூமிநீளைகளும், மற்றும் அநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும் "லக்ஷ்மீ ப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கங்களும்' என்றிறே ஆச்சானபிள்ளை அருளிச்செய்தது நித்ய ஸூரிகள் ஆவார், அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள். சத்ரசாமராதிகள் ஆவன, கைங்கர்யஉபகரணங்களான சத்ர சாமர தாலவ்ருந்த ப்ருங்கார பத்தக்ரஹாதிகள். 'திருவாசல்காக்கும் முதலிகள்' ஆவார், சண்டப்ரசண்ட பத்ரஸுபத்ர ஜய விஜயாதிகள், 'கணதிபர்' ஆவார், குமுதகுமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந சங்குகர்ண ஸர்ப்பநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள் 'முக்தர்' ஆவார், "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய் நிகிலகைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர் 'பரமாகாசம்' ஆவது, பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதம். இதுதான் பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே இருப்பது. ஆகையால் ஸமூஹகணனைக்கு விரோதமில்லை "பஞ்சோபநிஷந் மயமாகையாலே பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே ஆச்சானபிள்ளை அருளிச்செய்தது

ஆக, 'ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும்' என்று தொடங்கி இவ்வளவும் ஸ்வரூப தாமங்களையும், நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களான கல்யாணகுணங்களையும் அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், விக்ரஹகுணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி பூத்தாற்போல சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டிலெறித்த நிலவாகாதபடி அருகேயிருந்து அநுபவிக்கிற நாச்சிமாரையும் அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்கிற நித்யஸூரிகளையும், அவர்களுக்குக் கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், "இச்சோத்திக்கு என்வருகிறதோ" என்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசற்காக்கும் முதலிகளையும், அப்படி மங்களாசாஸநபரராய் திருப்படை வீட்டுக்கடையக் காவலாயிருக்கும் கணதிபரையும், நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் அவர்களோடு ஒருகோவையாய் அடிமை செய்கிற முக்தரையும், அவ்வடிமைக்கு வாத்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச் செய்தாராயிற்று.

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறார் மேல் "ப்ரக்ருதி" ஆவது, குணத்ரயாத்மகதயா ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ருதி "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும்" என்றிறே இதற்கும் ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது "பத்தாத்மாக்கள்" ஆவார், உரைமெழுகிற்போன்போலே, இப்ரக்ருதிக்குள்ளே உருமாய்த்துக் கிடக்கிற வாத்மாக்கள் காலம் ஆவது, அஹோராத்ராதிவிபாகயுக்ததயா ஸமூஹாத்மகமா யிருக்கும் அசித்விசேஷம் "அஹோராத்ராதிவிபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே இதுக்கும் ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது

ஆக இவ்வளவும் ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச் சொல்லிற்று

மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது, ஸத்தான பதார்த்தத்தினுடைய உத்பத்தி விநாசாத்யந்தாபாவம் ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது, உத்பத்தி விநாசயோகியாகா நிற்கச் செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூப லிங்காதிகளுடைய அநந்யதாபாவம்.

இதில் 'மஹதாதி விகாரங்கள்' ஆவன, மஹத்தத்வந் தொடங்கி ப்ருதிவியளவாக உண்டான இருபத்துமூன்று தத்வமும் 'அண்டங்கள்' ஆவன, இம்மஹதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய் *அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச* என்கிறபடியே அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்டவிசேஷங்கள் 'அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதிபதார்த்தங்கள்' ஆவன, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவ மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்கள் ஆக, நாற்பதார்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று (97)

98 மேல், அயநபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார். 'அயநமென்றது-இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி' என்று,

மூ 98. அயநம் என்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி

வ்யா:— அதாவது-அயநசப்தம் ஆச்ரயவாசியாகையாலே இவற்றுக்கு அயநமென்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி யென்கை (98)

99 பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'அங்ஙனன்றிக்கே, இவை தன்னை ஆச்ரயமாக உடைய னென்னவுமாம்' என்று.

மூ. 99 அங்ஙனன்றிக்கே, இவை தன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம.

வ்யா — அதாவது. இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்று தத்புருஷனாகச் சொல்லுகையன்றிக்கே, 'இவைதன்னை ஆச்ரயமாக வுடையன' என்று பஹுவ்ரீஹியாகச் சொல்லவுமாமென்கை

'இவற்றுக்கு ஆச்ரயம்' என்கிறவிடத்தில் குணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், 'இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையன' என்கிற இடத்தில், குணங்களையொழியச் சொல்லவேணும், அக்குணங்களுக்கு வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில், ஆத்மாச்ரயமும் அநவஸ்தையுமாகிற தோஷங்கள் வருமாகையாலே "தன் குணங்களிலே ஈச்வரன் வ்யாபிக்கும்போது குணவிசிஷ்டனாயே வ்யாபிக்கவேணும். நிர்க்குணமாய வஸ்து இராமையாலே, அப்போது, வ்யாப்யகுணங்களே வ்யாபக குணங்களாய், வ்யாபக குணங்களே வ்யாப்ய குணங்களாயறுகையாலே, ஆத்மாச்ரயதோஷமுண்டாம், அதுக்குமேலே, தன் குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்க

வென்று புககால. ததாசரயமான குணஙகளையும குணி வயாபிக்கவேணும, அநத வயாபக னுடைய குணஙகளையும குணி வயாபிககவேணும ஆகையாலே, அநவஸதாநுஸஸநதமாம'' என்று இதுதனனை ஸுஸபஷடமாக ஆசசானபிளளை அருளிசசெயதாரிறே. (99)

100 இவவுபய ஸமாஸததாலும பலிதாமசததை அருளிசசெயகிறா இவையிரணடாலும என்று தொடஙகி.

மூ. 100 இவையிரணடாலும பலிததது பரதவ ஸௌலபயஙகள.

வ்யா :— அதாவது 'நாரஙகளுககு அயநம', 'நாரஙகளை அயநமாகவுடையவன' எனகிற இவை இரணடாலும பலிதத ஆததம - தனனையொழிநத ஸமஸத வஸ்துககளுககும தான ஆதாரமாயிருககையாகிற பரதவமும, இபபடிப பெரியனான தான ஸகல சேதநாசேத நஙகளிலும தனனை யமைததுககொணடு புககிருககையாகிற ஸௌலபயமும் எனகை. (100)

101. இனனமும ஒரு பரகாரததாலே இநத ஸமாஸதவய பலிதஙகளை அருளிசசெய கிறா அநதாயாமிதவமும உபாயதவமும உபேயதவமுமாகவுமாம என்று

மூ. 101. அநதாயாமிதவமும், உபாயதவமும், உபேயதவமுமாகவுமாம.

வயா — அதாவது, பஹுவரீஹியும ததபுருஷனுமாகிற உபயஸமாஸததாலும பலித தது, அநதாயாமி பராஹமணதிகளிற சொல்லுகிறபடியே, அகில சேதநாசேதநஙகளிலும அநதராதமதயா அவஸதிதனாயககொணடு நியநதாவா யிருககையாகிற 'அநதாயாமிதவ மும, * இண–கதௌ * எனகிற தாதுவிலேயாதல் * அய–கதௌ * எனகிற தாதுவிலேயாதல ஸிததமான அயநபதததில கரணேவயுதபததியாலும காமணிவயுதபததியாலும பரகாசித மான உபாயதவமும உபேயதவமுமாகவுமாம என்கை பஹுவரீஹியோஜநை சொலலுகிற விடததில யோகயதாநுகுணமாக நாரசபதததை குணஙகளை யொழிநத வஸதுககளுககு வாசகமாகக் கொண்டாபபோலே ததபுருஷ யோஜநையிலும அயநசபதததை உபாயோபேய வாசியாகக கொளளுமளவில யோகயதாநுகுணமாக நாரசபதததை அசேதநஙகளையொழிநத சேதந வஸதுககளுககு வாசகமாகக கொளளககடவது * நாரஸ்த்விதி ஸாவ புமஸாம ஸமூஹ பரிகததயதே, கதிராலமபநம தஸய தேந நாராயணஸ ஸமருத * என்றும, * நாரசப தேத ஜீவாநாம ஸமூஹ பரோசயதே புதை , தேஷாமயந பூததவாந நாராயண இஹோச யதே * என்றும இதயாதிகளிலே இவவாததஞ சொலலபபடா நினறதிறே. (101)

102 காமணிவயுதபததி ஸிததமான பராபயதவததுககு ஸஙகோசமிலலாமையாலே அது ஸாவ பரகாரவிசிஷடமாயிருககையாலும, பநது லாபமும பராபயமாயிருககையாலும, ஈசவரனுடைய ஸாவவித பநதுதவமும இபபதததிலே சொல்லுமபடியை அருளிசசெயகிறா 'எமபிரான' என்று தொடஙகி

மூ 102. "எம்பிரானெநதை" எனகையாலே ஈச்வரனே எலலாவுறவுமுறையுமெனறு சொலலும

வயா — அதாவது நாராயண சபதாாததததை அநுஸநதிககிற திருமஙகையாழவா "எமபிரானெநதை யெனனுடைசசுறற மெனககரச செனனுடைவாணாள" எனகையாலே, ஈசவரனே இவவாதமாககளுககு ஸாவவிதபநதுவுமெனறு இபபதததிலே சொலலுமெனகை (102)

103 'இபபடி பநதுபூதனாயககொணடு, இததலைககு அவன செயயுமது எது?' என்ன, அருளிச செயகிறா 'நாம பிறாககானவனறும அவன நமககாயிருககும' என்று.

மூ 103. நாம் பிறர்க்கான அன்றும் அவன் நமக்காயிருக்கும்.

வயா :— அதாவது, நாம தனனோடு ஒட்டறறுப பிறாககு நலலராயிருந்த காலத் திலும, அவன நமககு நலலனாயிருககுமெனகை. (103)

104 ' இபபடி நாம அநயபரரான அனறும நமககேயாயிருநது அவன செயது போரு மதுதான ஏது ?'' எனன அருளிசசெயகிறா ' இராமடம ' என்று தொடஙகி.

மூ 104 இரா மடம் ஊட்டுவாரைபபோலே உள்ளே பதி கிடந்து ஸத்தையே பிடிதது நோக்கிககொண்டு போரும்.

வயா — அதாவது, நோகொடுநோ தஙகள பககல வநது அபேக்ஷிதஙகளை வாஙகி ஜீவியாதே துாமாநத்தாலே படடினியே திரியுமவாகளையும விடமாட்டாமையாலே அசலறி யாதபடி ராதரி மடததிலே புஜிபபிபபாரைபபோலே தன பககல தலைசாயோம என்று இச சேதநா ஸவாதநதாயம அடிததுத திரியா நிறக, இவாகள கண்காணாதபடி அநதராதமாவாயக் கொண்டு உள்ளே மறைநதிருநது இவாகள ஸததையே தொடஙகி ரக்ஷிததுககொண்டு போருமென்கை ஆக, இநநாராயண பததாலே கைஙகாய பரதிஸமபநதியான ஈசவரன படியை அருளிசசெயதாராயிறறு .. ... (104)

105 இனி, இதில் விபகதயமசததாலே கைஙகாயததைப பராாததிககிறபடியை அருளிச செயகிறா ' ஆய என்கிற இததால ' என்று தொடஙகி.

மூ 105 ' ஆய ' எனகிற இததால் " சென்றுற குடையாம " எனகிறபடியே எலலா அடிமைகளும செயயவேணடுமென்று அபேக்ஷிககிறது.

வயா .— அதாவது, ' ஆய ' எனகிற இநதச சதுாததியாலே "சென்றுற குடையாம" எனகிற பாடடிற சொலலுகிறபடியே திருவநநதாழவானைபபோலே ஸாவவித கைஙகாயங களும செயயவேணுமென்று அபேக்ஷிககிறது எனகை. .. ... (105)

106 ' நமஸஸாலே தனககெனன ஒன்றை விருமபுகைககு பராபதியிலலாத அதயநத பாரதநதாயம சொல்லியிருகக, இககைஙகாயததைத தான விருமபி அபேக்ஷிககை ஸமபவி யாது என்று இருககுமவாகள பணணும பரசநததை அநுவதிககிறா ' நமஸஸாலே தனனோடு உறவிலலையென்று வைததுக கைஙகாயததை பராாததிககக கூடுமோவெனனில் ' என்று.

மூ 106. நமஸஸாலே தன்னோடு உறவிலலையென்று வைததுக கைஙகாயததை பராாததிககக கூடுமோ ? எனனில ;

107 அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறா ' படியாயக கிடநது ' என்று தொடஙகி

மூ. 107 " படியாயக் கிடநது உன பவளவாய காணபேனே " எனகிறபடியே கைஙகாய பராாததனை வநதேறி அன்று ; ஸவரூப ப்ரயுக்தம்.

வயா — அதாவது, "படியாயக கிடநது உன பவளவாய காணபேன " என்று, அதயநத பாரதநதாயததோடே கைஙகாய பராாததனையையும சொலலுகிறபடியே கைஙகாய பராாததனை—ஸவபோகதருதவரூப அஹஙகார பரயுகதமாயககொண்டு வநதேறியானதன்று,

சேஷிககு அதிசயததை விளைததலலது தான தரியாதபடியான தன ஸவரூபததைபபறறி வநததெனகை .. .. . (107)

108. உகததததை ஹேதுவாககககொணடு சதுாததியின கைஙகாய பராாததநா பரகாசகதவததை அருளிசசெயகிறா 'ஆகையால' எனறு தொடஙகி.

மூ 108 ஆகையால "வழுவிலா அடிமை செயயவேணடு நாம" எனகிற பராாததனையைக காட்டுகிறது

வயா :— அதாவது, கைஙகாய பராாததனை வநதேறி யனறிககே, ஸவரூபபரயுகத மாகையாலே, "வழுவிலா வடிமைசெயயவேணடுநாம" எனறு, 'அடிமையில ஒனறும நழு வாதபடி ஸகல கைஙகாயஙகளும செயயவேணடும நாம' எனகிற பராாததனையை இச சதுாததி பரகாசிபபிககிற தெனகை. .. . (108)

109 இனி, இநத கைஙகாய பராாததனை இடைவிடாமல நடககைககு உறுபபான பராபய ருசியுடையாாபடியை அருளிசசெயகிறா 'கணணுரககணடு' எனறு தொடஙகி

மூ 109 "கணணுரககணடு கழிவதோா காதலுறறாாககுமுணடோ கணகள துஞசுதல" எனகிறபடியே காணபதற்கு முனபு உறக்கமிலலை கணடால "ஸதாபசயநதி" யாகையாலே உறககமிலலை

வயா — அதாவது, "இமையோாகள குழாந தொழுவதுஞ் சூழவதுஞ்செய தொலலை மாலைக கணணுரககணடு கழிவதோா காதலுறறாாககுமுணடோ கணகள துஞசுதல" எனறு 'நிதயஸூரிகளுடைய திரளானது நிரநதரம அநுபவம பணணுகிற ஸாவேசவரனைககணகள நிறையுமபடி கணடொழியக கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநினறவாகளுககும கணகள உறஙகுதலுணடோ?' எனனுமாபோலே, விஷயததைக காணபதறகுமுனபு ஜஞாநஸஙகோச ரூபமான உறககமிலலை, கணடகாலததில *ஸதாபசயநதி* எனகிறபடியே ஸதா அநுபவம பணணுகையாலே உறககமிலலையெனகை ... .. (109)

110. இனனமும ஒரு ஹேதுவினாலே இவனுககு உறககமிலலாமையை அருளிசசெய கிறா 'பழுதே' எனறு தொடஙகி

மூ. 110. "பழுதே பல பகலும போயின" எனறு இழநத நாளைககுக் கூப்பிடுகிறவனுககு உறஙகவிரகிலலை

வயா — அதாவது, "செஙகணடலோதவணணரடி—அரவணைமேறகணடு தொழுதேன, பலபகலும பழுதேபோயினவெனறு அஞசி அழுதேன" எனறு, 'விஷயததைககணடு அநுப விததவாறே இபபடி அநுபவிககைககு உடலான அநேக காலமெலலாம வயாததமே போய விட்டதே!' எனறு இழநதநாளை நினைதது கலேசிததுக கூபபிடுகிறவனுககு மேலுளள நாளில உறககம வர வழியிலலையெனகை. (110)

111 'இனனமும இவவிஷயததில அறிவு பிறநதாாககு மறககப போகாது' எனனு மததை இசைவிககிறா 'அனறு நான' எனறு தொடஙகி.

மூ. 111. "அனறு நான பிறநதிலேன பிறநதபின மறநதிலேன" எனனுநினறாாகளிறே.

வயா :— அதாவது, அவன எனனைப பெறுகைககாகத திருபபதிகளிலே நிறபது இருப பது கிடபபதாகா நிறக, அககாலததில நான ஜஞான லாபரூபமான ஜநமததையுடையனாகப

பெற்றிலேன், அந்த ஜன்மமுண்டானபின்பு 'அவனை ஒருகாலும் மறந்திலேன்' என்று சொல்லா நின்றார்களிறே என்கை ஆக, பராப்ய வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநம் பிறந்தாப்படி இது வாகையாலே, இந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும்' என்று கருத்து. (111)

112 இனி, இந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு தேசகாலாதி நியமமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் 'இவ்வடிமைதான்' என்று தொடங்கி

மூ. 112. இவ்வடிமைதான் "ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய்மன்னி" என்கிறபடியே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அநுவர்த்திக்கும்.

வ்யா — அதாவது, இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்தமான இந்தக் கைங்கர்யந்தான் "ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய்மன்னி" என்று — 'ஒழிவில்லாத காலமெல்லாம் ஸர்வதேசத்திலும் உடனாய் ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாது நின்று' என்கிறபடியே ஸர்வதேசத்திலும் ஸர்வ காலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் நடந்துசெல்லும் என்கை (112)

113 பார்யைக்கு மங்களஸூத்ர தாரணம் பர்த்தாவுக்கு அநந்யார்ஹையென்று காட்டுமா போலே, திருமந்த்ர தாரணம் சேதநர்க்கு பகவதநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகம் என்னுமிடந்தோற்ற இத்தையொரு மங்களஸூத்ரமாக நிரூபித்தருளிச் செய்கிறார் 'எட்டிழையாய' என்று தொடங்கி.

மூ 113. எட்டிழையாய மூன்று சரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம்.

வ்யா.— அதாவது, பதினறிழையாய இரண்டு சரடாயிருக்கும் லௌகிகமான மங்கள ஸூத்ரம்போலன்றிக்கே, எட்டிழையாய மூன்று சரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே, எட்டுத்திருவக்ஷரமாய மூன்று பதமாயிருக்கிற இத்திருமந்த்ரமென்கை (113)

114 'இப்படி நிரூபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறது?' என்ன அருளிச் செய்கிறார் 'இத்தால்' என்று தொடங்கி

மூ. 114. இத்தால், ஈச்வரன் ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று ரக்ஷிக்கும் என்கிறது.

வ்யா.— அதாவது, இத்தை மங்களஸூத்ரமாகச்சொன்ன இத்தால், ஈச்வரன் இத்தோடு அந்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய் நின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிறதென்கை. ... ... (114)

இனி, இம்மந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லி இத்தை நிகமித்தருளுகிறார் 'ஆக, திருமந்த்ரத்தால்' என்று தொடங்கி.

மூ. 115. ஆக, 'திருமந்த்ரத்தால் எம்பெருமானுக்கே உரியேனான நான் எனக்கு உரியனன்றிக்கேயொழியவேணும்; ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும் செய்யப் பெறுவேனாகவேணும்' என்றதாயிற்று.

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

வயா — 'ஆக' எனறது கீழ பரகக அருளிசசெயத எலலாவறறையும தொகுதது அருளிசசெயகிறா எனனுமிடநதோறற (எமபெருமானுககே உரியேனன நான) இதில 'எமபெருமானுககு' எனறு சதுாததயநதமான பரதமாக்ஷரததில அாததததையும, அவதாரணததாலே மதயமாக்ஷரததின அாததததையும 'உரியேனன நான' எனறு தருதீயாக்ஷரததில அாததததையும சொலலுகையாலே, பரதம பதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி (எனககு உரியனனறிககே ஒழியவேணும) இதில 'எனககுரியன' எனறு ஷஷடயநதமான மகாராாததததையும 'அனறிககேயொழிய' எனகையாலே நகாராாததததையும, 'வேணும' எனகையாலே இவவாததம சேதநனுககு பராாததநீயம எனனுமததையும பரதிபாதிககையாலே மதயமபதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி (ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே எலலா அடிமைகளும செயயப பெறுவேனுகவேணும) இதில 'ஸாவசேஷியான நாராயணனுககே' எனறு கைஙகாய பரதிஸமபநதியையும கைஙகாய பராாததநா பரகாசிகையான சதுாததியையும 'எலலா அடிமைகளும செயயபபெறுவேனுகவேணும' எனறு கைஙகாய பராாததநா பரகாரததையும சொலலுகையாலே தருதீய பதாாததததை ஸஙகரஹிததபடி 'எனறதாயிறறு' எனறது எனறு சொலலிறறாயிறறெனகை விஸதரேண அருளிசசெயததை மீளவும இபபடி ஸஙகரஹிததருளிச செயதது இததிருமநதராாததததை எலலாருமறிநது அநுஸநதிககைககாக ஆகையாலே எலலாாககும இவவாததம எபபோதும அநுஸநதேயம (115)

திருமநதரபரகரணம வயாககயானம முறறிறறு
ஜீயா திருவடிகளே சரணம.

முமுக்ஷுப்படி த்வயப்ரகரணம் வ்யாக்க்யான அவதாரிகை

பரதம ரஹஸயமான திருமநதரததினுடைய அாததததை அருளிசசெயத அநநதரம, அதில மதயமபதததாலும தருதீய பதததாலும பரதிபாதிககபபடட உபாயோபேயஙகளை விசதமாக பரதிபாதியா நினறுளள தவயததினுடைய அாததததை அருளிசசெயகிறா

'முனபு அருளிசசெயத மூனறுபரபநதஙகளிலும திருமநதராநநதரம சரமசலோகததை அருளிசசெயது பினபு தவயததை அருளிசசெயதவா, இபபோது தவயததை முநதுற அருளிசசெயவான என'' எனனில,—இரணடு பரகாரமும அருளிசசெயயலாயிருககையாலே ஆசசான பிளளை, ஜீயா முதலானாரும இநத பரகாரமிறே அருளிசசெயதது.

'இவவிரணடு பரகாரநதனககும கருதது என?'' எனனில, சரமசலோகம முனனுக தவயததைச சொலலுகிறது விதயநுஷடாந ரூபஙகளாயிருககையாலே விதிமுனனுக அநுஷடாநததைச சொலலுகை பராபதமாயிருககையாலும, திருமநதரம பராபயபரமாய சரமசலோகம பராபகபரமாய, தவயம உபயததினுடையவும அநுஷடாந பரதிபாதகமா யிருககையாலும தவயம முனனுகச சரமசலோகததைச சொலலுகிறது—திருமநநரததில மதயமதருதீயபதஙகளுககு வாகயதவயம விவரணமாய, அதுதனககுச சரமசலோகததில அாதத தவயம விவரணமாயிருககும ஆகாரததாலே ஆனபினபு, இரணடு பரகாரமும அநுஸநதிககத தடடிலலை. அதில ஒரு பரகாரததை மூனறு பரபநதததிலும அருளிசசெயதவராகையாலே. மறறை பரகாரததையும அருளிசசெயயவேணுமெனறு திருவுளளமபறறி, திருமநதராாததம அருளிசசெயத அநநதரம தவயாாததததை அருளிசசெயகிறா ... ... *

116 அதில் ப்ரதமத்திலே வைஷ்ணவனுயிருப்பானொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாரானுகதமாக அவச்யாபேக்ஷிதமாயுள்ளவற்றை ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்கிறார் 'புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும்' என்று தொடங்கி ஒரு சூர்ணையாலே.

மூ 116 புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையும், பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்குத் தவரிக்கையும், இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே பரவணனாய குணாநுபவ கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்காகையும், இப்படி இருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஏற்றம் அறிந்து உகந்திருக்கையும், திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகையும், ஆசார்ய ப்ரேமம் கனத்திருக்கையும், ஆசார்யன் பக்கலிலும் எம்பெருமான் பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய் போருகையும், ஜ்ஞானமும் விரக்தியும் சாந்தியும் உடையனாயிருக்கும் பரம ஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையும் வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவச்யாபேக்ஷிதம்.

வ்யா.— புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையாவது * பிதரம் மாதரம் தாராந் * இத்யாதிப்படியே, பாஹ்யவிஷய ஸங்கங்களையடைய மறுவலிடாதபடி ஸவாஸநமாக விடுகை 'எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையாவது — வேறொன்று தஞ்சமென்கிற நினைவு கலசாதபடி, நிருபாதிக ரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனையே தஞ்சமாக ஸ்வீகரிக்கை. இவ்விரண்டு வாக்யத்தாலும், சரமச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். எங்ஙனேயென்னில்? 'புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய' என்று 'ஸர்வதர்மாந்' என்கிறபதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'வாஸனையோடே விடுகையும்' என்று 'பரித்யஜ்ய' என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'எம்பெருமானை' என்று 'மாம்' என்கிற பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'ஏ' என்று ஏவகாரத்தாலே ஏகபதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'தஞ்சம்' என்கையாலே 'சரண' பதத்தில் அர்த்தத்தையும், 'பற்றுகையும்' என்று 'வ்ரஜ' பதத்தில் அர்த்தத்தையும் அடைவே சொல்லுகையாலே

பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையாவது—உபாய பலகுத்வமும், உத்தேச்ய துர்லபத்வமும், ஸ்வக்ருததோஷபூயஸ்த்வமும் அடியாகவரும் சங்காத்ரயமுமின்றிக்கே, பலம் தப்பாமல் ஸித்திக்குமென்று விச்வஸித்திருக்கை பேற்றுக்குத் தவரிக்கையாவது, இப்படி விச்வஸித்து 'பேறுஸித்தித்தபோது காண்கிறோம்' என்று இருக்கையன்றிக்கே, "மாகவைகுந்தங் காண்பதற்கென் மனமேகமெண்ணும்" "தாவி வையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே கூவிக் கொள்ளுங்காலமின்னங் குறுகாதோ" என்கிறபடியே, க்ரமப்ராப்திபற்றாமல் பதறுகை ஆக இவை இரண்டாலும் உபாயோபேயாதிகாராபேக்ஷிதங்களான மஹா விச்வாஸத்தையும், ப்ராப்யத்வரையையும் சொல்லுகிறது

இருக்கும் நாள் உகந்தருளின நிலங்களிலே பரவணனாய குணாநுபவ கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்காகையாவது – பரமபதத்திலேபோய் பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுகையாகிற பேற்றில் த்வரை நடவா நிற்கச்செய்தேயும், இச்சரீரத்தோடே இருக்கும் நாள் "தானுகந்தவூர்" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரன் உகந்துவர்த்திக்கிற திவ்யதேசங்களிலே * கண்டியூரரங்கம் மெய்யம்கச்சி பேர்மல்லையென்று மண்டுகையாகிற ப்ராவண்யத்தையுடையனாய், அவ்வோ திவ்யதேசங்களிலே நிற்கிறவனுடைய கல்யாணகுணாநுபவமும், அது அடியாகக் கரணத்ரயத்தாலும் அவன் விஷயத்தில் பண்ணுங் கைங்கர்யமுமே காலக்ஷேப விஷயமாம்படி யிருக்கை. இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களேற்றம் அறிந்து உகந்திருக்கையாவது—கீழ்ச்சொன்ன இவ்வாகாரங்களெல்லாம் உடையராயிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக

கண்டால், இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே இந்த விபூதியிலே இங்ஙனேயுமிருப்பார் சிலருண்டாவதே!என்று அவர்கள் வைபவத்தையறிந்து அவர்களளவில் ப்ரீதியுக்தனாயிருக்கை கீழ்ச்சொன்னவையெல்லாம் உண்டானாலும் உண்டாக அரிதாயிருப்பத் தொன்றிறே இது

திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகையாவது, மந்த்ராந்தரங்களினுடைய அருகும் மறந்தும் போகாதே த்யாஜ்ய உபாதேயங்களைத் தெளிய அறிவிக்குந் திருமந்த்ரத்திலும் அதில் அர்த்தத்துக்கு விவரணமான த்வயத்திலும் நிஷ்டனாயிருக்கை

ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையாவது, கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரத்தையெல்லாம் உபதேசத்தாலே தனக்கு உண்டாக்கின ஆசார்ய விஷயத்தில் *யஸ்ய தேவே பராபக்தி யதா தேவே ததா குரௌ* என்கிறபடியே ப்ரேமம் அதிசயித்திருக்கை

ஆசார்யன் பக்கலிலும் எம்பெருமான் பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையாவது, நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸூரிகள் பேற்றுக்கு ஆஹனாம்படி இருமபைப் பொன்னாக்குவாரைப்போலே திருத்தின ஆசார்யன் பக்கலிலும், அத்வேஷாதிகளை விளைத்துக் கொண்டுவந்து ஆசார்ய விஷயத்தோடே சேர்த்த எம்பெருமான் பக்கலிலும் உபகாரஸ்ம்ருதி உடையனாய்ப் போருகை

ஜ்ஞானமும் விரக்தியும் சாந்தியுமுடையனாயிருக்கும் பரமஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையாவது, தான் கலங்கினாலும் கலங்காமல் நோக்குகைக்கு உறுப்பாகவும் கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்கள் தனக்கு வர்த்திக்கைக்கு உறுப்பாகவும், தத்வயாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமும், அபராப்தவிஷய விரக்தியும் இவைதானிரண்டும் நமக்குண்டென்று இறுமாப்பற்றிருக்கையாகிற சாந்தியும் உடையனாயிருக்கும் பரமஸத்வ நிஷ்டனாயிருப்பானொரு பாகவதனோடே கூட வஸித்துப்போருகை

'வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவச்யாபேக்ஷிதம்' என்றது – இவையித்தனையும் வைஷ்ணவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரிக்கு அவச்யம் உண்டாகவேணுமென்கை (116)

117 இப்படியிருக்கும் இவனுக்கு அநுஸந்தாந விஷயம் வகுத்து அருளிச்செய்கிறார் மேல் 'இந்த' என்று தொடங்கி

மூ. 117 இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தேயம்

வ்யா — அதாவது, – கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையனாயிருக்கும் இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு வர்த்தகமான ரஹஸ்யத்ரயமும் அநுஸந்தாந விஷயமாக வேணுமென்கை. (117)

118 இனி, த்வயத்துக்கு சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் வீறுடைமையை அறிவிக்கைக்காக, சாஸ்த்ரம் திருமந்த்ரம் சரமச்லோகம் இவற்றிற் சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்து கொண்டு சென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார் 'எல்லா ப்ரமாணங்களிலும்' என்று தொடங்கி

மூ 118 எல்லா ப்ரமாணங்களிலும் தேஹத்தாலே பேறென்கிறது, திருமந்த்ரத்தில் ஆத்மாவாலே பேறென்கிறது; சரமச்லோகத்தில் ஈச்வரனாலே பேறென்கிறது, த்வயத்தில் பெரியபிராட்டியாராலே பேறென்கிறது

வயா :— அதாவது-சேதநனுடைய விசிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும், ஸாதநாநுஷ்டாந யோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்குப் புருஷார்த்த லாபம் என்கிறது. நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில், இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நின்றும் கைவாங்கினாலொழிய ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம் ஜீவியாமையாலே தத்பரவ்ருத்தி விரோதியான ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமச்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி, தானே கைக்கொண்டு ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்பொகட்டு, தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஈச்வரனாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது ஈச்வரனுடைய லக்ஷ்மீ விசிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விசேஷணபூதையான பெரிய பிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறது என்கை (118)

119. உபாயம் ஈச்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறுகையாவதென்? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் 'பெரியபிராட்டியாராலே' என்று தொடங்கி.

மூ. 119. பெரியபிராட்டியாராலே பேறுகையாவது, இவள் புருஷகாரமானாலல்லது ஈச்வரன் காரியஞ் செய்யானென்கை

வயா :— அதாவது, இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்கள் இரண்டும் பண்ணுவான் ஈச்வரனேயாயிருக்கப் பெரியபிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறுகையாகிறது, இவனுடைய அபராதத்தைப்பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமானாலொழிய, ஈச்வரன் இவன் காரியஞ் செய்யான் என்றபடி என்கை (119)

120 கீழ், ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று, விசேஷித்து த்வயத்துக்கு அதிகாரியாமவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'த்வயத்துக்கு' என்று தொடங்கி

மூ. 120. த்வயத்துக்கு அதிகாரி ஆகிஞ்சந்யமும், அநந்யகதித்வமும் உடையவன்.

வயா — அதாவது, ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கு அதிகாரி *அகிஞ்சநோ்கதி* *த்வமேவோபாயபூதோமேபவ* *அகிஞ்சநோ நந்யகதிச் சரண்ய* என்றும் "புகலொன்றில்லா அடியேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமுமாகிற இரண்டும் உடையவன் என்கை (120)

121 'இவையிரண்டின் வேஷமும் தான் எங்ஙனே?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'இவையிரண்டும்' என்று தொடங்கி

மூ. 121 இவை இரண்டும் ப்ரபந்ந பரித்ராணத்திலே சொன்னோம்

வயா .— அதாவது, உபாயாந்தர ராஹித்யமாகிற ஆகிஞ்சந்யத்தின் வேஷமும், ரக்ஷகாந்தர ராஹித்யமாகிற அநந்யகதித்வத்தின் வேஷமும் ப்ரபந்ந பரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்கை. (121)

122 இனி, த்வயத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'இதில் முற்கூற்றில்' என்று தொடங்கி

மூ 122. இதில் முற்கூற்றில் பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈச்வரன் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுகிறது; பிற்கூற்றில் அச்சேர்த்தியிலே அடிமையையிரக்கிறது.

வ்யா — அதாவது-இந்த த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமத்' என்று பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டு, 'நாராயணசரணௌ' என்று ஈச்வரன் திருவடிகளை 'சரணம் ப்ரபத்யே' என்று உபாயமாகப் பற்றுகிறது, உத்தரகண்டத்தாலே 'ஸ்ரீமதே' என்று பெரிய பிராட்டியாரும் அவனுமான சேர்த்தியிலே, 'நாராயணாய' என்கிற சதுர்த்தியாலே கைங் கர்யத்தை அர்த்திக்கிறது என்கை 'நமஸ்ஸு' கைங்கர்ய விரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதக மாகையாலே, (அடிமையை இரக்கிறது) என்ற இதிலே அந்தர்ப்பூதம் (122)

123. இனி ப்ரதிபதம் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீமத்பதார்த்தம் அருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார் 'ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்' என்று

மூ. 123. ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம்

வ்யா — ஸ்ரீசப்தம் ஸம்பத்திகளுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே நடந்துபோரக் காண் கையாலே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக 'ஸ்ரீ' என்கிற இது பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம் என்கிறார். ஆகையிறே "லக்ஷ்மீ பத்மாலயா பத்மா கமலா ஸ்ரீர் ஹரிப்ரியா" என்று திருநாமங்களோடே ஸஹபடிதமாயிற்று இதுதான் எல்லாத் திருநாமங்களபோலன்றிக்கே * ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா * என்கிறபடியே இவளுக்கு ப்ரதமாபிதானமாயிருக் கும் * அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம் * என்று அகாரம் ஈச்வரனுக்கு ப்ரதமாபிதாநமானாப்போலேயாயிற்று, இவளுக்கும் ப்ரதமாபிதானமாயிருக்கும்படி அது, அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும், இது, இவளுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லக்கடவதா யிருக்கும் (123)

124. இனி, இந்த ஸ்ரீசப்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் இதன்மேல் வந்த வ்யுத்பத்தித்வயத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்ரீயதே, ச்ரயதே' என்று

மூ. 124 ஸ்ரீயதே, ச்ரயதே

வ்யா — அதாவது, "ஸ்ரீஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே 'ச்ரீயத இதி ஸ்ரீ' என்று ஸித்தமான கர்மணி வ்யுத்பத்தியையும் கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியையும் சொன்னபடி (124)

125 வ்யுத்பத்தித்வயத்துக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'இதுக்கு அர்த்தம்' என்று தொடங்கி

மூ 125. இதுக்கு அர்த்தம் - 'எல்லார்க்கும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாய், இவள் தனக்கும் அவனைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாயிருக்கும்' என்று

வ்யா — அதாவது-இவ்வுபயவ்யுத்பத்திக்கும் அர்த்தம் 'ஸ்ரீயதே' என்று எல்லாரா லும் ஸேவிக்கப்படா நின்றுள் என்கையாலே ஸகல சேதநர்க்கும் இவளைப்பற்றித் தங்க ளுடைய சேஷத்வரூப ஸ்வரூபலாபமாய் 'ச்ரயதே' என்று ஈச்வரனை ஸேவியா நின்றுள் என் கையாலே, இவள் தனக்கும் ஈச்வரனைப் பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமா யிருக்குமென்று என்கை. இவள் தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில் சேஷித்வமும், ஈச்வரவிஷயத்தில் சேஷத்வமும் என்றும் உண்டாயிறே யிருப்பது. ஆகையால், இந்த ஸேவ்யத்வ ஸேவகத்வங்கள் இரண்டும் இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லா நிற்கும் (125)

126 'ஈசவரனுககு உபாயதவமும உபேயதவமுமாகிற ஆகாரதவயம உணடானுப போலே, இவளுககும புருஷகாரதவமும பராபயதவமுமாகிற ஆகாரதவயமும உணடாகை யாலே, இதில எவவாகாரததை நினைதது இவளை இபபோது சொலலுகிறது?' எனன அருளிச செயகிறா 'இபபோது இவளைச சொலலுகிறது புருஷகாரமாக' எனறு.

மூ 126. இபபோது இவளைச சொலலுகிறது புருஷகாரமாக

வயா — 'புருஷகாரமாக' எனகையாலே உபாயவஸது விசேஷணமாயிருககிற ஆகாரததை யிடடு, இவளுககும உபாயதவததில அநவயம சொலலும பக்ஷம நிரஸதம. (126)

127. 'ஈசவரனுடைய நாரயணதவ பரயுகதமான ஸவாபாவிக ஸமபநதாதி ஜ்ஞானததை உடையனுயக கொணடு, அவனை ஆசரயிககிற இசசேதநனுககு இவளைப புருஷகாரமாக முன னிடவேணடுகிறது தானெனன?' எனன அருளிச செயகிறா 'நீரிலே' எனறு தொடஙகி,

மூ 127 நீரிலே நெருபபுக கிளருமாபோலே குளிாநத திருவுளளததிலே
அபராதததாலே சீறறம பிறநதால பொறுபபது இவளுக்காக.

வயா :— அதாவது-சீதலமான ஜலததிலே, சென்று அணுகவொணணுத படியான நெருபபுக கிளருமாபோலே, *ஸுஹருதம ஸாவபூதாநாம* *ஸமோஹம ஸாவபூதேஷு* எனகிறபடியே, ஸாவபூத ஸுஹருததவம ஸமாசரயணீயதவே ஸமதவமாகிற ஸவபாவ விசேஷஙகளாலே பரஸநநமாயக குளிாநதிருககிற திருவுளளததிலே *பரிபூாணகஸிஜநேஹிதஸ ரோதோ வருததயா பவதிச கதாசித கலுஷதீ* எனகிறபடியே சேதநன தீரககழியப பணணின அபராதம அடியாக *க்ஷிபாமி* *நக்ஷமாமி* எனனுமபடியான சீறறம பிறநதால அவவபராதததைப பொறுபபது, *கிமேதந நிாதோஷ க இஹஜகதி* இதயாதிபபடியே தனனுடைய உபதேசாதிகளாலே அசசீறறததையாறறித தயையை ஜநிபபிககும இவளுககாக எனகை. ஆகையாலே ஸமபநத ஜ்ஞாநம பிறநதவனுககும அபராத பயததாலே புருஷகார புரஸகரணம அபேக்ஷிதமெனறு கருதது (127)

128 'இததலையிற காாயம ஏறிடடுககொணடும அததலையை வசீகரிததும இரணடு தலையையும பொருததுகைககு இவளதான கணணழிவறற புருஷகாரமோ?' எனன, அருளிச செயகிறா 'இவள தாயாய' எனறு தொடஙகி.

மூ 128 இவள தாயாய இவாகள க்லேசம பொறுக்கமாடடாதே, அவனுககுப் பதநியாய
இனிய விஷயமாயிருககையாலே கணணழிவறற புருஷகாரம.

வயா — அதாவது *தவம மாதா ஸாவலோகாநாம* எனறும *அகில ஜகநமாதரம* எனறும சொலலுகிறபடியே இசசேதநாககு இவள மாதாவாய, *"தநதம மகளாழுது செனறால தாயமாராவாா தரிககிலலாா" எனகிறபடியே அநத ஸமபநதமடியாக இவாகளுடைய கலேசஙகணடால ஸஹிகக மாடடாதே, *விஷ்ணுபதநீ* எனகிறபடியே அவனுககுப பதநியாய "பிததா பனிமலா மேறபாவைககு" எனகிறபடியே அவன தன வைலக்ஷணயததைக கணடு பிசசேறித தன சொலவழி நடககுமபடி அபிமதவிஷயமா யிருககையாலே கணணழிவறற புருஷகாரமெனகை (128)

129 'எலலாம செயதாலும நிரஙகுசஸவதநதரனுன ஈசவரன சேதநருடைய அபராதஙகளை நிறுதது அறுததுத தீததுவன எனறு நிறகுமளவில, இவளாலே பொறுபபிக்கப போமோ?' எனன, அருளிச்செயகிறா 'திருவடியை' எனறு தொடஙகி

மூ 129 திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள், தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே

வ்யா — அதாவது, தன்னைப் பற்றுமாஸ்ரம் தாஜந்பாத்தஸ்நம் பண்ணின அநந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டுச் சித்ரவதம் பண்ண உத்யோகித்து நின்ற சொல் மிறுங்கனுன் திருவடியையுமுடப்பட *க்ருபயேத* என்றும் *ந கச்சிந்நாபராத்யதி* என்றும் இத்யாதி உபதேசத்தாலே பொறுப்பிக்குமவள், *மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், "மாமலாமங்கை மணநோக்கம் முண்டான்" என்றும், "அலலிமலாமகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்போக்யதையிலே குமிழிநீருண்டு," நின்னன்பின் வழிநின்று சிலை பிடித்து எம்பிரானேக" என்கிறபடியே மாயாமருகத்தின் பின்னே போ என்னிலும் விளைவது அறியாதே அதன் பின்னே போமபடி தன்சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வள்ளளென்னுமிடம் கிமபுநாநயாய ஸித்தமிறேயென்கை "செய்தகவினுக்கில்லை கைம்மாறு" என்னும்படி இரண்டு தலைக்கும் தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன் சொல் வழி போக வேண்டும்படியான திருவடியோடே மறுதலி(லை)க்குமவன் "தான் முயங்கும்" என்னும்படியான போக்யதைக்குத் தோற்று 'எத்தைச் செய்வோம்' என்று தலைதடுமாறி "நின்னன்பின் வழிநின்று" "அதனின் பின்னே படர்ந்தான்" என்னும்படி விளைவதறியாதே முறுவலுக்குத் தோற்றுச் சொல் வழி போமவனைப் பொறுப்பிக்குமென்னுமிடரு சொல்ல வேண்டாவிறே என்று இது தன்னை இவர் திருத்தமபியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே (129)

130 ஆக, ஸ்ரீமத்பதத்தில் பரகருத்யமசத்தை அருளிச் செய்தார் கீழ்; பரத்யயாமசத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல் 'மதுப்பாலே' என்று தொடங்கி

மூ. 130. மதுப்பாலே இருவர் சோத்தியும் நித்யமென்கிறது

வ்யா — அதாவது இம்மதுப்புத்தான நித்யயோகேமதுப் பாகையாலே, இத்தால் புருஷகார பூதையான பிராட்டியும் ஈச்வரனுமான இருவருடைய சோத்தியும் எப்போதுமுண்டு என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை (130)

131 இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார் 'இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மை' என்று

மூ. 131. இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மை

வ்யா — அதாவது *சரிய பதிர் நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ் ஸ்வேதர ஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷணநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப:* என்று ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே சரிய பதித்வத்தைச் சொல்லும்படி அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாந நிருபகையாயிருக்கையாலே, இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய ஸத்பாவம் இருப்பது என்கை.

ஆக, ஸ்வருபாநுபந்தித்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று (131)

132 இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் என்று தொடங்கி

மூ 132. ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் சேதநனுடைய அபராதத்தையுங்கண்டு அகலமாட்டாள்

வயா — அதாவது, அபராதஙகளைப பததும பததாகக கணககிடடு, நிறுதது அறுததுத தீாககும ஈசவர ஸவாதநதாயததையும *யதபரஹம கலபநியுதாநுபவேபயநாச யம* இதயாதிபபடியே காலததவமுளளதனையும அநுபவியா நினறாலும சிறிது வரையிடடுக காடடக கடவதலலாதபடி பணணி வைதத இச சேதநனுடைய அகருதயகரணததயபராதத தையுங கணடு, ''எனனாகபபுகுகிறதோ'' எனனும பயததாலே ஈசவரனை விடடு ஒரு க்ஷண காலமும அகலமாடடாளெனகை (132)

133. இததால சேதநனுககுப பலிககுமததை அருளிசசெயகிறா 'சேதநனுககு' எனறு தொடஙகி.

மூ 133 சேதநனுககு இவையிரணடையும நினைதது அஞசவேணடா

வயா — அதாவது, இபபடி இவள இருநது நோககுகையாலே சேதநனுககு ஈசவர ஸவதநதாயமும ஸவாபராதமுமாகிற இவை 'இரணடையும நினைதது 'எனனாய விளையப புகுகிறதோ' எனறு அஞசவேணடா எனகை (133)

134. இனி, இமமதுபபின தாதபாயாமசததை அருளிச செயகிறா 'இததால' எனறு தொடஙகி

மூ. 134 இததால ஆசரயிககைககு ருசியே வேணடுவது. காலம பாாககவேணடா எனகிறது

வயா .— அதாவது, இபபடிப புருஷகார உபாய வஸதுககளினுடைய நிதயயோகததை பரதிபாதிககிற இமமதுபபால, இவவிஷயததை ஆசரயிபபாாககு, ஆசரயிககையில ருசியே வேணடுவது, 'இரணடுதலையும கூடியிருககும தசையிலே ஆசரயிகக வேணுமே' எனறு ஆசரயணததுககுக காலம பாாததிருகக வேணடாவெனகிறதெனகை (134)

135 இனி, இவள புருஷகாரதவததின அவசயாபேக்ஷிததவததை அறிவிக்கைககாக இவள ஸநநிதிககும அஸநநிதிககு முணடான வாசியை அருளிச செயகிறா, 'இவள ஸநநிதி யாலே' எனறு தொடஙகி

மூ 135 இவள ஸநநிதியாலே காகம தலை பெறறது, அது இலலாமையாலே ராவணன் முடிநதான்

வயா — *தேவயா காருணய ரூபயா* எனகிறபடியே கருபைதான ஒரு வடிவு கொணடாற போலே இருபபாளாய, ஸவதநதரனான ஈசவரனுககும ஸவாதநதாயததை யமுககி கருபையைக கிளபபுமவளான இவள ஸநநிதியாலே, அபராதததைத தீரககழியச செயது பரஹமாஸதரததுககு இலககாயத தலையறுபபுணணத தேடின காகம *கருபயா பாய பாலயத* எனகிறபடியே கருபாவிஷயமாயத தலைபெறறுப போயிறறு, அபபடி யிருககிற இவள ஸநநிதி. இலலாமையாலே போககறறுச செயலமாணடு நினறநிலை ஒததிருககச செய தேயும. காகததோபாதி அபராதமுமினறிககே 'இருகக, ராமசரததுககு இலககாய ராவணன முடிநது போனான எனகை. ஆகையால ஆசரயிபபாாககு இவள ஸநநிதியே வேணுமெனறு கருதது. ஆக, ஸ்ரீமதபதாாததததை அருளிச செயதாராயிறறு. (135)

136. அநநதரம, நாராயணபதாாததததை அருளிசசெயகிறா 'புருஷகார பலததாலே' எனறு தொடஙகி.

மூ 136 புருஷாகார பலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ரயம தலைசாய்ந்தால தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம

வ்யா — அதாவது, உபதேசத்தாலும அழகாலும கண்ணழிவற வசீகரித்துக் காரியங் கொள்ளவல்ல புருஷகார பலத்தாலே ஆசரயணீயனுடைய சேதனன அநாதிகாலம பண்ணின அபராதங்களைப் பார்த்துச் சீறி " அங்கீகரியேன " என்று இருக்கும ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ரயம தலை மடிந்தால அதன கீழ தலையெடுக்கப் பெருத செறுப்புத தீர்ந்து தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம என்கை ... (136)

137 ' அவைதாம எவை? ' என்ன அருளிச்செய்கிறார் ' அவை யாவன ' என்று தொடங்கி.

மூ. 137 அவையாவன - வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌசீல்யமும், ஸௌலப்யமும, ஜ்ஞாநமும, சக்தியும்

வ்யா — இவற்றில, வாத்ஸல்யமாவது-வத்ஸத்தின பக்கல தேநு இருக்கும இருப்பு, அதாவது அதனுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும க்ஷீரத்தைக் கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலுங் கொண்டு நோக்குகையுமிறே, அப்படியே, ஈச்வரனும தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொண்டு, " பாலேபோற சீர் " என்கிற குணங்களாலே தரிப்பித்து, *கதஞ்சந-நத்யஜேயம* என்றும, * அபயம ஸர்வபூதேப்ய * என்றும சொல்லுகிறபடியே அநுகூலா நிமித்தமாகவும ப்ரதிகூலா நிமித்தமாகவும நோக்கும. ஸ்வாமித்வமாவது-இவன விமுகனான தசையிலும விடாதே நின்று, ஸத்தையை நோக்கிக் கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒரு பந்த விசேஷம, அதாகிறது-உடைவனாயிருக்கு மிருப்பு, அத்வேஷம தொடங்கிக் கைங்கர்ய பர்யந்தமாக உண்டான ஸ்வபாவ விசேஷங்களை யெல்லாம உண்டாக்குகிறது இந்த பந்தவிசேஷமடியாக ஸௌசீல்யமாவது- உபயவிபூதி யோகத்தாலும பெரிய பிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தியாலும நிரங்குசமாயிருக்கிற ஈச்வரனுடைய மேன்மையையும தங்கள சிறுமையையும பார்த்து " அவனெவ்விடத்தான யானார " என்று பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும ஒக்க மேலவிழுந்து புரையறக் கலக்கையும அது தன பேருக இருக்கையும, எதிர்த் தலையில அபேக்ஷையின்றியிலே இருக்கக் கலக்கையும், ஸௌலப்யமாவது-கண்ணுக்கு விஷயமின்றிக்கேயிருக்கிற தான கண்ணாலே கண்டு ஆச்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை. ஜ்ஞாநமாவது—இச்சேதநனுக்குக் கழிக்கவேண்டும அநிஷ்டங்களையும கொடுக்க வேண்டும இஷ்டங்களையும நேராக அறிகைக்கு ஈடான ஸர்வ்வதிரிகத ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையும ஒரு காலே அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு. சக்தியாவது-ஹேயரான நித்ய ஸம்ஸாரிகளை உபாதேயதமரான நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாக்கவல்ல அகடிதகடநா ஸாமர்த்யம. இவற்றில வாத்ஸல்யாதிகள நாலும ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம ஜ்ஞாநாதிகள இரண்டும ஆச்ரித கார்யாபாதகம, " நிகரிலபுகழாய " என்று தொடங்கி வாத்ஸல்யாதிகள நாலையுமிறே, ஆச்ரயணத்துக்கு உடலாக ஆழ்வார அருளிச்செய்தது. ஜ்ஞாநசக்திகள இரண்டுஞ் சொன்ன இது, ப்ராப்தி பூர்த்திகளுக்கும உபலக்ஷணம, கார்யகரத்வத்துக்கு அவையும அபேக்ஷிதங்களாகையாலே. . .. (137)

138 ' இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில விநியோகங்கள எவை" ' என்ன அருளிச் செய்கிறார் ' குற்றங்கண்டு ' என்று தொடங்கி

மூ 138 குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்யம, காரியஞ் செய்யுமென்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம ; ஸ்வாமித்வங்கண்டு அகலாமைக்கு ஸௌசீல்யம ; கண்டு பற்றுகைக்கு ஸௌலப்யம, விரோதியைப் போக்கித் தன்னைக் கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநசக்திகள

வயா — அதாவது-ஆசரயணீயனான இசசேதநன, தனதோஷததைப பாாததுஅருசாமைககு உறுபபு, தோஷததைப போகயமாகக கொளளும_வாதஸலயம ' நஙகாாயம செயயுமோ, செயயாளோ?' எனறு சஙகியாதே காாயஞ செயயுமெனறு விசவஸிககைககு உறுபபு இழவு பேறு தனனதாமபடியான ஸவாமிதவம. உபயவிபூதிககும கடவனாயிருககும பெருமைககு பரகாசகமான ஸவாமிதவததைக கணடு ஸவநிகாஷாநுஸநதாநததாலே அகலாமைககு உறுபபு, தாழநினறவாகளோடே புரையறக கலககும ஸவபாவமான ஸௌசீலயம ஆஶ்ரிதரியனெனறு பிறகாலியாமல கணணாலே கணடு ஆசரயிககைககு உறுபபு தனவடிவைசசக்ஷுாவிஷயமாககுகையாகிற ஸௌலபயம, * ஸாவபாபேபயோ மோக்ஷயிஷயாமி * எனகிறபடியே பராபதிவிரோதியைபபோககி பராபபனான தனனை உபகரிககைககு உறுபபு, பராபதாவான இவன கீழ நினற நிலையும மேல போககடியும அறிககைககும அறிநதபடியே செயது தலைககடடுகைககும ஏகாநதஙகளான ஜஞாநசகதிகளெனகை (138)

139 ஸௌகாயாபாதகஙகளான குண சதுஷகததிலும ஸௌலபயம பரதாநமாகையாலே, அநத ஸௌலபய காஷடையை அருளிசசெயகிறா ' இஙகுசசொனன ' எனறு தொடஙகி

மூ 139 இங்குசசொனன ஸௌலபயததுககு எலலைநிலம அாசசாவதாரம

வயா — அதாவது, இபபததில ஆசரயண உபயோகியாகச சொனன ஸௌலபயததுககு ஸீமாபூமி " தமருகநத தெவவுருவம அவவுருவநதானே " எனகிறபடியே ஆச்ரிதா உகநதது ஒனறைத திருமேனியாககக கொணடு ஸதா ஸநநிதி பணணியிருககும அாசசாவதாரமெனகை. .. .. (139)

140 இதுதனனை உபபாதிககிறா ' இதுதான ' எனறு தொடஙகி

மூ. 140. இதுதான பரவயூஹ விபவங்கள போலனறிக்கே கணணாலே காணலாமபடி இருககும.

வயா :— அதாவது, இவவாசசாவதாரநதான தேசவிபரகருஷடததையாலே கணணுககு விஷயமாகாத பரவயூஹஙகளும, காலவிபரகருஷடததையாலே கணணுககு விஷயமாகாதபடி போன விபவமும போலனறிககே, ஆஸநநமாய அநவரதஸநநிதி பணணிககொணடிருககையாலே அநவரதம கணணாலே காணலாமபடி இருககுமெனகை .. (140)

141 ' இககுணஙகளெலலாம அாசசாவதாரததிலே காணலாமோ?' எனன அருளிசசெயகிறா ' இவையெலலாம நமககு நம பெருமாள பககலிலே காணலாம' எனறு.

மூ 141 இவையெலலாம நமககு நம பெருமாள பககலிலே காணலாம

வயா — அதாவது, ஸௌகாயாபாதகமாகவும காாயாபாதகமாகவும சொனன இககுணஙகள எலலாம இவை காணகையிலே அபேக்ஷையுடைய நமககு நமமுடைய பெருமாள பககலிலே காணலாமெனகை . .. (141)

142 பெருமாள பககலிலே இககுணஙகளுககு பரகாசகஙகளா யுளளவறறைச சொலலி, ' இவறறுடனே நிறகிற நிலையே நமககுத தஞசம' எனகிறா ' திருககையிலே' எனறு தொடஙகி.

மூ 142 திருககையிலே பிடிதத திவயாயுதஙகளும வைதது அஞசல எனற கையும், கவிதத முடியும. முகமும முறுவலும, ஆஸநபதமததிலே அழுததின திருவடிகளுமாய நிறகிற நிலையே நமககுத தஞசம

வ்யா:— அதாவது, கார்யகரத்வ உபயோகியான ஜ்ஞாந சக்திகளுக்கு ப்ரகாசகமாம்படி திருக்கைகளிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களும், வாத்ஸல்ய ப்ரகாசகமாம்படி வைத்து அஞ்சலென்ற கையும், ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசகமாகக் கவித்த முடியும், ஸௌசீல்ய ப்ரகாசகமான முகமும் முறுவலும், அணைவாகக் கண்டு பற்றலாம்படியான ஸௌலப்யப்ரகாசகமான ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய்க் கொண்டு எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையே அநந்யகதிகளான நமக்கு ரக்ஷகமென்கை (142)

143 உபாய உபேய நிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண்டும் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிற்கிற திருமேனியிலே தோற்றும் என்கிறார் 'ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்கள் இரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்' என்று

மூ. 143 ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்கள் இரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்.

வ்யா:— அதாவது, ரக்ஷணபரிகரமான திவ்யாயுதங்களோடும் ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியோடுங் கூடியிருக்கையாலே ரக்ஷகத்வம் தோற்றுகையாலும் "அணியார் ஆழியுஞ் சங்கமுமேந்தும்" "முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடியே அவைதானே அழகுக்கு உடலாய் வைத்தஞ்சல் என்ற கையும் முகமும் முறுவலும் ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளும் ஒரொன்றே அழகுக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கையாலே போக்யத்வம் தோற்றுகையாலும், இரண்டும் திருமேனியிலே ப்ரகாசிக்கும் என்கை. ஆக, நாராயண பதார்த்தத்தை அருளிச் செய்தாராயிற்று ... (143)

144 இனி, 'சரணௌ' என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறார் 'சரணௌ— திருவடிகளை' என்று

மூ. 144. சரணௌ—திருவடிகளை.

145 இந்த த்விவசனத்தாற் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'இத்தால்' என்று தொடங்கி.

மூ. 145. இத்தால் சேர்த்தியழகையும் உபாயபூர்த்தியையும் சொல்லுகிறது.

வ்யா — அதாவது, 'சரணௌ' என்று இரண்டு திருவடிகளையும் சொல்லுகிற இத்தால், "இணைத்தாமரையடி" என்கிறபடியே இரண்டு தாமரைப்பூவை நிரைத்து வைத்தாற்போலேயிருக்கிற சேர்த்தியழகையும், த்விவசநம் இரண்டுக்கு மேல் மற்றொன்று புகுரா ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறதென்கை. (145)

146 இனி, உபாயத்வ ஏகாந்தமான இதன் குணத்திகத்தை அருளிச் செய்கிறார் 'பிராட்டியும்' என்று தொடங்கி

மூ. 146 பிராட்டியும் அவனும் விடிலும் திருவடிகள் விடாது; திண்கழலாயிருக்கும்.

வ்யா:— அதாவது ஸ்ரீமத்பதத்திலே புருஷகாரபூதையாகச் சொன்ன பிராட்டியும் அவள்தானே சித்குரைக்கிலும் "என்னடியார் அது செய்யார்" என்னும்படி நாராயணபதத்திற் சொன்ன குணவிசிஷ்டனான அவனும் கை விடிலும் திருவடிகள் தன் வைலக்ஷண்யத்தாலே துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே கைவிடாது, "வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்" என்கிறபடியே பற்றினாரை நழுவவிடாதே திண்மையை யுடைத்தாயிருக்கும் என்கை (146)

147. இந்தக் குறைதிகயத்தைப் பற்றவுமன்றிக்கே, இவன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமும் திருவடிகளிலே இழிகை யென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் 'சேஷிபக்கல' என்று தொடங்கி

மூ. 147 சேஷிபக்கல சேஷபூதன் இழியும் துறை, பரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே

வ்யா — அதாவது-சேஷிபக்கல ஆச்ரயிக்க இழியும் சேஷபூதன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமாக இழியுந்துறை திருவடிகள், ஸந்நந்தயபரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங்கிடக்கத் தனக்கு வகுத்ததாயுள்ள முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே யென்கை (147)

'திருவடிகளைச் சொன்ன இது திருமேனிக்கு உபலக்ஷணம்' என்கிறார் மேல் 'இத்தால்' என்று தொடங்கி

மூ. 148 இத்தால, பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய்க் குணப்ரகாசகமுமாய் சிசுபாலனையும் அகப்படத்திருத்திச் சேர்த்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது

வ்யா — அதாவது 'சரணௌ' என்று விக்ரஹ ஏகதேசமான திருவடிகளைச் சொன்ன இத்தால் "திருவிருந்த மார்வன்" என்னும்படி ஸ்ரீமத்பதத்திற் சொன்ன புருஷகார பூதையான பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய், நாராயணபதத்திற் சொன்ன குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாய், "பலபல நாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்" என்கிறபடியே ப்ரத்வேஷ பரனாய் நிந்தோக்திகளைப் பண்ணிக்கிரிந்த சிசுபாலனையும் உட்பட "அலவலைமை தவிர்த்த அழகன்" என்கிறபடியே தன்னழகாலே த்வேஷாதிகள் போம்படி திருத்தி "திருவடி தாட்பாலடைந்த" என்கிறபடியே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை நினைக்கிறது என்கை (148)

149 அநந்தரம், சரணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'சரணம்' என்று தொடங்கி.

மூ 149. சரணம்-இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக

வ்யா — அதாவது, *உபாயே க்ருஹ ரக்ஷித்ரோச் சப்தச்சரணமித்யயம் வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதந்த்வேஷ உபாயார்த்தைக வாசக* என்கிறபடியே சரணசப்தம் ரக்ஷிதாவுக்கும் க்ருஹத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வாசகமேயாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்துக்கே வாசகமாகையாலும், உபாய கார்யம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹார கரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக என்று இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார். இஷ்டாநிஷ்டங்கள் தாம் இன்னதென்னுமத்தைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார் ஸ்ரீயப்திப்படியிலும் "அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யா கார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்ய பாபரூபமான கர்மங்களும், தேவாதி சதுர்வித சரீரங்களும், ஆத்யாத்மிகாதி து:கபரம்பரைகளும், இஷ்டமாகிறது ஆச்சிராதி மார்க்க கமநமும், பரமபத ப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்சநமும், குணாநுபவகைங்கர்யங்களும்" என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார், ஆகையால், இவ்விடத்திலும் அவை வக்தவ்யங்கள் (149)

150 கீழ் நிர்த்தேசித்த வஸ்துவை உபாயமாகச் சொன்னதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால், ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகம் என்கிறது) என்று

மூ. 150 இததால், பராபயங தானே பராபகம எனகிறது

வ்யா '— அதாவது கீழசசொனன விஷயததை உபாயமாகச சொலலுகிற இததால் பராபய வஸதுதானே பராபகம என னுமிடஞ சொலலுகிறது எனகை (150)

151 'கீழ பராபயபரஸங்கம உணடோ?' என்ன அருளிச செயகிறா 'கீழசசொனன மூனறும பராபயமிறே' என று.

மூ. 151 கீழசசொனன மூனறும பராபயமிறே.

வயா — அதாவது, ஸமஸதபதமான பூாவபததததிற சொனன லக்ஷமீவிசிஷடதவமும, கலயாணகுணயோகமும், திவயமங்கள விக்ரஹோபேததவமும ஆகிற மூனறும, *சரியா ஸாாததம ஆஸதே* *ஸாவாந காமாந அசநுதே* *ஸதா பசயநதி* என று இவனுககு அநுபவவிஷயமாகச சொலலபபடுகிறவையாகையாலே பராபயமிறே யெனகை (151)

152 'ஆனால, இததை உபாயமாககுகிறதுதானென?' என்ன, அருளிச செயகிறா 'இவன செயலறுதியாலே உபாயமாககுகிறானிததனை' என று

மூ 152. இவன செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானிததனை

வ்யா.— அதாவது, அகிஞசநனுய அநநயகதியாயிருககிற இவன தன செயல மாடசியாலே, போகயமான பாலை மருநதாககுவாரைபபோலே, பராபயமானது தனனையே பராபகமாககுகிறானிததனையெனகை (152)

153 இதுதனனாலே இவவுபாயததுககு ஒரதிசயம சொலலுகிறது எனகிறா 'சரணௌ சரணம எனகையாலே' என று தொடங்கி

மூ. 153. "சரணௌ சரணம" எனகையாலே, உபாயாநதர வயாவருததமான உபாயம எனகிறது

வயா:— அதாவது, 'சரணௌசரணம' என று பராபய வஸ்து தனனையே பராபகமாகச சொலலுகையாலே, பராபயமவேறும தான வேறுமாயிருககும உபாயாநதரங்களிற காட்டில வயாவருததமான உபாயம இது என னுமிடம சொலலுகிறது எனகை (153)

154 அநநதரம, கரியாபதததுககு அாததம அருளிச செயகிறா 'பரபதயே-பறறுகிறேன' என று

மூ. 154. பரபதயே - பற்றுகிறேன

வ்யா — இபபதம 'பத-கதௌ' எனகிற தாது ஸிததமாகையாலே கதிவாசியாகையாலும, உததமனாகையாலும 'பறறுகிறேன' என று இதுககு அாததம அருளிசசெயகிறா (154)

155 'இதுதான மாநஸ வாசிக காயிக ரூபையான தரிவித கதியையும காடடவறறாகையாலே, அதில எநத கரணததால உணடான பறறுதலைச சொலலுகிறது?' என்ன அருளிச செயகிறா 'வாசிகமாகவும' என று தொடங்கி

மூ 155 வாசிகமாகவும காயிகமாகவும பற்றினாலும பேறறுககு அழிவிலலை (இழவிலலை); 'ஜஞாநாங மோக்ஷம' ஆகையாலே, மாநஸமாககக்கடவது.

வ்யா — அதாவது * பவ சரணம் * இத்யாதிப் படியே ரக்ஷிக்க வேணும் என்று ப்ரார்த்திகையாகிற கேவலவாசிகமாகவும் * அஞ்ஜலி பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ * என்கிறபடியே பகவத் ப்ரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்ஜலியை ப்ரயோகித்தல், நிஷாத காகாதிகளைப்போலே ரக்ஷகவஸ்து இருந்த இடத்தே வருதல் செய்கையாகிற கேவலகாயிகமாகவும் பற்றினாலும் பலஸித்திக்கு அழிவில்லை * ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ * என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம் என்கையாலே, மாநஸமான பற்றுதல் (ஆகக் கடவது) என்கை. அதாவது ஒரு புத்திவிசேஷம் இந்த புத்தி விசேஷந்தன்னைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார் சரிய பதிப்படியிலும், "இந்த புத்தி விசேஷமாகிறது அநந்யார்ஹசேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமாய், இதரோபாயவ்யாவ்ருத்தமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், ஸக்ருத்நுஷ்டேயமாய், வ்யபிசாரவிளம்ப விதுரமாய், ஸார்வாதிகாரமாய், நியமசூந்யமாய், அந்திமஸம்ருதி நிரபேக்ஷமாய், ஸூசகமாய், யாச்ஞாகர்பமாய், த்ருடாத்யவஸாய ரூபமாய் இருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம்" என்று அருளிச்செய்தார் ஆகையால், இவ்விடத்தே அதுவும் அநுஸந்தேயம் (155)

156 இப்படி மாநஸமாத்ரமே அமையுமோ? "சிந்தையாலும்" இத்யாதிப்படியே 'த்ரிவித கரணத்தாலும் ஸ்வீகரிக்கவேண்டாவோ?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'உபாயம் அவஜ்ஞை யாலும்' என்று தொடங்கி.

மூ 156. உபாயம் அவஜ்ஞையாலும், இவை நேரே உபாயம் அல்லாமையாலும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை.

வ்யா—அதாவது, பலஸித்திக்கு உபாயம், பற்றப்படுகிற ஈச்வரனுகையாலும் கரணத்ரயத்தாலும் உண்டான பற்றுதல்களான இவை ஆபாதப்ரதீதியில் உபாயம்போலே தோற்றிக் கழியுண்டு போமத்தொழிய, ஸாக்ஷாத் உபாயம் அல்லாமையாலும் பலஸித்திக்கு அத்யவஸாயாத்மகமான ஸ்வீகாரம் ஒன்றுமேயமையும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை என்கை அதவா, இப்படி ஓரானறிலே ஒதுக்கிச்சொல்லுகிறதென், த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுதலைச் சொன்னதோவென்ன. 'உபாயம்' இத்யாதியாலே அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அப்போதைக்கு ஒன்றோன்றே அமையும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை என்கை நிர்ப்பந்தம் இல்லை என்கையாலே, இந்த ஸ்வீகாரம் த்ரிவிதகரணத்தாலும் உண்டானாலும் குறையில்லையென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "இப்ப்ரபந்தம் கரணத்ரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம், ஏககரணத்தாலே உண்டாகவுமாம், பலஸித்திக்குக் குறையில்லை அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும் பலஸித்திக்கு ஏககரணமே அமையும் உபாயபூர்த்திக்கு சரிய பதித்வமும், வாத்ஸல்யாதி குணயோகமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறாப்போலே, அதிகார(ரி)பூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்" என்றிறே பரந்தபடியில் இவர்தாம் அருளிச்செய்தது ... (156)

157 * ஸக்ருதேவ ஹிசாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம் * * ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய * இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்தி ஸக்ருத்கரணீயையாயிருக்க, வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'வர்த்தமாந நிர்த்தேசம்' என்று தொடங்கி.

மூ. 157. வர்த்தமாந நிர்த்தேசம் - ஸத்வம் தலையெடுத்து அஞ்சினபோது அநுஸந்திக்கைக்காக

வ்யா — அதாவது, * லோகவிக்ராந்த சரணெள சரணம் தேவராஜமவிபோ * "நின்னடியிணை அடைந்தேன்" "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்கிறபடியே சொல்லாதே

'பரபதயே' என்று வாத்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது பரகருதியோடேயிருக்கிற இவன் ரஜஸ்த மஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி உபாயாபாயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வம் தலையெடுத்து அநுதாபம் பிறந்து பயப்பட்ட காலத்திலே * ப்ராயச்சித்திரியம் ஸா தர யத்புநச்சரணம் வ்ரஜேத * என்கிறபடியே பரபத்தியொழிய அதுக்குப் பரிஹாரம் இல்லாமை யாலும், அதுதான் ஸக்ருத் கர்த்தமானபின்பு புநகரணம் ஆகாமையாலும், பூர்வபரபத்நத்தை அநுஸந்திக்கைக்காகக் கொழுந்துபடக் கிடக்கிறதென்கை (157)

158 இன்னமும் இவ்வாத்தமாநத்துக்குச் சில ப்ரயோஜநங்களை அருளிச் செய்கிறா 'உபாயாந்தரங்களில்' என்று தொடங்கி.

மூ 158 உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும் இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும்

வ்யா :— அதாவது, பூர்வவாஸனையாலே அவசமாக உபாயாந்தரங்களிலே மநஸ்ஸு செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலொழியப் போதுபோக்க அரிதாகையாலே கால க்ஷேபத்துக்காகவும், இதினுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம் இடைவிடாமல் நடக்கக் கடவதாயிருக்குமென்கை (158)

159 'இங்ஙனன்றிக்கே, பலஸித்திக்குப் பலகாலும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்றாலோ?' என்ன, அருளிச் செய்கிறா 'பேற்றுக்கு' என்று தொடங்கி

மூ. 159 பேற்றுக்குப் பலகாலும் வேணுமென்று நினைக்கில் உபாயம் நழுவும்.

வ்யா — அதாவது, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜநங்களுக்காகவன்றிக்கே பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், ஸஹாயாந்தர ஸமஸாக காஸஹமான ஸித்தோபாயம் சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே தன்னைக்கொண்டு நழுவுமென்கை ஆக பூர்வ வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்தாராயிற்று (159)

160 இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறா 'உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது' என்று

மூ 160 உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறது.

வ்யா — ப்ராப்யமாவது, ஸ்ரிய பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் இருக்கிற ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளில் பண்ணும் கைங்கர்யம் (160)

161 ப்ராபகவரணாநந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு அபிப்ராயம் அருளிச்செய்கிறா 'ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை' என்று

மூ. 161. ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை

வ்யா — பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம் பல சதுஷ்டய ஸாதாரணம் ஆகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடஞ் சொல்லுகை இப்போது ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜனம் என்றபடி (161)

162 'ப்ராப்யாந்தரங்களை விட்டு இந்த ப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டுவானென்?' என்கிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிறா 'உபாயாந்தரங்களை விட்டு' என்று தொடங்கி.

மூ 162 உபாயாநதரஙகளைவிடடுச சரமோபாயததைப பறறினுபபோலே, உபேயாநதர மான ஐசவாய கைவலயஙகளைவிடடு எலலையான பராபயததை ஆததிககிறது.

வயா.— அதாவது, உபாயவரணம பணணுகிறவளவில அநநயசரணதவருபமான ஸவருபததுககு அநுகுணமாகக காமஜஞாநபககதிகளாகிற உபாயாநதரஙகளை விடடுச சரம மான ஸிதயோபாயததைப பறறினுபபோலே உபேயபராாததனை பணணுகிறவளவிலும அநநயபோகதவருபமான ஸவருபததுககு அநுகுணமாக உபேயாநதரமான ஐசவாய கை வலயஙகளை விடடுச சரமமான பராபயததை ஆததிககிறது எனகை (162)

163 நினைவறியும ஈசவரனபககல பராாததனை மிகையெனறிருபபாா பணணும பரச னததை அநுவதிககிறாா 'இவன ஆததிககவேணுமோ? ஸாவஜஞன இவன நினைவறியானோ? எனனில' எனறு

மூ 163 இவன ஆததிககவேணுமோ? ஸாவஜஞன இவன நினைவறியானோ எனனில

164 அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறாா 'இவன பாசுரஙகேடடவாறே திருவுளளமுகக கும' எனறு

மூ 164. இவன பாசுரஙகேடடவாறே திருவுளளமுகக்கும்.

வயா.— அதாவது ருககணதையாலே சோறறில ஆசையறறுக கிடநத பரஜை ரோகந தீாநது பசிவிளைநது 'சோறு' எனறு அபேக்ஷிககும பாசுரஙகேடடால பெறறதாய உககுமாபோலே, அநாதிகாலம பராபயாநதரபராவணயமாகிற நோயகொணடு இநத பராபயத தில நசையறறுக கிடநதவன இதிலே ருசி பிறநது தன பககலிலே வநது இததை அபேக்ஷிக கிற பாசுரஙகேடடவாறே, சேஷியான அவன திருவுளளம உககும: அதுககாக ஆததிககிறு னிததனையெனகை (164)

165. இனி, இவவாகயததுககு பரதிபதம ஆததம அருளிச செயவதாகத திருவுளளம் பறறி, பரதமபதததை உபாதாநம பணணுகிறாா 'ஸ்ரீமதே' எனறு

மூ. 165. ஸ்ரீமதே – பெரியபிராடடியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு.

வயா.— அதுககு ஆததம அருளிசசெயகிறாா 'பெரிய பிராடடியாரோடே கூடி யிருநதுளளவனுககு' எனறு இஙகும ஸ்ரீசபதததுககுப பூாவாகயததிற சொனன வயுதபத திதவயமும அதில ஆததமும மதுபாததமான நிதய யோகமும அநுஸநதேயம. (165)

166 இரணடிடததிலும நிதயயோகம ஒததிருககச செயதே அவவவதசாநுகுணமாக இவளிருககுமிருப்பை அருளிச செயகிறாா 'அவன உபாயமாமிடததில' எனறு தொடஙகி.

மூ. 166. அவன உபாயமாமிடததில தான் புருஷகாரமாயிருக்கும் ; அவன் ப்ராபயனுமிடததில தான பராபயையுமாயக கைங்காயவாததகையுமாயிருக்கும்.

வயா.— அதாவது, அவன சேதநாககு அநிஷ்டநிவருததி இஷடபராபதிகளுககு உபா யமாமிடததில ஸஹயாநதர ஸமஸாககததை ஸஹியாமையாலே தான உபாய பாவததில அநவயமினறிககே, ஸாபராத சேதநருடைய அபராதஙகளைப பாாதது அவன சீறுமளவில், அததை ஸஹிதது அஙகீகரிககுமபடியாகப பணணும புருஷகாரமாயிருககும; அவன சேதநாக் குககைஙகாய பரதிஸமபநதிதயா பராபயனுமிடததில, அவனோபாதி கைஙகாயபரதிஸமபநதிநி

யாயககொணடுதான பராபயையுமாய, இவாகள செயயும கைஙகாயததை அவன திருவுளளத திலே ஒனறு பததாகப படுததி உகபபிககையாலே, கைஙகாய வாததகையுமாயிருககு மெனகை இது தனனைப பரநதபடியிலே "பூாவவாகயததில ஸ்ரீமசசபதம சேதநருடைய அப ராததததையும, ஈசவரனுடைய ஸவாதநதாயததையுங கணடு, 'இவாகள அவனுடைய கரோ தததுககு விஷயபூதராய நசிததுபபோகாதே, அவனைககிட்டி உஜஜீவிததுப போகவேணும்' எனறு ஸாபராதரான சேதநரை ஈசவரனோடே சோககைககாக எனறுமொகக விடாதேயிருக குமிருபபைச சொலலுகிறது, இஙகுததை ஸ்ரீமசசபதம கைஙகாய பரதிஸமபநதிதவததைப பறறவும, இவாகள பணணுங கைஙகாயததை ஈசவரன திருவுளளததிலே ஒனறு பததாகப படுததுகைககாகவும, அநுபவவிசசேதததில தனககு ஸததாஹாநி பிறககுமபடி இருககையா லே நிரநதர ஸமசலேஷததுககாகவும, அவனை க்ஷணகாலமும பிரியாதே ஸாவகாலமும ஸமச லிஷடையாயிருககுமிருபபைச சொலலுகிறது" எனறு விஸதரேண அருளிசசெயதாா. (166)

167 திருமநதரததில உததரபதததுககு இவவுததரவாகயம விவரணமாயிருககிற படியை அருளிசசெயகிறாா 'இதிலே' எனறு தொடஙகி.

மூ 167. இதிலே திருமந்தரத்தில சொனன பராபயததை விசதமாக அநுஸந்திக்கிறது.

வயா — அதாவது, கைஙகாயபரதிஸமபநதி ஒரு மிதுநமெனனுமிடததை சாபதமாக ப்ரதிபாதிககிற இநத வாகயததிலே, திருமநதரததில 'நாராயணாய' எனறு கைஙகாய பரதி ஸமபநதி ஒருமிதுநமெனனுமிடம ஆாததம ஆகையாலே அவிசதமாகசசொனன பராபயத் தை விசதமாக அநுஸநதிககிறதெனகை அஙகு, 'நாராயணனுககே அடிமை செயயப் பெறு வேனுகவேணும்' எனகிற இவவளவொழிய, 'அடிமை கொளளுமவன ஸ்ரீமானுகவேணும' எனறும, 'அடிமை செயயுமவன நிாமமனுகவேணும' எனறும சொலலாமையாலும், அவை இரணடும இஙகுச சொலலுகையாலுமிறே, அநதபபதததுககு இவவாகயம விவரணமாயிறறு.

168. இமமிதுநததுககே அடிமை செயயவேணும எனகிற நிாபபநதநதானென?' என்ன அருளிசசெயகிறாா 'இளையபெருமாளைபபோலே' எனறு தொடஙகி.

மூ. 168. இளையபெருமாளைபபோலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெயகை முறை.

வ்யா.— அதாவது, *பவாமஸது ஸஹவைதேஹயா கிரிஸாநுஷு ரமஸயதே-அஹம ஸாவம கரிஷயாமி ஜாகரதஸ ஸவபதசச தே* எனறு பெருமாளும பிராடடியுமான சோததி யிலே அடிமைசெயத இளையபெருமாளைபபோலே, இருவருமான சோததியிலே அடிமைசெய கை இவவாதமாவுககு ஸவருபபராபதம எனகை. மிதுந சேஷதவம ஸவருபமானுல மிதுந கைஙகாயமிறே ஸவருபபராபதம (168)

169 இனனமும அசசோததியிலே அடிமைசெயயுமளவிலுளள வாசியை அருளிசசெய கிறாா 'அடிமை' எனறு தொடஙகி.

மூ. 169 அடிமைதான் ஸித்திப்பதும ரஸிப்பதும் அச்சேர்த்தியிலே.

வயா.- அதாவது, ஸவதநதரனான ஈசவரன உபேக்ஷியாமல கைஙகாயங்கொண்டருளும் படி பணணுமவள இவளாகையாலே *ஸீதாமுவாச* *ஸீதா ஸமக்ஷம காகுதஸதமிதமவசநம அபரவீத* எனறு இவள முனனிலையாகத தமமுடைய ஸவருபாநுருபமான அடிமையை அபேக்ஷிததுபபெறற இளையபெருமாளைபபோலே இவன பராாததிககிற அடிமைதான ஸிததிப பதும, மாதாபிதாககள இருவருமான சோததியிலே சுசருஷைபணணும புதரனுககுபபோலே, செயகிற அடிமைதான ரஸிபபதும பிராடடியுமவனுமான சோததியிலே எனகை. (169)

170 இனி, இரண்டாம பததததை உபாதாநம பணணுகிறா 'நாராயணாய' எனறு அதுககு அாததம அருளிசசெயகிறா, 'ஸாவசேஷியாயுள்ளவனுககு' எனறு

மூ 170 நாராயணாய – ஸாவசேஷியாயுள்ளவனுககு

வயா — நாராயணதவம, உபயவிபூதி நாததவமாகையாலே, ஸாவசேஷியாயுள்ளவனுககு எனகிறா கைஙகாய பரதிஸமபநதியான சேஷியிறே (170)

171 கைஙகாயநதான அநுபவஜநித பரீதிகாரிதமாகையாலும், அநத பரீதிதான அநுபாவய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவய விஷயம சொலல வேணடுகையாலே அருளிசசெயகிறா 'இதிலே திருமேனியையும குணஙகளையும சொலலும' எனறு

மூ. 171. இதிலே திருமேனியையும குணஙகளையும் சொலலும.

வயா — அதாவது, கைஙகாயபரதிஸமபநதியைச சொலலுகிற இபபததததிலே, கைஙகாயததுககுப பூாவபாவியா யிருககும அநுபவததுககு விஷயமான திவயமஙகள விகரஹத்தையும, கலயாண குணஙகளையும சொலலும எனகை

ஸதாபசயநதி எனறும, *ஸோசநுதே ஸாவாந காமாந* எனறும இதயாதிகளிற சொலலுகிறபடியே திவயமஙகள விகரஹமும கலயாண குணஙகளும, *ரஸம ஹயேவாயம லபதவாநநதீ பவதி* எனகிற ஸவருபததோபாதி கைஙகாய வாததகஙகளுமாய போகயஙகளுமாயிறே இருபபது, 'குணஙகள' எனறு ஸாமாநயேந சொலலுகையாலே ஜஞாநசகதயாதி குணஙகளோடு வாதஸலயாதி குணஙகளோடு செளாயாதி குணஙகளோடு வாசியற எலலாக குணஙகளும அநுபாவயஙகளாயிருககையாலே பூாவவாகயததில நாராயணபதததில உபாயவரணததுககு உபயுகததயா அநுஸநதேயஙகளான குணவிசேஷஙகளும இபபதததில பராபயதயா அநுஸநதேயஙகள, ஆசரயமான ஸவருபததுககு ஆகாரதவயமுணடாயிருககிறுப போலே, ஆசரயிகளான குணவிசேஷஙகளுககும ஆகாரதவயமும உணடாயிறேயிருபபது இவையெலலாம பரநதபடியிலே அருளிச செயதாா .. (171)

172. இனி, இபபதததுககுத தாதபாயம இனனதிலே என்கிறா 'சேஷிதவததிலே நோககு' எனறு.

மூ. 172. சேஷித்வத்திலே நோக்கு.

வயா :— அதாவது, அநுபாவயதவம அவிசிஷடமாகையாலே ஸகலகுணஙகளும் பரதிபாதிதமாயிருநததேயாகிலும், சதுாததயமசததில சொலலுகிற வருததிவிசேஷததுககு மிகவும அநதரஙகமாயிருபபது சேஷிதவமாகையாலே, அதிலே இபபதததுககு நோககெனகை (172)

173 இநதசேஷிதவ கதநததுககு பரயோஜன மருளிசசெயகிறா 'பராபதவிஷயததில கைஙகாயமிறே ரஸிபபது' எனறு

மூ. 173. பராபதவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது.

வயா :— அதாவது, *ஸாவம பரவசம துஃககம* எனறும, *ஸேவா சவவருததி.* என்றும் சொலலுகிறபடியே நிஷிததமான அபராபத விஷயததில கைஙகாயமபோலனறிககே, *சசாயா வா ஸதவ மநுசசசேத* எனறும, *ஸா கிமாததம ந ஸேவயதே* எனறும சொலலு

கிறபடியே விஹிதமான பராபதவிஷயததில பண்ணும் கைஙகாயமிறே இவனுக்கு ரஸிபபது எனகை ... . (173)

174 இனி, இபபதத்தில விபகதயம்சததுக்கு அாத்தம் அருளிச் செயகிருா 'இந்த சதுாததி' எனறு தொடஙகி.

மூ 174. இந்த சதுர்த்தி, கைங்கர்யத்தை ப்ரகாசிபபிக்கிறது.

வ்யா.— அதாவது, சேஷதவ ஜ்ஞாநகாாயமான உபாய பரிகஹத்துக்கு அநந்தரம் ப்ராபதமாயுளளதாகையாலே, தாதாததய பரதிபாதகமனறிககே, இநத சதுாத்தி, பரிகர ஹிதத உபாயததினுடைய பலமான கைஙகாயததை பரகாசிபபிககிறதென்கை. கைஙகாயத்தை பரகாசிபபிககையாவது, கைஙகாய பராாததனையை பரதிபாதிககை கைஙகாயமாவது, பகவந முகவிகாஸ ஹேதுவான வருததி விசேஷம இககைஙகாயநதான *ஏதத ஸாம காயநநாஸதே* எனறும் *நம இதயேவ வாதிந* எனறும, *யேந யேந தாதா கசசதி தேநதேந ஸஹ கசசதி* எனறும இதயாதிகளில சொலலுகிறபடியே வாசிககாயிக ரூபமாயிருககும ... . (174)

175. 'இக்கைஙகாயம பராாததநீயமாகில காதாசிதக மாகாதோ?' எனன, அருளிச செயகிருா 'கைஙகாயநதான நிதயம' எனறு

மூ. 175. கைங்காயந்தான் நித்யம்.

வ்யா.— அதாவது, சேஷதவமே ஆதமாவுக்கு ஸவரூபமாகையாலும, *அகிஞ்சித்கரஸ்ய சேஷதவாநுபபததி* எனகிறபடியே கிஞ்சிதகார அபாவததில அதுதான அநுபபநநமாகையாலும கைஙகாயம ஆதமாவுககு நிதயமெனகை ஆகையாலிறே, *நிதயகிஙகர பரஹாஷயிஷ்யாமி* எனறும, *நிதயகிஙகரோ பவாநி* எனறும ஆசாாயாகள அருளிசசெயதது (175)

176 'நிதயமா யிருககுமாகில பராாததிககவேணுமோ?' எனன அருளிச செயகிருா 'நிதயமாக பராாததிததே பெறவேணும' எனறு

மூ. 176. நிதயமாக பராாததித்தே பெறவேணும

வயா — அதாவது, விஷயம உததுஙகமாயிருககையாலும, ஆசரய பூதஞான சேதநன் அதயநத பரதநதரனாயிருககையாலும பராாததநாவிசேஷம இலலாதபோது கைஙகாயம ஸிததியாமையாலும, நிதயமாக பராாததிததே பெறவேணும எனகை (176)

177. இது நிதயப்ராாததநீயமாகைககு நிதாநததை அருளிச செய்கிருா 'சேஷிககு' என்று தொடஙகி

மூ 177. சேஷிககு அதிசயததை விளைககை சேஷபூதனுக்கு ஸவரூபலாபமும், பராபயமும்

வயா.— அதாவது, *நாகிஞ்சிதகுாவதசசேஷதவம* எனகிறபடியே சேஷிககு அதிசயகர மலலாத வஸ்துவுககு சேஷதவம இலலாமையாலே, சேஷியான ஈசவரனுககுத தனனுடைய வருததி விசேஷஙகளாலே பரிதிரூபமான அதிசயததை விளைககை சேஷபூதனானவனுககுத தன ஸவரூபலாபமுமாய, அவனுடைய முகோலலாஸாநுபவததுககு உறுபபாயிருககையாலே பராபயமுமாயிருககுமெனகை ஆகையாலே, நிதயபராாததநீயமா யிருககுமெனறு கருதது. .. .. (177)

178 அநந்தரம், சரமபததததை உபாதாநம் பண்ணுகிறார 'நம' என்று அதுக்கு அர்ததம அருளிச்செயகிறார 'கைஙகாயததில களையறுககிறது' என்று.

மூ. 178. நம — கைங்கர்யத்தில களையறுக்கிறது

வ்யா — அதாவது, நமச்சபதம ஸாமாநயேந அஹங்கார மமகாரஙகளைக் கழிக்கையாலே, திருமநதரததில மதயமபதமான நமசசபதமபோலே ஸவரூப உபாய புருஷாாதத விரோதிகள மூனறையுங கழிகக வறறு யிருநததேயாகிலும், இஙகு அஙஙனனறிககே, கைங காயபராாத்தநாநந்தரோக்தம ஆகையாலே, இநதக கைஙகாயததில விரோதியைக கழிக கிறது என்கை (178)

179 'கைஙகாயததுககுக களை எது?' எனன அருளிச செயகிறார 'களையாவது தனக கெனனப பணணுமது' எனறு.

மூ. 179 களையாவது — தனக்கெனனப பணணுமது.

வ்யா — தனககெனனப பணணுகையாவது, * போகதாஹம மம போகோயம * என்கிற படியே, இதனைத தனனுடைய ரஸததுககு உறுபபாக நினைததுப பணணுகை, பகவநமுக விகாஸ ஹேது ஆகையாலே இது நமககு ஆதரணீயம எனகிற பரதிபததியொழிய, இதில போக்த்ருதவ ப்ரதிபததியும், மதீயதவ பரதிபததியும நடககுமாகில அபுருஷாாததமாயிறே இருபபது (179)

180 இனனமும இநதக கைங்காய பராபதிககு விரோதிகளானவையும இதிலே தள ளுண்ணும எனகிறார 'இதிலே அவிதயாதிகளும கழியுணணும' எனறு

மூ 180. இதிலே அவிதயாதிகளும் கழியுணணும.

வ்யா — அதாவது, அஹங்கார மமகார நிவருததியை பராாததிக்கிற இநநமஸஸிலே, * அநாதமநயாதம புத்திா யா அஸவே ஸவமிதி யா மதி — அவிதயா தருஸமபூதி பீஜமேதத தவிதா ஸதிதம * எனகிறபடியே அநாதமந யாதம புததயாதிகளை வடிவாகவுடைததாயக காமோதபததி காரணமாயிருநதுளள அவிதயையும, ததகாாயமான காமஙகளும், ததகாாய மாயவரும பரகருதி ஸமபநதமும எலலாம கழியுணணுமெனகை.

ஆகையிறே, தவயவிவரணமான கதயததிலே நமசசபதாாததததை அநுஸநதிததருளு கிறவளவில, * மநோவாககாயை * இதயாதி சூாணையாலே, அகருதயகாணுதயகில காமநிவ ருத்தியையும, * அநாதிகாலபரவருதத * இதயாதி சூாணையாலே, அவிதயா நிவருததியை யும, * மதீயாநாதி * இதயாதி சூாணையாலே, பரகருதி ஸமபநத நிவருததியையும பாஷய காரா பராாததிததருளிறறு (180)

181 ஆனாலும, இதுககுப பரதாநாாததம கைஙகாயததில ஸவபரயோஜந நிவருததி யாகையாலே அததை உபபாதிககிறாமேல அதில பரதமததிலே, கைஙகாயம பணணும போது தான எபபடியாகவேணும?' எனன, அருளிசசெயகிறாா ''உனககே நாமாடசெய வோம'' எனனுமபடியே யாகவேணும' எனறு

மூ. 181. "உனக்கே நாமாடசெயவோம" என்னுமபடியே ஆகவேணும்.

வ்யா — அதாவது, கைஙகாயம பணணுமளவில 'உனககே நாமாடசெயவோம' எனறு 'உனககும எஙகளுககுமாயிருககும இருபபுததவிாநது, உனககேயுககபபாக நாஙகள

அடிமை செய்யவேணும் என்கிறபடியே, சேஷிக்கே உகப்பாகப் பண்ணவேணுமெனகை " தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளு மீதே " என்றிறே ஆழவாரும அருளிசசெய்தது (181)

182. இனி, இந்தக கைங்காயத்துக்கு விகநங்களை அருளிச செய்கிறா 'ஸௌநதாயம்' இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே

மூ. 182 ஸௌநதாயம அநதராயம ; கீழசசொன்ன கைங்காயமும் அப்படியே.

வயா — அதாவது, அவனுடைய விக்ரஹஸௌநதாயமும சித்தாபஹாரியாய்க கை சோரப்பண்ணுகையாலே, கைங்காயத்துக்கு விகநம, இந்நமஸஸுக்குக் கீழே சதுாத்தியிற சொன்னகைங்காயமும அபிமதவிஷயபரிசாயைபோலே ஸ்வரஸத்துக்கு உடலாயிருக்கையாலே அவனுடைய முகமலாத்தியே பரயோஜநமாக இருக்குமதுக்கு அதுவும விகநமெனகை (182)

183 இப்படியாகையால, இவவிரோதி நிவருத்தி பராாத்தனை இடைவிடாமல் நடக்கும படியை அருளிசசெய்கிறா 'கைங்காயபராாத்தனைபோலே' என்று தொடங்கி

மூ. 183. கைங்காய பராாததனைபோலே இப்பததில பராாததனையும் என்றுமுண்டு.

வயா — அதாவது, சதுாத்தியிற சொல்லுகிற கைங்காய பராாத்தனை காதாசிதகமன்றிக்கே நித்யமாய்ச சொல்லுமா போலே, இப்பதத்திற சொல்லுகிற கைங்காயவிரோதி நிவருத்தி பராாத்தனையும, இங்கிருக்கும காலத்தோடு பராபயபூமியிற போன காலத்தோடு வாசியற எல்லாக காலமும நடக்கக்கடவதாயிருக்குமெனகை . (183)

184 'கநதல கழிநத அந்நிலத்திலும ஸ்வபோகத்தருத்வ உதயம் உண்டாமோ?' என்ன, அருளிசசெய்கிறா " மருநதே நங்கள போகமகிழச்சிக்கு' என்றுநின்றதிறே " என்று

மூ 184. " மருநதே ஙங்கள போகமகிழச்சிக்கு " என்று நின்றதிறே.

தவயப்பிரகரணம முற்றிற்று.
பிள்ளைலோகாசாரியா திருவடிகளே சரணம

வயா — அதாவது, உன்னுடைய அநுபவத்தாலே எங்களுக்கு வரும ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோகத்ருத்வபுத்தியை விளைத்து, ஸ்வரூபத்தை அழியாதபடி ஸாதமிப்பிக்கும பேஷஜமானவனே! என்று நித்யஸூரிகளபேசும பாசுரமாகச சொல்லாநின்றதிறேயெனகை ஆகையால, அவவிஷய வைலக்ஷண்ய பரயுக்தமாய வரும ஸ்வபோகத்ருத்வ புத்தி அங்கும விளைகையாலே, இப்பதத்தில பராாத்தனை என்றுமுண்டு என்னுமிடம ஸித்தமென்றதாயிற்று ஆகையிறே முகதாக்கு லக்ஷணம சொல்லுகிறவிடத்திலே * நம இத்யேவ வாதிந * என்றது

ஆக, புருஷகாரத்தையும, தந்நித்யயோகத்தையும, தத்துதபாவிதமான வாதஸல்யாதி குணங்களையும, அநதக குணபரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிக்ரஹ விசிஷட வஸதுவினுடைய உபாயத்வத்தையும, அவவுபாய ஸ்வீகாரத்தையும, தத்பலமான கைங்காயத்துக்கு பரதிஸமபநதி ஒருமிதுநமென்னுமத்தையும, அவவஸதுவினுடைய ஸாவசேஷித்வத்தையும, தத்விஷய கைங்காயத்தையும, கைங்காயவிரோதி நிவருத்தியையும சொல்லிற்றாயிற்று (184)

தவயபரசரண வயாக்யானம முற்றிற்று
பெரியஜீயா திருவடிகளே சரணம.

முமுக்ஷுப்படி-சரமச்லோக ப்ரகரணம்

வ்யாக்யாந அவதாரிகை

மதயமரஹஸயமான தவயத்தினுடைய அாததததை அருளிசசெயத அ நநதரம அதில் பூாவவாகயததிற சொல்லுகிற உபாயவரணம ஸாவேசவரன தானே விதிககையாலே தத்பி மதமெனனுமததையும வரணுஙகமான ஸாதநாநதர பரிதயாகததையும வரணததில ஸாதநத வபுததி ராஹிதயததையும சாபதமாகப பூாவாாதததததாலே பரதிபாதிககையாலும, உததர வாகயததில சொலலுகிற கைஙகாயததுககுப பூாவபாவியான பராபதி பரதிபநதக ஸகலபாப விமோசநததையும, உததராாதததததாலே சாபதமாக பரதிபாதிககையாலும, தவயததுககு விவரணமாய பஞசம வேதஸாரபூத கீதோபநிஷததாதபாயமாய, சரமரஹஸயமாய இருந துளள சரமசலோகததினுடைய அாததததை ஸமசயவிபாயயமற அருளிச செயகிறா

இதில அாததஙகேடகைககாகவிறே, எமபெருமானா பதினெடடுபாயாயம திருக கோடடியூா நமபிபககல எழுநதருளிறறு

நமபிதாமும இதில அாததததினுடைய கௌரவததையும இதுககு அதிகாரிகள இல லாமையையும பாாததிறே, இவருடைய ஆஸதிக்யஆதர பரீக்ஷாாததமாகவும பலகால நடநது துவளபபண்ணிச சூளுரவுகொணடு மாஸோபவாஸஙகொணடு அருமைபபடுததி அருளிச செயதருளிற்று

நிஷகருஷடஸதவநிஷடனுய, பரமாதீமநிரகதனுய, அபரமாதமநி வைராகயமுடைய னுய, பரமாண பரதந்தரனுய, பகவத வைபவம சருதமானுல அது உபபநநமென்னுமபடி யான விஸரம்பபாஹுளயமுடையனுய, ஆஸதிக அகரேஸரனு யிருபபான ஒருவனுணடாகில அவன் இநத சலோகாாதத சவரண அநுஷடாநததுககு அதிகாரியாகையாலே, அதிகாரி துா லபதவததாலும அாததகௌரவததாலும இததை வெளியிடாதே மறைததுககொணடு போந தாாகள, எமபெருமானுருககு முனபுளளாா, ஸமஸாரிகள துாககதிகணடு பொறுககமாடடாத படி கருபை கரைபுரணடிருககையாலே அாதததின சீரமைபாராதே அநாதததைதயே பாாதது வெளியிடடருளினா எமபெருமானா

அபபடி உபதேசிதது விடுகிறமாதரமுமினறிககே, இவவாததததை எலலாரும அறிநது உஜஜீவிகக வேணுமெனனும பரமகருபையாலேயிறே, இதுதனனைப பலபரபநதங களிலும ஸஙகரஹ விஸதரரூபேண இவா அருளிசசெயதது மறறுளள பரபநதஙகள எலலா வறறிலும போலனறிககே ஸதரீபாலாகளுககும அதிகரிககலாமபடி தெளிய அருளிசசெயதது, இபரபநதததிலேயிறே.

அவதாரிகை முறறிறறு

185 இதில பரதமததிலே இநத சலோகாாதததததினுடைய கௌரவததை எலலா ருடைய நெஞசிலும படுததுகைககாக இது தனககுச சரமசலோகமெனறு திருநாமமாகைககு ஹேதுவை அருளிசசெயகிறா 'கீழே சில உபாயவிசேஷஙகளை' எனறு தொடஙகி

மூ. 185. கீழே சில உபாய விசேஷங்களை உபதேசிகக, அவை துசசகங்களென்றும் ஸவருபவிரோதிகளெனறும நினைதது சோகாவிஷடனுன அாஜுநனைக் குறிதது அவனுடைய சோகநிவருததயாததமாக இனி இதுககு அவவருகிலலை யென்னுமபடியான சரமோபாயததை அருளிசசெயகையாலே, சரமசலோகமெனறு இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

வ்யா — அதாவது, இந்த ச்லோகத்துக்குக் கீழே அநேகாத்யாயங்களிலே காமஜ்ஞா நாதிகளான சில உபாய விசேஷங்களை ஸ்வப்ராப்திலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாக விஸ்தரேண உபதேசித்தருளக்கேட்டு, காயக்லேச ரூபமாகையாலும் இந்த்ரியஜயம் அரிதாகையாலும் ஸாவதாநமாகச் சிரகாலம் ஸாதிக்க வேண்டியிருக்கையாலும் அவை அநுஷ்டிக்க அசக்யங்க ளென்றும், ஸ்வசரீரத்வ கத்நாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான இவை விரோதிகளென்றும் புத்திபண்ணி, 'இவற்றாலே எம்பெருமா னைப்பெற என்பது ஒன்றில்லை, இனி இழந்தேபோமித்தனையாகாதே' என்கிற சோகத்தாலே ஆவிஷ்டனான அர்ஜுநனைக் குறித்து அவனுடைய அந்த சோகம் போகைக்காக ஸர்வஜ்ஞத்வத் தாலும் ஸ்வரூபாநுரூபதையாலும் இனி இதுக்குமேலில்லை என்னும்படியான சரமமான உபா யத்தை அருளிச்செய்கையாலே, சரமச்லோகமென்று இதுக்குத் திருநாமமாயிருக்கிறது என்கை (185)

186 இனி இச்லோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'இதில் பூர்வார்த்தத் தாலே' என்று தொடங்கி

மூ. 186. இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரி க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்; உத்தரார்த்தத்தாலே உபாயக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்

வ்யா - அதாவது, ஆர்த்தத்வயாத்மகமான இந்தச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தாலே இவ்வுபாயத்துக்கு அதிகாரியானவன் செய்யும் அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறான், உத்தரார்த்தத் தாலே உபாயபூதனான தான் இவனுக்குச்செய்யும் அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறானென்கை (186)

187 'அதிகாரிக்ருத்யமாவது ஏது?' என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'அதிகாரிக்குக் க்ருத்ய மாவது உபாயபரிக்ரஹம்' என்று.

மூ. 187 அதிகாரிக்கு க்ருத்யமாவது – உபாயபரிக்ரஹம்.

வ்யா — அதாவது, அதிகாரியானவனுக்கு இங்குச் செய்யத்தக்கது இவ்வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கையென்கை ... . (187)

188. 'ஆனால், அவ்வளவை விதியாதே உபாயாந்தர பரித்யாகம் சொல்லுவானென்?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்' என்று

மூ 188 அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்.

வ்யா :— அதாவது, அந்த உபாய ஸ்வீகாரத்தை உபாயாந்தர பரித்யாகமாகிற அங்கத் தோடேகூட விதிக்கிறானென்கை *ப்ரக்ஷால்ய பாதாவாசாமேத் ஸ்நாத்வா விதிவதாசம யேத *ஸ்தித்வாக்ஷயம் பாந்தவே தத்யாத் தயாத்வா தேவம் ஜபேந்மநும்* என்று ஆசமநாதி களுக்கு அங்கமாகச் சொன்ன பாதப்ரக்ஷாளநாதிகளை யொழிய அவை அநுஷ்டிக்கவொண்ணா தாப்போலே. இங்கும் ல்யப்ந்தபதத்தாலே அங்கமாகச் சொல்லுகிற உபாயாந்தர த்யாகத் தையொழிய ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நம் என்னுமிடம் ஸித்தமிறே. ஆகையால், "ஸாவதாமாந பரித்யஜ்யஸத்தித்சேத்" என்று துஷ்கரத்வ புத்தியாலே ஸ்வத ப்ராப்தமான உபாயாந்தர பரித்யாகத்தை அநுவதித்து ஸித்தோபாயஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறதென்கிற அநுவாதபக்ஷம் அயுக்தமென்றதாயிற்று ... ... (188)

189. 'ஆனால், ஸர்வசத்வாதிகளாலே ராகப்ராப்தமான இதுக்கு விதிதான் வேணுமோ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'ராகப்ராப்தமான' என்று தொடங்கி,

மூ 189 ராகபராபதமான உபாயநதானே வைதமாஞல கடுகபபரிகரஹிகைககு
உடலாயிருககுமிறே

வயா — அதாவது, போகயதையாலே ராகபராபதமான கூரிரதஹைப பிததரோகத துககு மருநதாகக கொடுககச சொலலி விதிததால சீகரம'கக கைககொளளுகைககு உடலாமா போலே, உபாயாநதரஙகளிற காட்டில இதுககு உணடான வைலக்ஷணயததாலே சேதந னுடைய ராகத பராபதமாயிருநதுளள உபாயநதானே இததை ஸவீகரியெனனும விதிபரயுக தமுமாஞல சீகரமாக ஸவீகரிககைககு உடலாயிருககுமிறேயெனகை (189)

190 இனி, இதுககு பரதிபதம அாததம அருளிசசெயவதாக பூாவாாதத பதஸஙகயையை அருளிசசெயகிறா ' இதில பூாவாாததம ஆறுபதம ' எனறு

மூ 190 இதில பூாவாாததம ஆறுபதம

191 அதில பரதமபதததை உபாதாநம பணணுகிறா ' ஸாவ தாமாந ' எனறு அதுககு அாததம அருளிசசெயகிறா, ' எலலா தாமஙகளேயும ' எனறு

மூ 191 ஸாவதாமாந – எலலா தாமஙகளேயும

192. அதுதான தாமமும பஹுவசநமும ஸாவசபதமுமாய தரிபரகாரமாயிருககையாலே இமமூனறுககும அாததம அருளிச செயவதாக பரதமம தாமலக்ஷணததை அருளிச செய கிறா ' தாமமாவது-பலஸாதநமாயிருககுமது ' எனறு.

மூ. 192 தாமமாவது – பலஸாதநமாயிருககுமது.

193 தாமசபதம தருஷடபல ஸாதநததிலும வயாபதமாகையால அததை வயாவாததிக் கிறா ' இஙகுச சொலலுகிற தாமசபதம ' எனறு தொடஙகி

மூ 193 இஙகுச சொலலுகிற தாமசபதம தருஷட பலஸாதநஙகளேச சொலலுகை யனறிககே, மோக்ஷ பலஸாதநஙகளேச சொலலுகிறது

வயா :— அதாவது, பூாவோபாயஙகளதனனே உபதேசிககிறபோதே தருஷடபல ஸாதநஙகள வயாவருததஙகளாகையாலும், மோக்ஷோபாயஙகளே உபதேசிதது வருகிற பர கரணமாகையாலும், இவவிடததிற சொலலுகிற தாமசபதம புதரபசவநநாதி ஐஹிகமாயும ஸவாககாதி ஆமுஷமிகமாயும இருநதுளள தருஷடபலஙகளுககு ஸாதநஙகளானவறறைச சொலலுகை யனறிககே பகவதபராபதிருபமான மோக்ஷ பலததுககு ஸாதநமாயுளளவற றைச சொலலுகிறதெனகை (193)

194. இனிமேல, பஹுவசநாாததததை அருளிசசெயகிறா 'அவைதான எனறு தொடஙகி

மூ. 194. அவைதான்–சுருதிஸமருதி விஹிதஙகளாயப பலவாயிருககையாலே
பஹுவசநபரயோகம பணணுகிறது

வயா :— அதாவது, அநத மோக்ஷபலஸாதனஙகளதாம உபபருமஹ்ய உபப்ருமஹ ணஙகளாயிருநதுளள சுருதிஸமருதிகளாலே விஹிதஙகளாயககொணடு அநேகஙகளாய இருககையாலே ' தாமாந ' எனறு பஹுவசநபரயோகம பணணுகிறதெனகை, (194)

195 'அப்படியிருந்துள்ளவைதாம் எவை?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'அவையாவன' என்று தொடங்கி

மூ 195 அவையாவன–கர்மஜ்ஞாந பக்தியோகங்களும், அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தம வித்யை, தேசவாஸம், திருநாமஸங்கீர்த்தநம், திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலையெடுக்கை தொடக்கமான உபாயபுத்த்யா செய்யுமவையும்.

வ்யா — அதாவது, கீழ் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட அவையாவன, *காமணேவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:, தஸ்மாத்ஸக்தஸ் ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர* என்று ஸ்வதந்த்ர ஸாதநமாக உக்தமான கர்மயோகமும், *ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த! ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே* *நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ வித்யதே* ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே ததா* என்று சொல்லப்பட்ட கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞானயோகமும், *பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய *மந்மநா பவ மத்பக்த * இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட கர்மஜ்ஞாந ஸஹக்ருதமான பக்தியோகமுமாகிற இவையும், *ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:, த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந* என்று விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், *ஏதத் புத்த்வா புத்திமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யச்ச பாரத* என்று அபிமத பலலாபத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாக்குமென்கிற புருஷோத்தம வித்யை, *தேசோயம் ஸர்வகாமதுக* என்று ஸர்வகாம பல ப்ரதமாகச் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், *ஸர்வபாப விசுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்* என்று ஸர்வபாபவிமோசந பூர்வகமான பகவத் ப்ராப்தியைப் பலமாகச் சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநம், *க்ருதே ந வார்த்த தைலேந தீபம் யோ ஜ்வாலயேந்நர:, விஷ்ணவே விதிவத் பக்த்யா தஸ்யபுண்ய பலம்ச்ருணு-விஹாய ஸகலம்பாபம் ஸஹஸ்ராதித்ய ஸந்நிப – ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே* என்று பாபநிவ்ருத்தி பூர்வகமான பகவத் ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவிளக்கெரிக்கை, அப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வக பகவத் ப்ராப்தி ஸாதநமாகச் சொல்லப்படும் திருமாலையெடுக்கை முதலாக ஸாதநபுத்த்யா செய்யப்படுமவையும் என்கை (195)

196 இனி, ஸர்வசப்தார்த்தத்தை அருளிச் செய்கிறார், 'ஸர்வசப்தத்தாலே' என்று தொடங்கி.

மூ 196 ஸர்வ சப்தத்தாலே அவ்வவஸாதந விசேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில் அவற்றுக்கு யோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது

வ்யா.— அதாவது, தர்மவிசேஷணமான ஸர்வசப்தத்தாலே பஹுவசநோக்தமான அவ்வோ ஸாதந விசேஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில் *ஸந்த்யாஹீநோசுசிர் நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வ கர்மஸு* என்கிறபடியே அயோக்யனாகாமல், தன்னை அநுஷ்டிக்கையாலே அவற்றுக்கு யோக்யனாகையை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும் ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறதென்கை.

197 உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் 'ஆக', என்று தொடங்கி

மூ. 197 ஆக, ச்ருதி ஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய நித்யநைமித்திகாதி ரூபங்களான கர்மயோகாத்யுபாயங்களை என்றபடி.

வ்யா.— அதாவது–ஆக, கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் *சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ தர்ம* என்று சோதநையாகிற விதிவாக்யத்தை ப்ரமாணமாகவுடைத்தான அர்த்தம் தர்ம

மென்கையாலே,சுருதிஸ்மருதிகளாகிற ப்ரமாணங்களாலே விதிக்கப்பட்டுள்ளவையாய், நித்யம் நைமித்திகம் முதலானவற்றை வடிவாகவுடைத்தான காம்யோகம் தொடக்கமான உபாயங்களை யென்றபடி என்கை (197)

198 ஸ்வரூபவிருத்தத்வாத் அதாமமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றைத் தாமம் என்கிறதுக்கு ஹேதுவை அருளிச் செய்கிறார் 'இவற்றை' என்று தொடங்கி

மூ 198. இவற்றை தாமம் என்கிறது – ப்ரமித்த அர்ஜுநன் கருத்தாலே

வயா :— அதாவது, பகவத்த்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிற உத்தேச்யத்துக்கு விரோதியாயிருக்கையாலே அதாமசப்தவாச்யங்களாகப் ப்ராப்தங்களாயிருக்கிற இவற்றைத் தாமமென்று சொல்லுகிறது, ஸ்வதாமமான யுத்தத்தை அதாமம் என்றும் இவற்றைத் தாமம் என்றும் ப்ரமித்த அர்ஜுநனுடைய நினைவாலே யித்தனை யென்கை ஆக ப்ரதமபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தராயிற்று (198)

199 அநந்தரம், த்விதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'பரித்யஜ்ய' என்று

மூ 199 பரித்யஜ்ய

200. இதுவும் த்யாகமும் ல்யப்பும் உபஸர்க்கமுமாய்த் த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, அதில் த்யாகவேஷத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் 'த்யாகமாவது' என்று தொடங்கி.

மூ. 200 த்யாகமாவது–உக்தோபாயங்களை அநுஸந்தித்து, 'சுக்திகையிலே ரஜத புத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும், விபரீததிசாகமநம் பண்ணுவாரைப்போலேயும் அநுபாயங்களிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோம்' என்கிற புத்திவிசேஷத்தோடே த்யஜிக்கை.

வயா :— அதாவது, இவ்விடத்திற் சொல்லுகிற த்யாகமாவது-கேவலம் விடுகை அன்று, கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின்படியை அநுஸந்தித்து, 'ரஜதமல்லாத சுக்திகையிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப் போலேயும், ஸ்வகார்யஸித்திக்கு உடலான ஒரு திக்கிலே போகக்கோலித் தத்விபரீதமான திக்கை அதுவாக நினைத்துப் போவாரைப் போலேயும், பகவத்ப்ராப்த்யுபாயாபேக்ஷரான நாம் உபாயமல்லாதவற்றிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோம்' என்கிற புத்திவிசேஷத்தோடே விடுகையென்றபடி (200)

201 இனி, உபஸர்க்கார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'பரி என்கிற' என்று தொடங்கி.

மூ. 201. 'பரி' என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே–பாதகாதிகளை விடுமாபோலே ருசி வாஸனைகளோடும் லஜ்ஜையோடுங்கூட மறுவலிடாதபடி விடவேணுமென்கிறது

வயா — அதாவது– 'பரி ஸாகல்யே' என்று ஸாகல்யபரமாகக் கொள்ளுமளவில் அது ஸர்வசப்தத்திலே உக்தமாகையாலே அபேக்ஷித மல்லாமையாலே, மிகுதிக்கு வாசகமான பரி யென்கிற இந்த உபஸர்க்கத்தாலே * ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம * என்கிற பாதகங்கள் முதலானவற்றை விடுமளவில் அவற்றில் புநரநவ்யத்துக்கு உறுப்பான ருசி வாஸனைகளோடேகூட 'நாம் இதைச் செய்வதே!' என்கிற லஜ்ஜாஸஹிதனாய்க்கொண்டு விடுமாபோலே, * அத பாதகபீதஸ் த்வம் * என்று தாமதேவதை பாதகமாகச் சொன்ன உபாயாந்தரங்களை விடுமளவில் புத்தி பூர்வமாக அவற்றிலே ப்ரவ்ருத்திக்கைக்கு உறுப்பான ருசியும் அபுத்திபூர்வமாக மூளுகைக்கு உறுப்பான வாஸனையும் ஆகிற அவற்றோடேகூட 'பகவ

தேகஸாதநதைகவேஷமான ஸவஸவரூபததுககு அதயநத விருத்தமானவறறை நாம செய வதே! எனகிற லஜஜாஸஹிதனுயக கொண்டு மீளவும அவறறில அநவயம வாராதபடி விட வேணுமென்று சொலலுகிறது எனகை (201)

202 இனி, 'லயப' ஆ ததததை அருளிச்செயகிறா 'ல்யபபாலே' எனறு தொடங்கி.

மூ. 202. ல்யபபாலே "ஸநாதவா புஞ்ஜீத" என்னுமாபோலே, உபாயாந்தரங்களை விடடே பறறவேணும் எனகிறது.

வ்யா — அதாவது- 'தயஜய' எனகிற லயபபாலே * புகதவா சாநதராயணம் சரேத * என னுமாபோலன றிககே, * ஸநாதவா புஞஜீத * எனகிற விதி 'புஜிககுமளவில் ஸநாநம் பணணியே புஜிகக வேணும' எனகிற நியமததைச சொலலுமா போலே, ஸிததோபாயத தைப பரிகரஹிககுமளவில தயாஜயமான உபாயாநதரஙகளை தயஜிததே பரிகரஹிககவேணு மெனகிற நியமததைச சொலலுகிறதெனகை (202)

203 இபபடி விடடேபறறவேணுமெனகிற இதன கருததை அருளிசசெயகிறா 'சசால' எனறு தொடஙகி

மூ. 203 "சசால சாபஞச முமோச வீர·" எனகிறபடியே இவை அநுபாயங்களான மாதரமனறிககே காலகடடு என்கிறது.

வயா — அதாவது, * யோ வஜரபாதாசநிஸநநிபாதாந ந சுக்ஷுபே நாபி சசால ராஜா - ஸ ராமபாணுபிஹதோ பருசாததச சசால சாபஞச முமோச வீர * எனகிற சலோகத தில ராவணன ராமசரஙகளாலே மிகவும ஈடுபடடு நிலைகலஙகிப போகப பாாததவளவிலும கையில விலலிருககுமளவும பெருமாள போக வொடடாமையாலே பினபு போகடடவில்லு கையில இருநதபோது பரதிபக்ஷ ஜயததுககு ஸாதநமாகாதமாதரமனறிககே * கசசாநு ஜாநாமி * எனறு பினபு பணணின அநுமதி பெருமாள அபபோது பணணக காணுமையாலே போகவுமொணணுதபடி காலகடடானமையைச சொலலுகிறபடியே, உபாயாநதரஙகளான இவறறிலே ஈஷதநவயங கிடககிலும இவை பேறறுககு ஸாநமாகாத மாதரமனறிககே பேற றுககு பரதிபநதகமாயத தலைககடடு மெனறபடி (203)

204 இனனமும, இவறறில அநவயம இழவுககு உடலாமெனனுமததை ஸதருஷடாநத மாக அருளிச செயகிறா 'சகரவாததியைபபோலே இழககைககு உறுபபு' எனறு

மூ 204. சக்ரவாததியைபபோலே இழககைககு உறுப்பு

வயா — அதாவது, முனபே வரபரதாநததைபபணணி வைதது இபபோதாக மறுக்க வொணணுதெனறு ஆபாஸமான ஸதய தாமததைபபறறி நினறு * ராமோ விகரஹவாந தாம * எனகிற பெருமாளோடே கூடிவாழ இருநத பேறறையிழநத சகரவாததியைபபோலே ஆபாஸமான உபாயாநதரஙகளிலே அநவயிதது நிறகையாகிறது, * கருஷணம தாமம ஸநாதநம * எனறு ஸநாதநதாமமான பகவதவிஷயததோடே கூடி வாழுகையாகிற பேறறை இழககைககு உறுபபாயவிடுமெனகை (204)

205 இனி, இஙகுசசொனன ஸாவதாம பரிதயாகததின கருதது அறியாதாா சொலலும தூஷணததைப பரிஹரிககைககாக, ததபக்ஷததை உதக்ஷேபிககிறா 'ஸாவதாமஙகளையும' என்று தொடஙகி.

மூ 205. ஸாவதாமங்களையுமவிட்டு என்று சொல்லுகையாலே
சிலா 'அதாமங்கள புகுரும்' என்றாகள

வயா — அதாவது, தயா ஜயமான தாமநதான 'இதம குரு, இதம மாகாாஷீ' என்று விதி நிஷேதாத்மகமாயிருககையாலே 'ஸாவ தாமங்களையும விட்டு' என்று சொலலுகை யாலே விஹிநானுஷ்டாநததோபாதி நிஷிகத பரிஹாரமும ஒககத தளளுணணுமளவில, அடைதத கதவைத திறநதால நிஹீந பதாாததஙகள புகுருமாபோலே அதாமங்களான நிஷிதத பரவருததிகள புகுருமென்று சிலா சொனனாாகளெனகை (205)

206 அததைப பரிஹரிககிறா 'அதுகூடாது அதாமங்களைச செய என்று சொலலாமை யாலே' என்று

மூ 206 அது கூடாது; 'அதாமங்களைச செய' என்று சொலலாமையாலே.

வயா — அதாவது, ஸாவதாமங்களையும விடசசொனன இததால அதாமங்கள புகுரு மென்கிற இது ஸமபவியாது, தாமங்களை விடசசொனன மாதரமொழிய அதாமங்களைச செய யென்று சொலலாமையாலே எனகை (206)

207. 'அதாமநிவருததியும தாமசபத வாசயமாகையாலே, அததை விடசசொனனால, அதாமததைச செயயெனனுமிடம அாததாத உகதமாகாதோ?' எனகிற பரதிவாதயுகதியை அநுவதிககிறா 'தனனடையே சொலலிறறாகாதோவெனனில' என்று

மூ. 207 'தனனடையே சொலலிறறாகாதோ?' எனனில,–

208 அதுககு உததரம அருளிசசெயகிறா 'ஆகாது, தாமசபதம அதாம நிவருததி யைக் காடடாமையாலே' என்று

மூ 208. ஆகாது; தாமசபதம அதாம நிவருததியைக காடடாமையாலே.

வயா — அதாவது, தாமங்களை விடசசொனன இததால 'அதாமங்களைச செய' என்னு மிடம தனனடையே சொலலிறறாகாது, தாமசபதம அதாம நிவருததயாதி அஙகஸஹிதமாயப பரதாநமாயிருநதுளள விஹிதாநுஷ்டாநததைக காடடுமதொழிய, ஸாமாநயேந அதாம நிவருததிமாதரததைக காடடாமையாலே எனகை (208)

209 "அதாமநிவருததிககு தாமசபதவாசயதவம முகயமாக இலலையேயாகிலும, ஸாவ சபத ஸாஹிதயததாலே தாமசபதம விசேஷணபூதமான இது தனனையுங காடடாதோ?" எனன, அருளிசசெயகிறா 'காடடிறறிலும' என்று தொடஙகி

மூ 209 காடடிறறிலும, அததை யொழிநதவறறைச சொலலிறறுமிததனை

வயா — அதாவது, அபபடிக காடடிறறுகிலும, அது இவவிடததில விவக்ஷிதமலலா மையாலே, அததையொழிநத விஹிதாநுஷ்டாநரூப தாமங்களானவறறைச சொலலிறறுமித தனையெனகை (209)

210 'இஙஙன ஒதுககுகிறது எனகொணடு?' எனன, அருளிச செயகிறா 'தனனையும' என்று தொடஙகி

மூ. 210. தன்னையும் ஈச்வரனையும் பலத்தையும பார்த்தால அவை புகுர வழியிலலை.

வ்யா — அதாவது, அதாமாநுஷ்டாநம சேஷிக்கு அநிஷ்டம ஆகையாலே அவனுககு அதிசயகரனுமது ஒழிய அநிஷ்டகரனுகை சேராதபடியான ஸ்வரூபத்தையுடைய தனனைப பாரததாலும ஸஹாயாநதர ஸமஸாககாஸஹதையாலே இததலையில ஸவயதந நிவருததி ஒழிய பரவருததயமசததில ஒனறையும பொருத உபாயபூதனை ஈசவரனைப பாரததாலும, இவனுடைய பரவருததிககுப பலம அவனுடைய ப்ரீதியாகையாலே தாதருசமான பலததைப பாரததாலும, இமமூனறுககும விருததஙகளான அவை புகுர வழியில்லை எனகை ஆகையால தாமசபதம அதாமநிவருததியைக காட்டிநறகிலும அததை ஒழிநதவறறைச சொலலிறறுகக கொளளவேணுமெனறு கருதது ஆக, தவிதீய பதாரததததையருளிச செயதாராயிறறு (210)

211 அநநதரம தருதீயபதததை உபாதாநம பணணுகிறார 'மாம' எனறு; அதுககு அாததம அருளிசசெயகிறார 'ஸாவரக்ஷகனுய' எனறு தொடஙகி

மூ 211 மாம–ஸாவரக்ஷகனுய, உனக்குக கையாளாய, உனனிசைவுபாரதது, உன் தோஷததைப போகயமாகக்கொணடு, உனகருபபுகலாய, நீாசுடுமாபோலே சோபபாரே பிரிக்கும்போதும் விடமாட்டாதே ரக்ஷிககிற எனனை

வயா — அதாவது, 'நமமுடைய ரக்ஷணம இவன பணணுமோ? பணணுனே?'' எனறு ஸமசயிககவேணடாதபடி ஸாவருடையவும ரக்ஷணததிலே தீக்ஷிதனுய, 'தன பெருமையையும நம சிறுமையையும பாரதது நமமோடு கலபபு அறறு இருககுமோ?' எனன வேணடாதபடி * ஸேநயோருபயோா மதயே ரதம ஸதாபய * எனறு ஏவிககாரியம கொளளலாமபடி உனககுக கையாளாய உனனை ரக்ஷிககையில உணடான நசையாலே * ரக்ஷயாபேக்ஷாம பர தீக்ஷதே * எனகிறபடியே ரக்ஷயபூதனுன உன இசைவுபாரதது, 'நஙகுறறஙகணடு இகழுமோ?'' எனறு அஞசவேணடாதபடி அஸதாநஸநேஹ காருணய தாமாதாமதியாகுலனுன உன தோஷததைப போகயமாககொணடு, அசரணயசரணயனுகையாலே நீயும பிறரும உனககுத தஞசமல்லாத தசையில் ஒதுஙகலாமபடியான புகலாய, சைதயமே ஸவபாவமான ஜலம ஔஷணயததைப பஜிககுமாபோலே அபராதக்ஷாமணம பணணி கடிபபிககும புருஷகாரபூதரே "தாமரையாளாகிலும சிதகுரைககுமேல" எனகிறபடியே குறறததைககாட்டி அகறறுமபோதும, விடக்ஷமனனறிககே "என்னடியாரது செயயார" எனறு மறுதலிதது ஒரு தலைநினறு ரக்ஷிககும எனனை எனகை. (211)

212 'மாம' எனறு விபவருபததைக காட்டுகையாலே வயாவாததிககபபடுகிறவறறை அருளிசசெயகிறார 'இததால' எனறு தொடஙகி

மூ. 212. இததால பரவயூஹஙகளையும தேவதாநதாயாமிதவததையும தவிாக்கிறது

வயா — அதாவது, 'எனனை' எனறு அவதரிததுக கணணுககிலககாய அணுகிநிறகிற தனனை வரணீயனுகச சொனன இததாலே, தேசவிபரகருஷ்டதையாலே காணவுங கிட்டவும ஒணணுதபடியிருககிற பரவயூஹஙகளையும அஸாதாரண விகரஹயுகதமனறிககே உபாயாநதர நிஷ்டாககு உததேசயமாயிருககிற அகநீநதராதி தேவதாநதாயாமிதவததையும வயாவாததிககிறது எனகை (212)

213 தாமஙகளையெலலாம விடடுத தனனைபபறறச சொல்லுகையாலே பலிதமானதொரு அாதத விசேஷததை அருளிச செயகிறார 'தாம ஸமஸதாபநம' எனறு தொடஙகி

மூ. 213. தர்ம ஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவன்தானே 'ஸர்வ தர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று' என்கையாலே ஸாக்ஷாத் தர்மம் தானேயென்கிறது.

வ்யா — அதாவது *தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே* என்கிறபடியே ஸ்வப்ராப்திக்கு உடலான தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதாகப் பிறந்தவன் தானே 'ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய' என்று 'மோக்ஷஸாதநதயா சாஸ்த்ரஸித்தங்களான ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று' என்று சொல்லுகையாலே, அவை ஸாக்ஷாத் தர்மங்களன்று, ஸ்தாபநீயமான ஸாக்ஷாத் தர்மம் *க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்* என்று ஸநாதநதர்மமான தானேயென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்கை (213)

214. 'இத்தால் என் சொல்லுகிறது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'இத்தால் விட்ட ஸாதநங்களில் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது' என்று

மூ. 214 இத்தால், விட்ட ஸாதநங்களில் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது.

வ்யா — அதாவது, இப்படிச்சொன்ன இத்தால், கீழ்விட்ட ஸாதநங்களிற் காட்டில் இந்த ஸாதநத்துக்கு உண்டான ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது என்கை (214)

215 'அதுதான் ஏது?' என்ன, அருளிச்செய்கிறார் 'அதாவது' என்று தொடங்கி

மூ 215. அதாவது – ஸித்தமாய், பரமசேதநமாய், ஸர்வசக்தியாய், நிரபாயமாய், ப்ராப்தமாய், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்கை.

வ்யா :— இத்தால், கீழ்விட்ட ஸாதநங்களிற் காட்டில இதுக்கு ஏற்றமாவது,– சேதந ப்ரவ்ருத்தியாலே தன் ஸ்வரூப ஸித்தியாம்படி இருக்கையன்றிக்கே ஸநாதந தர்மமாகையாலே ஸித்தமாய் *யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்* இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வஜ்ஞ விஷயமாகையாலே பரமசேதநமாய் *பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ரூயதே* என்கிறபடியே ஸர்வசக்தியாய், சேதநஸாத்யமாய், நடுவே அபாயங்கள் புகுருகைக்கு அவகாசமுண்டாம்படியிருக்கையன்றிக்கே ஸித்தவஸ்துவாயிருக்கையாலே நிரபாயமாய், பரதந்த்ரனான இச்சேதநனுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு அப்ராப்தமாயிராதே ப்ராப்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன பரமசேதநத்வாதிகளாலே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்கையென்றபடி. (215)

216 இந்த ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷத்வத்தை ஸஹேதுகமாக ஸ்தாபிக்கிறார், 'மற்றை உபாயங்கள்' என்று தொடங்கி மேல் மூன்று வாக்யத்தாலே.

மூ 216 மற்றை உபாயங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே, ஸ்வரூப ஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும்; அசேதநங்களுமாய், அசக்தங்களுமாயிருக்கையாலே கார்ய ஸித்தியில் ஈச்வரனை அபேக்ஷித்திருக்கும் இந்த உபாயம் அவற்றுக்கு எதிர்தட்டாயிருக்கையாலே, இதர நிரபேக்ஷமாயிருக்கும்

வ்யா :- அதாவது, இத்தையொழிந்த உபாயங்கள் சேதந ப்ரவ்ருத்தியாலே ஸாதிக்கப்படுமாவையாகையாலே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்தியில் ப்ரவ்ருத்திகரனான சேதநனை அபேக்ஷித்திருக்கும், இவனுக்குச் செய்யவேண்டுமவையறிகைக்கும் அது தன்னைச் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் யோக்யதையில்லாத அசேதநங்களுமாய் அசக்தங்களுமாயிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தினுடைய ஸித்தியில் *பலமத உபபத்தே* என்கிறபடியே பலப்ரதத்வோபயோகியான ஸர்வசக்தித்வாதி உபபத்தியுடையனான

ாசவரணே அபேக்ஷிததிருககும, இநத உபாயம ஸிததத்வ பரமசேதநதவ ஸாவசகதிதவஙக ளாலே அவறறுககு எதிரததட்டாயிருககையாலே, அநயநிரபேக்ஷமாயிருககுமெனகை (216)

217 இனி, இபபததிலே ஆசரயண ஸௌகாயாபாதகஙகளான குணவிசேஷஙகளெல லாம பரகாசிககிறபடியை அருளிச செயகிறா, 'இதிலே' எனறு தொடஙகி

மூ. 217. இதிலே, வாதஸலய ஸவாமிதவ ஸௌசீலய ஸௌலபயஙகளாகிற குணவிசேஷஙகள நேராக பரகாசிககிறது.

வயா — அதாவது, அதாமபுததியாலே தாமததில நினறும நிவருததனான ஆாஜுந னுககுக குறறமபாராதே அபேக்ஷிதாாததஙகளை அருளிசசெயகையாலே, வாதஸலயம பரகா சிககிறது, தனனுடைய பரதவததைப பலகாலும அருளிசசெயத அளவனறிககே ஆாஜுநன பரதயக்ஷிதகுமபடி பணணுகையாலே, ஸவாமிதவம பரகாசிககிறது, *ஹே கருஷண ஹே யாதவ* எனறு ஆாஜுநன தானே சொலலுமபடி இவனோடே கலநது பரிமாறுகையாலே, ஸௌசீலயம பரகாசிககிறது, அபராகருதமான திருமேனியைக கணணுககு இலககாமபடி பணணுகையாலே, ஸௌலபயம பரகாசிககிறது எனகை "குணவிசேஷஙகள" எனறது ஆசரயணததுககு அபேக்ஷிதஙகளானவையெனறு தோறறுகைககாக 'நேராக பரகாசிக கிறது' எனறது ஸபுடமாக பரகாசிககிற தெனறபடி (217)

218 இவை எல்லாவறறிலும வைததுககொணடு, மிகவும அபேக்ஷிதம் ஸௌலபய மாகையாலே, அவதார பரயுகதமான ஸௌலபயததளவனறிககே, ஸாரததயேவஸததிலுய நிறகிற ஸௌலபய அதிசயததை தாசபிததமையை அருளிசசெயகிறா 'கையும உழவு கோலும' எனறு தொடஙகி.

மூ. 218 கையும் உழவுகோலும, பிடிதத சிறுவாயககயிறும, ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருககுழலும, தேருககுக கீழே நாறறின திருவடிகளுமாய நிறகிற ஸாரததய வேஷததை 'மாம' எனறு காட்டுகிறான.

வ்யா — அதாவது, குதிரைகளை பரேரிதது நடததுகைககாகத திருககையிலே தரிதத உழவுகோலும, அவறறை இடவாய வலவாயததிருபபுகைககாகவும, நிறுததருளவேணடும இடததிலே தாஙகி நிறுததுகைககாகவும பிடிதத சிறுவாயககயிறும, திருமுடியில ஒனறு ஆசசாதியாமல நிறகையாலே ஸேநாதூளியாலே புழுதிபடைதத திருககுழலும, "தோ கட்விய பெருமானகனைகழல" எனகிறபடியே, சாததின சிறு சதஙகையுந தானுமாகத தேருககுக கீழே நாறறின திருவடிகளுமாய நிறகிற ஸாரதயவேஷததை எனனை' எனறு காட்டுகிறான எனகை ஆக, தருதீய பதாாததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (218)

219 அநநதரம், சதுாததபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'ஏகம' எனறு.

மூ. 219. ஏகம்.

220 அதுக்கு அாதத்ம அருளிசசெயகிறா 'இநத ஏகசபதம' எனறு தொடஙகி

மூ. 220. இநத ஏகசபதம ஸததாநபரமாணததாலே அவதாரணாாததததைக காட்டுகிறது.

வயா.— அதாவது. இவவுபாய விசேஷததைச சொலலும இடஙகளிலே பலவிடஙகளி லும அவதாரண பரயோகம உணடாகையாலே, உகாரமபோலே இநத ஏகசபதமும ஸதாந பரமாணததாலே அவதாரணமாகிற அாததததைக காட்டுகிறது எனகை. (220)

221 இவவுபாயததை நிாததேசிதத அநநதரம அவதாரண பரயோகமபணணின வசநங கள பலவறறையும இதுககு உதாஹரணமாக அருளிசசெயகிறா 'மாமேவ' எனறு தொடஙகி

மூ. 221. "மாமேவ யே பரபதயநதே" "தமேவ சாதயம" "தவமேவோபாய பூதோ மே பவ" "ஆறெனககு நின பாதமே சரணாகத தநதொழிநதாய" எனறுஞ சொலலுகிறபடியே

வயா — அதாவது, *மாமேவ யே பரபதயநதே* எனறு எனனையே யாவாசிலா பர பததி பணணுகிறாகள எனறும, *தமேவ சாதயம புருஷம பரபதயே* எனறு ஆதயனான அநதப புருஷனையே பரபததிபணணுவது எனறும, *தவமேவோபாய பூதோ மே பவ* எனறு நீயே எனககு உபாயமாகவேணும எனறும, "ஆறெனககு நினபாதமே சரணாகத தந தொழிநதாய" எனறு 'எனககு உபாயநதருகிற இடததில உன திருவடிகளையே உபாய மாகத தநதாயெனறுஞ சொலலுகிற இவவிடஙகளில' "மாமேவ" "தமேவ" "தவமேவ" "நினபாதமே" எனறு ஸவீகாாயவஸது நிாததேசாநநதரம அவதாரணததைச சொலலுகிற பரகாரததிலேயெனகை (221)

222 'ஏதத வயாவாதயம எது?' எனன அருளிசசெயகிறா 'இததால' எனறு தொடஙகி.

மூ. 222. இததால 'வரஜ' எனகிற ஸவீகாரததில உபாயபாவததைத தவிாககிறது.

வயா — அதாவது, உபாயாநதரஙகள வயாவாதயமாமளவில பெளநருகதயம பரஸங கிககையாலும, தேவதாநதரஙகள வயாவாதயமாமளவில 'மாம' எனறு அஸாதாரணாகாரத தைச சொலலுகையாலே அது கீழே ஸிததமாகையாலும, இநத அவதாரணததால 'வரஜ' எனறு மேல சொலலுகிற ஸவீகாரததில உபாயதவததைக கழிககிறது எனகை இநத ஸவீ காரநதானும அநவய வயதிரேகததாலே ஸாதநம எனறு நினைககலாயிருககையாலே, இதன ஸாதநதவம அவசயங கழிககவேணுமிறே (222)

223 'ஸவீகாராநநதரமொழிய உபாயம காாயகரமாகாமையாலே பேறறுககு இது அவச யம வேணடியிருகக, இதில உபாயதவததைக கழிககிறபடிதான எஙஙனே?' எனன, அருளிச செயகிறா 'ஸவீகாரநதானும அவனாலே வநதது' எனறு

மூ. 223. ஸவீகாரநதானும அவனாலே வநதது.

வயா — அதாவது, ஸவீகாராநநதரம இவனுககு அநிஷட நிவருததியும இஷடப்ராப் தியும பணணுகையாகிற இது அவனாலே ஆனாறபோலே தததூாவபாவியான ஸவீகாரநதானும அவனாலே உணடானது எனகை இததால ஸவீகாரததுககு உபாயகாாயதவமொழிய உபா யதவம இலலை எனறதாயிறறு (223)

224. 'அவனாலே வருகையாவது என?' எனன, அருளிசசெயகிறா 'ஸருஷடி' எனறு தொடஙகி.

மூ. 224 ஸருஷ்ட்யவதாராதி முகததாலே பண்ணின க்ருஷிபலம்.

வயா — அதாவது, கரணகளேபரவிதுரனாய, போகமோக்ஷ சூநயனாய, அசித விசேஷிதனாயக கிடககிற தசையிலே, கரணகளேபர விசிஷடனாய, ஞஜாநவிகாஸயுகதனாமபடி ஸருஷடிதது, "எதிாசூழலபுகககு" எனகிறபடியே இவனை அஙகீகரிககைககாக அநேக அவதா ரஙகளைபபணணி அவதரிதத இடஙகளிலே, ஆசரயணருசி விசவாஸ ஜநகமான தன குண

சேஷ்டிதாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்தது, இவ்வழியாலே அவன் பண்ணின க்ருஷியாலே பலித்தது இதுவென்கை . . ... . (224)

225 இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் 'அதுவுமவன்தின்னருளே' என்று

மூ 225 "அதுவும் அவனது இன்னருளே"

வ்யா.— அதாவது, "உணர்விலும்பரொருவனை யவன்தருளா லுறற்பொருட்டு என் னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" என்று உணர்வுமிக்கிருக்கக் கடவரான நித்யஸூரிகளு டைய ஸத்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனான அத்விதீயனானவனை, அவனுடைய அருளாலே ப்ராபிக் கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாரூப ஜ்ஞானத்துக்குள்ளே இருத்தினேனென்று தம்முடைய ஸ்வீகாரத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், "அதுவுமவன்தின்னருளே" என்று அந்த ஸ்வீ காரந்தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே உண்டானது என்று ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே, ஸ்வீகாரமும் அவனுடைய க்ருஷிபலமென்றே கொள்ளவேணுமென்கை (225)

226. இப்படியாகையால் இந்த ஸ்வீகாரத்தில் சரக்கற நினைக்கக்கடவனென்கிறார் 'இத்தை யொழியவும்' என்று தொடங்கி

மூ. 226. இத்தை ஒழியவும் தானே காரியஞ்செய்யும் என்று நினைக்கக்கடவன்.

வ்யா.— அதாவது, இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கும் தானே க்ருஷிபண்ணுவானொருவன் ஆகையாலே, இதுக்காகவன்று அவன் நமக்குக் காரியஞ்செய்கிறது, இத்தை ஒழியவும் இவ் வாத்மோஜ்ஜீவநகரனான தானே நம்முடைய இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான காரியத் தைச் செய்யுமென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணக்கடவனென்கை ... (226)

227. இப்படி நினைக்கவேண்டுகிறது ஏன்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் 'அல்லாதபோது' என்று தொடங்கி.

மூ 227. அல்லாதபோது உபாயநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவியாது.

வ்யா.— அதாவது, 'இத்தையொழியவுங் காரியஞ்செய்யுமென்று நினையாதே, இதுவும் வேணும் அவன் காரியஞ் செய்கைக்கு' என்று நினைக்குமளவில் உபாயத்தினுடைய ஸஹா யாந்தர நைரபேக்ஷ்யம் ஜீவிக்கப்பெறாது என்கை .. (227)

228 ஆனால் இந்த ஸ்வீகாரந்தான் ஏதாவதென்ன அருளிச்செய்கிறார் 'இது' என்று தொடங்கி.

மூ. 228. இது ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்க பரிஹாரார்த்தம், புத்தி ஸமாதாநார்த்தம், சைதந்யகார்யம், ராகப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்ட்டம், அப்ரதிஷேதத்யோதகம்.

வ்யா — அதாவது, இந்த ஸ்வீகாரம் இத்தலையிலொன்று மின்றிக்கேயிருக்க ஈச்வரன் தானே உஜ்ஜீவிப்பிக்குமளவில், எல்லாரும் பின்னை முக்தராகவேண்டாவோ என்கிற ஸர்வ முக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரத்துக்குறுப்பு, இதுதான், நெடுங்காலம், நம்மை ரக்ஷியாதவன் இன்று நம்மை ரக்ஷிக்கும் என்றிருக்கிறது நாமென்கொண்டென்று இவன் தளும்பாமல் புத்திஸமா தானம் பிறந்திருக்கைக்கு உறுப்பு, இவன்தான் அசேதநமன்றிக்கே சேதநனாகையாலே, அவனே உபாயம் என்கிற அத்யவஸாயம் இவன் சைதந்யத்தினுடைய கார்யம், வைதமாக வன்றிக்கே இதில் ரஸஜ்ஞனான இவனுடைய ராகத்தாலே ப்ராப்தமான இது, ஸ்வரூபாதிரேகி

யனறிககே ததேகரக்ஷயதவருபமான ஸவருபததிலே நிறகுமது , அநாதிகாலம ஸவரக்ஷணுதி சளாலே அவன பணணும ரக்ஷணததை விலககிபபோநத இவன அது தவிாநதமைககுப பரகாசகமெனகை (228)

229 இனி, 'மாம' எனகிற பதததுககுககீழும இஙகும ஈசவரனுடைய செயலகளை அருளிசசெயகிறா 'கீழ' எனறு தொடஙகி

மூ. 229. கீழ தானும பிறருமான நிலையைக குலைததான ; இஙகுத தானும இவனுமான நிலையைக குலைககிறுன.

வயா — அதாவது, "ஸாவதாமாந பரிதயஜய ' எனகிற இடததில ஸகலோபாயங களையுமவிடச சொலலுகையாலே பலபரதஞன தானும உபாயாநதரஙகளுமாயக கூடிநிறகிற நிலையைக குலைததான, "ஏகம" எனகிற இடததில ஸவீகாரததில உபாயபாவததைக கழிககையாலே, உபாயபூதஞன தானும தன ஸவீகாரததில உபாயபுததிபணணி நிறகிற இவனுமான நிலையைக குலைககிறுனெனகை. உபாயாநதரஙகளைப பிறா எனறது "உனனு லலலால யாவராலும" எனருபபோலே ... .. (229)

230 இனி, ஸாதநபுததயா இவன பணணும ஸவீகாரததினுடைய தோஷததை அருளிச செயகிறா 'அவனை' எனறு தொடஙகி.

மூ. 230. அவனை இவன் பறறுமபறறு அஹஙகார காபபம, அவதயகரம்.

வயா — அதாவது, நிருபாதிகரக்ஷகஞன அவனை, ததரக்ஷயபூதஞன இவன, தன ரக்ஷணததுககு உறுபபாக ஸவீகரிககிற ஸவீகாரம, ஸவகாதருதவருப அஹஙகார காபபமு மாய, பிதாவுககுப புதரன எழுதது வாஙகுமாபோலே அவதயகரமுமாயிருககுமெனகை. (230)

231 'ஆனால, ரக்ஷகமாவது தான எது?' எனன அருளிசசெயகிறா 'அவனுடைய ஸவீகாரமே ரக்ஷகம' எனறு

மூ 231 அவனுடைய ஸவீகாரமே ரக்ஷகம.

வயா.— அதாவது, இவவாதமாவினுடைய ரக்ஷணததுககுக கடவஞன அவன, 'இவனை நாம ரக்ஷிககக கடவோம' எனறு அபிமாநிததுக கொளளுகையாகிற ஸவீகாரமே இவனுககு ரக்ஷகமாயறுவது எனகை .. .. (231)

232. 'சேதந பரவருததியில ஒனறையும இவவுபாயம ஸஹியாது' எனனுமததைத தெளிவிககைககாக, உபாயாநதரஙகளுககும இவவுபாயததுககும உணடான விசேஷததை அருளிசசெயகிறா 'மறறை' எனறு தொடஙகி

மூ. 232. மறறை உபாயஙகளுககு நிவருததி தோஷம, இதுககு பரவருததி தோஷம.

வயா :— அதாவது, ஸிததோபாயமான இததை யொழிநத உபாயஙகளுககு சேதந பரவருததியாலே ஸவருபஸிததி ஆகவேணடுகையாலே, இவனுடைய ஸவயதநநிவருததி தோஷமாயிருககும, இநத உபாயததுககு ஸஹாயாநதர ஸமஸாககம அஸஹயமாகையாலே, இசசேதநனுடைய பரவருததி எனபது ஒனறுமே தோஷமாயிருககுமெனகை. (232)

233. 'சேதநவயாபாரம ஒனறும வேணடா?' எனனுமிடததுக்கு பரமாணங காட்டு கிறா 'சிறறவேணடா' எனறு.

மூ 233. "சிற்றவேண்டா"

வ்யா — அதாவது, ஸித்தோபாய ஸவீகாரரூ சொல்லுகிற "மற்றொன்றில்லை" என்கிற பாட்டிலே, 'சிற்றவேண்டா' என்று 'சிறறுதல–சிதறுதலாய, பரகக ஒரு வியாபாரம் பணணவேணடா' எனகையாலே, இவவுபாயததில இழியுமவனுககு ஒரு வியாபாரம பணண வேணடா என்னுமிடஞ் சொலலிறறிறேயெனகை (233)

234 இதுதான இசலோகந தனககுள்ளே சொலலிறறெனகிறா, 'நிவருததி கீழே சொலலிறறு' என்று.

மூ. 234. நிவருததி கீழே சொலலிறறு

வ்யா '— அதாவது, 'ஸர்வதாமாந பரிதயஜய' என்று, ஸகல பரவ்ருததியினுடையவும நிவருததியே இவனுககு வேணடுவதென்னுமிடம கீழே சொலலிறறு எனகை (234)

235 'ஆனால, உபகாரஸமருதிதான வேணுமோ? அது உபாயததில முதலிடாதோ?' என்ன, அருளிசசெயகிறா 'உபகார ஸமருதியும' என்று தொடஙகி

மூ 235. உபகார ஸமருதியும் சைதநயததாலே வநதது ; உபாயததில் அநதாபபவியாது

வயா — அதாவது, "எனனைத தீமனஙகெடுததாய" "மருவித தொழுமமனமே தநதாய" இதயாதியாலே இவவுபாய விஷயததில இவன பணணும உபகாரஸமருதியும இவ னுடைய சைதநய பரயுகதமாய வநததிததனை, இது உணடாகையாலேயன்றோ ஈசவரன காரியஞ்செயதது என்று உபாயததில உடபுகாது எனகை ஆக, சதுாததபதாாததததை அருளிசசெயதாராயிறறு (235)

236 இனி பஞசமபதததை உபாதாநம பணணுகிறா 'சரணம' என்று அதுககு ஆததம அருளிசசெயகிறா 'உபாயமாக' என்று

மூ 236 சரணம – உபாயமாக.

அாததாநதரஙகளையுங காடடவறறாயிருகக, இவவிடததில இது உபாயததையே காடடுகிறமையை ஸஹேதுகமாக அருளிசசெயகிறா 'இநத சரணசபதம' என்று தொடஙகி

மூ 237 இநத சரணசபதம்-ரக்ஷிதாவையும க்ருஹததையும உபாயததையும காடடக் கடவதேயாகிலும் இவவிடததில உபாயததையே காடடுகிறது ; கீழோடே சேரவேணடுகையாலே

வயா.— *உபாயே கருஹரக்ஷிதரோச சபதச சரண மிதயயம வாததே* எனகிற படியே சரணசபதமான இது ரக்ஷிதாவையும கருஹததையும உபாயததையும காடடககடவ தேயாகிலும, *ஸாமபரதம சைஷ உபாயாாததைகவாசக* எனகிறபடியே இநத ஸதலத திலே உபாயததையே காடடுகிறது ஸாவதாமஙகளையும விடடுத தனனையேபறறச சொலலு கிற பரகரணமாகையால, கீழோடே சேரவேணடுகையாலேயெனகை

'ஆனால, கீழசசொனன ஸாதநாநதர பரிதயாகநதானே ஸவீகாரய வஸதுவின உபா யதவததைத தோறறுவிககுமதாயிருகக, சரணசபதபரயோகநதான வேணுமோ?' என்னில், வேணும ; பராபகஸமயததிறபோலே பராபய ஸமயததிலும நதீநிஸதாணநநதரததில பலவ பரிதயாகமபோலே ஸாதநாநதர பரிதயாகம ஸமாநமாகையாலே, தத்விசிஷடமேயாகிலும ஸவீகாரமாதரம வயவசசேதகமாக மாடடாமையாலே.

'அங்ஙனஞ் சொல்லலாமோ? இந்த உபாயாந்தரத்யாகம ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாக விதிக்கப்படுகின்றதாகையாலே, ஸ்வீகாரத்தினுடைய உபாயத்வத்தைக் காட்டவற்றாகை யால, சரணசப்த ப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநம இல்லையே?' என்னில, அப்படிச் சொல்ல வொண்ணாது, ஆர்த்தமாக வருமதிறகாட்டில சாப்தமாகச் சொல்லுமது யுக்தம ஆகையாலே. *ஆக்ஷேபத ப்ராப்தாத ஆபிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத* என்றிறே பாஷ்யகாரரும அருளிச்செய்தது .. ... (237)

ஆக, உபாயவாசியான இந்த சரணசப்தத்தாலே இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யத்யாஸ்வீ காரயத்வமும ப்ராபகத்யாஸ்வீகாரயத்வமும உண்டாகையாலே, அதில ப்ராப்யத்யாஸ்வீகா ரத்தை வ்யவச்சேதித்ததாயிற்று

238 இனி, ஷஷ்டபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறார 'வ்ரஜ' என்று. அதுக்கு ஆர்த்தம அருளிச்செய்கிறார 'புத்திபண்ணு' என்று

மூ 238. வ்ரஜ—புத்திபண்ணு

239 அது தன்னை விசதீகரிக்கிறார 'கத்யார்த்தமாவது' என்று தொடங்கி

மூ. 239 கத்யார்த்தமாவது புத்த்யார்த்தமாய், அத்யவஸியென்றபடி.

வ்யா.—அதாவது, 'வ்ரஜ–கதௌ' என்கிற தாதுவிலே கத்யார்த்தமாய், *கத்யார்த்தா புத்த்யார்த்தா* என்கிற ந்யாயத்தாலே, கத்யார்த்தமாவது புத்த்யார்த்தமாய், அத்யவஸி யென்றபடியென்கை "இந்தப் புத்தியாகிறது த்யாஜ்யகோடியில உத்தீர்ணமாய், உபாய கோடியில அநநுப்ரவிஷ்டமாய், ப்ராப்காந்தரபரித்யாக பூர்வகமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதி ரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய், ப்ராரத்தநாகாபபமாய், பகவந்முகவிகாஸஹேதுவாய ஸ்வ ரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாய் இருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாநவிசே ஷம" என்று பரந்தபடியில இவர அருளிச்செய்த இது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம (239)

240 'ஸாமாந்யேந கதிவாசியான இது, மாநஸவாசிககாயிக ரூபமான கதித்ரயத்தையும காட்டவற்றாயிருக்க, மாநஸமான அத்யவஸாயமாத்ரத்திலே ஒதுக்குகிறதென?' என்ன அரு ளிச்செய்கிறார 'வாசிக காயிகங்களும' என்று தொடங்கி

மூ 240 வாசிக காயிகங்களும் இதுக்கு அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கச் செய்தேயும, ஜ்ஞாநாந மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான அநுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறது

வ்யா — அதாவது, "சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் செய்கையினாலும்" என்கிறபடியே கரணத்ரயத்தாலும உண்டான ஸ்வீகாரம அதிகாரபூர்த்திக்கு உடலாகையாலே வரஞ்ஞகதி ரூபமான வாசிகமும அஞ்ஜல்யாதிரூபமான காயிகமும இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதங் களாயிருக்கச்செய்தேயும, "ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ" ஆகையாலே அவையிரண்டையுமொழிய, மாநஸமான அநுஷ்டாநமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை ஆக, ப்ரதிபதம ஆர்த்தம அருளிச்செய்தாராயிற்று (240)

241. இனி, பூர்வார்த்தத்தால் சொல்லுகிற ஆர்த்தத்தை அநுவதித்து நிகமிக்கிறார 'ஆக த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி' என்று தொடங்கி.

மூ 241. ஆக, த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி, த்யாகப்ரகாரத்தைச் சொல்லி, பற்றப்படும உபாயத்தைச்சொல்லி, உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, உபாயத்வஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரம சொல்லுகிறது.

வ்யா '— அதாவது ஆக, பூர்வார்த்தத்தால் 'ஸர்வதர்மாந்' என்று த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி, 'பரித்யஜ்ய' என்று த்யாகப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, 'மாம்' என்று பற்றப்படும் உபாயத்தைச் சொல்லி, 'ஏகம்' என்று உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லி, 'சரணம்' என்று உபாயத்வஞ்சொல்லி, 'வ்ரஜ' என்று உபாயஸ்வீகாரஞ் சொல்லுகிறது என்கை (241)

242 அநந்தரம், உத்தரார்த்தத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகக்கோலி, அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'அஹம்' என்று

மூ. 242 அஹம்

இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் ஈச்வரன் செய்தருளுகிற அம்சத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'ஸ்வ கருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறன்' என்று (242)

மூ 243 ஸ்வக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறன்.

வ்யா — அதாவது அதிகாரிக்ருத்யமிறே பூர்வார்த்தத்திற் சொல்லிற்று, உபாய பூதனான தன்னுடைய க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறது இதிலேயிறே (243)

244. இனி, இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'ஸர்வஜ்ஞனாய்' என்று தொடங்கி.

மூ 244. ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வசக்தியாய், ப்ராப்தனான நான்

வ்யா — அதாவது, *யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்* என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் அறியுமவனாய் *பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ரூயதே* என்கிறபடியே எல்லா ஸாமர்த்யத்தையும் உடையனாய், சேஷியாகையாலே ப்ராப்தனாயிருக்கிற நான் என்கை. (244)

245. அல்லாத குணங்கள் எல்லாங்கிடக்க, இந்தகுணவிசேஷங்களை இவ்வஹம்சப்தம்காட்டுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார், 'இவன் கீழ் நின்ற நிலையும்' என்று தொடங்கி.

மூ 245 இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல் போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தன்பேறுகச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான பந்தவிசேஷத்தையும் காட்டுகிறது.

வ்யா — அதாவது, இச்சேதநனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளைப் பண்ணுமளவில், இவன் பூர்வத்தில் நின்ற நிலையும், மேல் போகத்தக்க வழியும் அறிகைக்கும், அறிந்தபடியே அவற்றைச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் தக்கவையாயிருந்துள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வங்களாகிற குணவிசேஷங்களையும், இவன் கார்யஞ் செய்யுமிடத்தில் இவனுக்காக அன்றிக்கே தன்பேறுகச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஈடான சேஷித்வரூப பந்தவிசேஷத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்கை 'மாம்' என்கிற இடத்தில் ஆச்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்கள் ப்ரகாசித்தாற்போலே, 'அஹம்' என்கிற இடத்திலும் கார்யகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்கள் ப்ரகாசிக்குமிறே, வாத்ஸல்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆச்ரயணங்கூடாதாப்போலே,ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகள் இல்லாதபோதுகார்யகரத்வமகடியாமையாலே இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாநசக்திகளும் ப்ராப்தியுஞ்சொன்ன இது, பூர்த்திக்கும் உபலக்ஷணம் (245)

246 இப்பதத்தில் 'மாம்' என்கிற இடத்தில், ஸாரத்யாய் நின்ற பாரதந்த்ர்யத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார், 'தனக்காகக் கொண்ட' என்று தொடங்கி.

மூ 246. தனக்காகக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை அவனையிட்டுப் பாராதே தன்னை யிட்டுப்பாராதது, அஞ்சின அசசந்தீரத்தானுன தனமையை 'அஹம' என்று காட்டுகிறான்.

வ்யா — அதாவது, 'மாம்' என்று ஸாரத்யவேஷத்தோடே நிற்கிற தன்னைப் பற்றச் சொன்னபோது, அர்ஜுநன், தன்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸாரத்ய வேஷத்தை 'ஸர்வாதிகனானவன் இப்படித் தாழ நின்றது, தன் குணத்தாலேயிறே' என்று அவனையிட்டுப் பாராதே, 'நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதியாய் நிற்கிறவனன்றோ?' என்று தன்னையிட்டுப்பாராதது, 'ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்னைப்பற்று என்றுநின்றான், இது என்னாகக் கடவது?' என்று அஞ்சின அசசமதீர, ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதநாசேதந ஸ்வ ரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளையுங்கொண்டு நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னுடைய யதா வஸ்திதவேஷத்தை 'அஹம்' என்று தர்சிப்பிக்கிறானென்கை

ஏவம்பூதனானவன பரதந்த்ரனானதும், தனக்கு ஸ்வரூபமாய்ச் செய்த்தன்று என்னு மிடத்தை அருளிச்செய்கிறார், 'கீழில' என்று தொடங்கி (246)

மூ. 247. கீழில பாரதந்த்ர்யமும இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே.

வ்யா — அதாவது, கீழ், ஸாரதியாய்நின்ற பாரதந்த்ர்யமும், நினைத்தது செய்யுமள வில் தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய ஸீமாபூமியிறே என்கை ... .. (247)

248. அநந்தரம், த்விதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'த்வா' என்று அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'அஜ்ஞனாய' என்று தொடங்கி

மூ. 248 த்வா—அஜ்ஞனாய், அசக்தனாய், அப்ராப்தனாய், என்னையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உன்னை

வ்யா — அதாவது, உன் கார்யங்கள் அறிகைக்குத்தக்க ஜ்ஞாநமில்லாதவனாய், அறிந் தாலும் செய்து தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகைக்கு சக்தியில்லாதவனாய், அதுதான் உண்டானாலும் உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் உனக்கு ப்ராப்தியில்லாதவனாய், இப்படியிருக்கையாலே ஸர்வ தர்மங்களையும்விட்டு என்னையே நிரபேக்ஷ உபாயமாகப் பரிக்ரஹித்திருக்கிற உன்னையென்கை (248)

249 அநந்தரம், த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் 'ஸர்வபாபேப்ய:' என்று இதுவும்—பாபமும் பஹுவசநமும் ஸர்வசப்தமுமாய் த்ரிப்ரகாரமாய் இருக்கையாலே, இம் மூன்றையும் உட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் 'மத் ப்ராப்திப்ரதி பந்தகங்கள்' என்று தொடங்கி

மூ 249. ஸர்வபாபேப்ய :- மத் ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சில பாபங்களைக் குறித்து அஞ்சுகிறாய், அவ்வோபாபங்கள் எல்லாவற்றில் நின்றும்

வ்யா — அதாவது, பாபமாகிறது இஷ்டவிரோதியாயும் அநிஷ்டஹேதுவாயும் இருக்குமதாகையாலும், மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோதிகளாகிற பகவல்லாப விரோதிகளாகையாலும், அதில் ஜ்ஞாநவிரோதியும் ருசிவிரோதியும் உபாய விரோதியும் பண்டேநிவ்ருத்தமாகையாலும், இனி உள்ளது ப்ராப்திவிரோதியாகையாலே நீ என்னை ப்ராபிக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவை யாவை சில பாபங்களை உத்தேசித் துப் பயப்படுகிறாய், அந்த அந்தப் பாபங்களெல்லாவற்றிலும் நின்றுமென்கை. (249)

250 அதில பஹுவசந விவக்ஷிதங்களை அருளிசசெயகிறா "பொயநநினற ஞானமும பொலலாவொழுககும" எனறு தொடஙகி

மூ 250 "பொயநநின்ற ஞானமும் பொலலாவொழுககும் அழுககுடமபும்" எனகிறபடியே அவிதயா காம வாஸநா ருசி பரகருதி ஸமபநதஙகளைச சொலலுகிறது

வயா — அதாவது, "பொயநநினற ஞானமும பொல்லாவொழுககும அழுககுடமபும" எனறு 'உதபததி விநாசாதி யோகததாலே அஸதய சபதவாசயமான அசேதநவிஷயததில ஆதம ஜ்ஞாநமும, அநதத தேஹாதமாபிமாந மடியான ஸாமஸாரிகதுஷகாம பரவருததியும, அநதக காமமடியாக வரககடவதான மாமஸ அஸருகாதி மலரூப தேஹஸமபநதமும' எனறு சொலலுகிறபடியே அவிதயையும காமமும வாஸனையும ருசியும பரகருதி ஸமபநதமுமாகிற அவறறைச சொலலுகிறது எனகை இவறறில, அவிதயையாவது ஜ்ஞாநாநுதய ரூபமாயும அநயதா ஜ்ஞாநரூபமாயும் விபரீதஜ்ஞாநரூபமாயும மூனறு வகைபபடட அஜ்ஞாநம காமமாவது புணயபாபம, மோக்ஷததைபபறற, பாபததோபாதி புணயமும தயாஜயமாம, * புணய பாபே விதூய *, எனனககடவதிறே வாஸனையாவது, அஜ்ஞாநவாஸனையும, காமவாஸனையும, பரகருதிஸமபநத வாஸனையும ருசியும விஷயபேதததாலே பஹுவிதையாயிருககும பரகருதி ஸமபநதமாவது ஸதூலஸூக்ஷமரூபமாயிருநதுளள அசித ஸமபநதம (250)

251 இனி, ஸாவசபத விவக்ஷிதததை அருளிசசெயகிறா 'தருணசசேத' இதயாதியாலே

மூ. 251. தருணசசேத கணடுயநாதிகளைபபோலே பரகருதிவாஸனையாலே அநுவாததிக்குமவையெனன, லோகாபவாத பீதியாலும, கருணையாலும், கலககததாலும், செயயுமவையெனன, எலலாவற்றையும நினைககிறது

வயா — அதாவது, துருமபு நறுககுகை, தினவுதினறவிடம சொறிகை தொடககமானவைபோலே அபுததிபூாவகமாக பரகருதி வாஸனையாலே அநுவாததிககும உததராஙகளெனன, நாம இவறறைச செயயாதபோது 'லோகம நமமை அபவாதஞ சொலலுமே' எனகிற பயததாலும 'நமமைககணடு லௌகிகா இவறறைத தவிருவாகளாகில அவாகளுககு விநாசமாமே ஐயோ!' எனகிற கருபையாலுஞ செயயும நிதய நைமிததிக காமஙகளெனன, ரஜஸதமஸஸுககளாலே கலஙகி தயகத உபாயஙகளிலே அநவயிததல, புந பரபததி பணணுதல செயயுமவையெனன, எலலாவறறையும நினைககிறது எனகை (251)

252. 'ஸாதநபுதயா செயயாதவையும வஸதுகதயா ஸாதநகோடியிலே அநவயிககும' எனனுமதை சங்காபூாவமாக அருளிசசெயகிறா 'உநமதத' இதயாதியாலே.

மூ. 252. 'உந்மதத பரவருததிக்கு க்ராமபராபதி போலே தயஜிதத உபாயஙகளிலே இவை அநவிதங்களாமோ?' எனறு நினைககவேணடா.

வ்யா — அதாவது, * உநமாதச சிதத விபரம * எனகிறபடியே சிததவிபரமம பிறநதாளொருவன, இவ்வூருககுப போகிறோம' எனகிற நினைவு இனறிககே ஒருவழியே போகாநினறால், அவவழிககு ஒருரோடே ஸமபநதமுணடாயிருககையாலே அவவூரிலேசெனறு சேருமாபோலே, ஸாதநபுததிரஹிதமாக லோகாபவாத பீதயாதிகளாலே செயயபபடுகிற இவை-விட்ட உபாயஙகளிலே அநவிதஙகளாமோவெனறு நினைககவேணடா, அநவிதஙகளாயே விடுமெனறபடி. "ஆநருசமஸய பரதாநராய அநுஷடிததாலும, ஏறிடட கடடி ஆகாசததிலே நிலலாதாபபோலே, அவையுமஒருபலததோடே ஸநதிபபிககககடவது; ஆகையாலே, அவையும பாபசபதவாசயமாகக கடவது" எனறிறே தனிசரமததில இவாதாமே அருளிசசெயதது (252)

253 'அதுதானேயாகிறது - புந பரபததிககு தோஷம எது", என்ன அருளிசசெயகிறார 'கலஙகி' என்று தொடஙகி

மூ. 253. கலஙகி உபாயபுததயா பணணும பரபததியும பாதகததோடு ஒககும

வயா — அதாவது, ஸகருத அநுஷடாநமொழியப புநரநுஷடாநததை ஸஹியாத பரபததி ஸவபாவததை அறியாதே கலஙகி அநிஷட நிவருததிககாகவாதல இஷடபராபதிக காகவாதல உபாயபுதயா மீணடும பணணும பரபததியும * அதபாதக பீதஸதவம * என்று உபாயாநதரமபோலே பாதகஸமமெனகை (253)

254 அநநதரம, சதுாததபதததை உபாதாநம பணணுகிறார 'மோக்ஷயிஷயாமி' என்று, அதுக்கு அாததம அருளிசசெயகிறார 'முகதனுமபடி பணணககடவேன' என்று.

மூ. 254 மோக்ஷயிஷயாமி–முகதனுமபடி பணணக கடவேன.

வயா - அதாவது, இவறறில நின்றும விடபபடடவனுமபடி பணணககடவேனெனகை (254)

255. இனி, ணிஜாதததை அருளிசசெயகிறார 'ணிசசாலே' என்று தொடஙகி

மூ. 255. ணிச்சாலே நானும் வேணடா. நீயும் வேணடா, அவை தன்னடையே விடடுபபோஙகா ளெனகிறான.

வயா .– அதாவது, ' இஷயாமி " எனகிற ணிசசாலே ஸவயமகாததாவாகையன்றிககே தான பரயோஜககாததாவாய விடுவிககககடவேனெனகையாலே நானும இதுககு ஒரு யதநம பணணவேணடா, நீயும் இதுககு பராாததிககவேணடா, நீ என்னை ஆசரயிதத ராஜகுல மாஹாதமயததாலே உன்னைககணடு தாமே பயபபடடு, "காணேவொருஙகிறலுங கணடில மால்" எனகிறபடியே போனவழி தெரியாதபடி தன்னடையேவிடடுப போஙகாளென்று அருளிசசெயகிறானெனகை. .. .. (255)

256. இபபடி அருளிசசெயத தனகருததை வெளியிடுகிறார 'என்னுடைய' என்று தொடஙகி

மூ. 256. என்னுடைய நிக்ரஹபலமாய வநதவை நானிரஙகினால கிடக்குமோ? எனகை.

வ்யா — அதாவது, பாபஙகளாகிறன, குபபையில ஆமணககுபபோலே யெழுநது, பாமபு போலே மிடறறைபபிடிபப தொன்றனறிறே, சேதநன பணணின காமஙகள க்ஷணதவமஸிக ளாகையாலே, அபபோதே நசிததுபபோம, அஜ்ஞனுகையாலே காததாவான இவனும மறநதுபோக, ஸவதஸஸாவஜ்ஞனுய ஒன்றொழியாமல உணாநதிருநது பராபதகாலஙகளிலே தபபாமல நிறுதது அநுபவிபபிககிற என்னுடைய நிகரஹரூப மாகையாலே, அநத நிகரஹ பலமாய வநதவை, நிகரஹததுககு பரதிகோடியான அநுகரஹததை நான பணணினால் அவ விஷயததிறபின்னை கிடககுமோ ? எனகை இதுககுககருதது என்றபடி. (256)

257 தன்னடையே விடடுமபோம எனகிற இடததில அபிபரேதததை அருளிச்செயகிறார 'அநாதிகாலம' என்று தொடஙகி.

மூ. 257 அநாதிகாலம பாபங்களைககண்டு நீபட்ட பாட்டை அவைதாம படும்படி பண்ணுகிறேன.

வயா — அதாவது, அநாதியான காலமெல்லாம துகாவஹமான பாபங்கள வநது மேலிடப்புககால, அவற்றைககண்டு நீ நடுங்கின நடுககமெல்லாம மதாசரயண ராஜகுல மாஹாதமயமுடைய உன்னைககண்டு அவைதான குடலகரிநது நடுங்கும்படி பண்ணக்கட வேன எனகை. "அவைதானே விட்டுப்போம்படி பண்ணுகையாவது, இவை நமககுமுன்பு உண்டாயக கழிநதது என்று தோற்றுதபடி போககுகை, அதாகிறது, இவை ஸமருதிவிஷய மானுலும தன்னுடைய ஸவாபாவிக வேஷததைப்பாாதது ஸவபநங கண்டாறபோலே இவை நமககு வநதேறியாயக கழிநததென்றிருககையும, ஸமருதியாலே துககம அநுவாததியாதிருக கையும" என்று தனிசரமததில இவாதாமே அருளிசசெயதது இவவிடததில அநுஸநதேயம (257)

258. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" எனகிற உததமனில அபிப்ரேதமான ஓராதத விசேஷததை அருளிசசெயகிருா, 'இனி' என்று தொடங்கி

மூ. 258. இனி உனகையிலும உன்னைககாட்டிததாரேன. என்னுடமபிலழுககை நானே போககிககொள்ளேனே?

வயா — இததனை காலமும 'நம காரியததுககு நாம கடவோம' என்று நீ திரிகை யாலே, தன காரியம தானே செயதுகொள்ளுகிருனென்றிருநத இததனை போககி, 'எனககு நீ சரீரதயா சேஷம' என்று அறிநது என்பக்கலிலே நயஸதபரனுன பின்பு, உன்னுடைய பாப விமோசநாாததமான யதநம நீ பண்ணிககொள்ள என்று உன கையிலும உன்னைக காட்டித தாரேன, எனககு சரீரபூதனுன உன்னுடைய அவிதயாரூபமாலிநயததை சரீரியான நானே போககிக கொள்ளேனே? எனகை என்னுடமபிலழுககை நானே போககிக கொள்ளேனே என்றது, யதநபலிதவங்கள இரண்டும தன்னதென்று தோற்றுகைககாக ஆகையால உன்னு டைய விரோதியில கிடப்பதொன்றில்லை என்றபடி "விரோதி நிவருததியும, அபிமத பராபதியும இரண்டும பலமாயிருகக ஒன்றைச சொல்லுவானென்னென்னில, ஒன்றைசசொன ஞல மற்றையது தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லை, * மாமேவைஷ்யஸி * என்று, கீழில உபாயததுககுசசொன்ன பலமொழிய இவவுபாயததுககு வேறுபலம இல்லாமையாலே சொல்லிற்றில்லை என்னவுமாம, ஆனுல விரோதிநிவருததி தன்னைச சொல்லுவானென? என்னில,— அது அதிகமாகையாலே சொல்லிற்று விரோதி நிவருததி பிறநதால பலம ஸ்வதஸஸிததமாயிருககையாலே, தனிததுச சொல்ல வேண்டாவிறே" என்று ஸங்காஹேண சரிய பதிப்படி ரஹஸயததிலும, விஸதரேண பரநதபடி தனிசரமங்களிலும அருளிசசெயத சங்காபரிஹாரங்கள இவவிடத்திலே அநுஸநதேயம .. ... (258)

259 அநநதரம, சரமபததை உபாதாநம பண்ணுகிருா 'மாசுச.' என்று அதுககு அாததம அருளிசசெயகிருா, 'நீ உன காரியததிலே' என்று தொடங்கி

மூ. 259. மாசுச — 'நீ உன்காரியததிலே அதிகரியாமையாலும, நான உன்காரியததிலே அதிகரிததுககொண்டு போருகையாலும், உனககு சோகநிமிததம இல்லைகாண' என்று அவனுடைய சோகநிவருததியைப பண்ணிககொடுககிருன.

வயா — அதாவது, நீ உன காரியததிலே அதிகரிதது நின்ருயாகில, 'நம காரியத துக்கு என செயவோம?' என்று கரைநது சோகிகக பராபதம, நான் உன காரியததிலே அதிகரியாயிருநதேனுகில, 'நம காரியததில இவன உதாஸீநனுயிரா நின்ருன, நாம

எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறோம்?'' என்று சோகிக்க ப்ராப்தம், இங்ஙன் அன்றிக்கே யத்ந பலித்வங்கள் இரண்டும் உனக்கு இல்லாதபடியான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை உணர்ந்து, நீ உன்னுடைய ரக்ஷண காரியத்திலே அதிகரியாதொழிகையாலும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் யத்நபலித்வங்கள் இரண்டும் என்னதாம்படி ஸ்வாமியான நான் உன் பக்கத்தில் தடையறுக் கையாலே உன்னுடைய ரக்ஷணகார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும்,உனக்கு சோகிக்கைக்கு நிமித்தம் இல்லை காண்' என்று முன்பு சோகாவிஷ்டனாய் நின்ற அவனுடைய சோகத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறானென்கை.

இத்தால், 'அஹம் த்வா' என்கிற பதங்களாலே சொல்லப்பட்ட ரக்ஷகரக்ஷ்யபூதரான இருவருடைய ஸ்வபாவத்தையும் அநுவதித்துக்கொண்டு சோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்தாராயிற்று ... ... (259)

260 இனிமேல், நிவர்த்தகனான தன்னுடையவும் நிவர்த்யங்களான பாபங்களினுடை யவும் ஸ்வபாவங்களைச்சொல்லி, சோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச் செய்கிறார் 'நிவர்த்தக ஸ்வரூபத்தை' என்று தொடங்கி

மூ. 260. நிவர்த்தக ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, நிவர்த்யங்கள் உன்னை வந்து மேலிடா தென்று சொல்லி, உனக்கு சோகநிமித்தம் இல்லைகாண் என்கிறான்.

வ்யா — அதாவது, ''அஹம்'' என்று ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு விரோதி நிவர்த்தகனாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, 'த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்று ணிச்சால் நிவர்த்யங்களான பாபங்கள் உன்னைக்கண்டு தானே அஞ்சி ஓடிப்போமொழிய, என்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரித்திருக்கிற உன்னை வந்து மேலி டாது என்னுமிடம்சொல்லி, அநந்தரம் ''மாசுச'' என்கையாலே 'இப்படியானபின்பு உனக்கு சோகிக்க நிமித்தமில்லை' என்கிறானென்கை. .. (260)

261 இத்தலையில் விரோதியைப் போக்குகைக்குத் தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை அறிவித்து, இவனுடைய சோகத்தைப் போக்குகிறமையை அபியுக்தோக்தியை நிதர்சன மாகக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் 'எத்திறல' என்று தொடங்கி.

மூ. 261 *'எத்திறலிடாக்கடறகிடத்தியேழை நெஞ்சமே என்கிறான்.

வ்யா — அதாவது திருமழிசைப்பிரான் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, ஸர்வேச்வரன் இத்தலையில் விரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்வதாக ஏன்று கொடுவந்து புகுந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லி, 'இனி எதுக்காக நீ துஃக்க ஸாகரத்திலே அழுந்துகிறாய்'' என்றாற்போல, ஈச்வரனும் இப்போது இத்தலையில் ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதாகத் தானே ஏறிட்டுக்கொண்டமையை அறிவித்து, 'இனி எதுக்காக சோகிக்கிறாய்? என்று இவனைக்குறித்து அருளிச் செய்கிறானென்கை (261)

262 இனி, இவனுடைய சோகம் மறுவலிடாமல் போக்குகைக்கு உறுப்பானதொரு பகவதபிப்ராய விசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'பாபங்களை நான் பொறுத்து' என்று தொடங்கி.

மூ 262. பாபங்களை நான் பொறுத்துப் புண்யமென்று நினைப்பிடாநிற்க, நீ சோகிக்கக்கடவையோ?

வ்யா.— அதாவது, நீ செய்த பாபங்களை நான் முந்துற என்னுடைய க்ஷமாவிஷய மாக்கி, அவ்வளவுமன்றிக்கே பின்னை உன்பக்கல் எனக்கு உண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே

“செய்தகுறறம நறறமாகவேகொள” “செயதாரேல் நனறுசெயதார” எனகிறபடியே அவை தனனைப பாபமாக நினையாதே புணயமெனறு நினைப்பிடாநிறக, இனி நீ சோகிககக கடவையோ? எனகை

ஆக, இவவுததராரததத்தில அருசுபததாலும நிவாததக ஸவருபததையும் நிவாத யாசரயததையும, நிவாதயஙகளான பாபஙகளையும, அவறறினுடைய நிவருததி பரகாரததையும, ததகாரயமான சோகநிவருததியையும சொலலிறறாயிறறு (262)

263 இனி, இநத சலோகாரததததில ருசி ஒருவனுககு உணடாகையில உளள அருமையையும், இநத சலோகநதனககு இனனதிலே நோககு எனனுமததையும, இதில விசவாஸோதபததியின அருமையையும, ஈசவரனதான முதலிலே இததை உபதேசியாமைககு ஹேதுவையும, வேதபுருஷன உபாயாநதரஙகளை விதிககைககு ஹேதுவையும, உபாயாநதரஙகளை ஸவரூபேண தயஜிககுமளவில தோஷமிலலை எனனுமததையும அவைதான முகாநதரேண அநவிதஙகள ஆகையாலே ஸவரூபேண தயகதஙகள அனறு எனனுமிடததையும, பேறறுககு ஸாதநம இனனது எனனுமததையும, பலஸிததிககு இவனபககல வேணடும அமசததையும, ஈசவரனுககு இவனுடைய ஸுகருதம அநிஷடம எனனுமததையும, இவவாரததததில ஆஸதிகயாதிகள உணடாயப பிழைததல இலலையாகில நசிததலிததனை எனனுமததையும, வயவஸாயஹீநன இதில அநவயிததால விநாசபாயநதமாம எனனுமததையும, இதுககு அதிகாரிகள இனனார எனனுமததையும அடைவே அருளிசசெயது தலைககடடுகிறார

அவறறில பரதமததில இதில ஒருவனுககு ருசிபிறககையில உளள அருமையைத தாசிபபிககைககாக ஓர ஐதிஹயததை அருளிசசெயகிறார ‘உயயககொணடார விஷயமாக’ எனறு தொடஙகி

மூ 263 உயயக்கொணடார விஷயமாக உடையவர அருளிசசெயத வார்ததையை ஸமரிபபது.

வயா — அதாவது, தததவநிரணயம பணணின உயயககொணடார பகதிநிஷடராயிருககையாலே, அவரை பரபததி நிஷடராமபடி பணணவேணுமெனறு, அவருககு இநத சலோகாரததததை அருளிசசெயத அளவிலே, ‘ஆரததஸததி அழகிதாயிருநதது, ஆகிலும அததைவிடடு இததைப பறறததகக ருசி எனககு இலலை’ எனன, “விதவாஞகையாலே ஆரததததுககு இசைநதாய, பகவதபரஸாதம இலலாமையாலே ருசி பிறநததிலலை” எனறு அவர விஷயமாக உடையவர அருளிசசெயத வாரததையை நினைபபது எனகை (263)

264 இனி, இநத சலோகததுககு இனனதிலே நோககு எனனுமததை அருளிச செயகிறார ‘இதுககு ஈசவர ஸவாதநதரயததிலே நோககு’ எனறு

மூ 264 இதுககு ஈசவர ஸவாதநதாயததிலே நோககு.

வ்யா — அதாவது, சாஸதரஙகளெலலாம ஒருதலையும், தான ஒருதலையுமாயிருககிற இநத சலோகததுககு சாஸதரவிஹிதமான ஸகலதரமஙகளையும ஸவாஸநமாக விடுவிதது, இசசேதநனுககுத தானே நிரபேக்ஷ ஸாதநமாய, பராபதி பரதிபநதக ஸகலபாபஙகளையும தளளிபபுகடடு, ஸவபராபதியைப பணணிககொடுககும ஸவாதீந ஸகலபரவாததகனான ஈசவரனுடைய ஸவாதநதரயததிலே தாதபாயமெனகை (264)

265. இனி, இதில விசவாஸோதபததியில் அருமையை அருளிசசெயகிறா 'இதுதான' எனறு தொடஙகி

மூ. 265. "இதுதான் அநுவாதகோடியிலே" எனறு வஙகிபபுரததுநம்பி வார்த்தை

வயா — அதாவது, இநத சலோகாாததநதான அநுவாததததினுடைய கோடியிலே எனறு ஆபததமரான வஙகிபபுரதது நமபி அருளிச்செயயும் வாாததையெனகை

266 'அது எததாலே' எனன அருளிசசெயகிறா 'ஆஜுநன' எனறு தொடஙகி.

மூ. 266. ஆஜஜுநன, க்ருஷணனுடைய ஆனைத் தொழிலகளாலும், ருஷிகள வாக்யஙகளாலும, க்ருஷ்ணன தன்காாயததிலே அதிகரிததுக்கொணடு போருகையாலும், இவனே நமககுத தஞசமெனறு துணிநத பினபு தன்னைபபற்றச சொலலுகையாலே.

வயா — அதாவது, இதுககு அதிகாரியான ஆஜுநன பாலயமேதொடஙகி கிருஷணனுடைய அகடிதகடநாஸமாதய பரகாசகமான அதிமாநுஷ சேஷடிதஙகளாலும * ஏஷ நாராயண' ஸ்ரீமாந க்ஷீராாணவ நிகேதந நாகபாயஙகமுதஸருஜய ஹயாகதோ மதுராம புரீம * * புணயா தவாரவதீ யதர ததராஸதே மதுஸூதந ஸாக்ஷாததேவ புராணோஸௌ ஸஹி தாமஸ ஸநாதந * * யதர நாராயணோ தேவ• பரமாதமா ஸநாதந ததர கருதஸநம ஜகத பாாதத தீாததாநயாயதநாநி ச * * யே ச வேதவிதோ விபரா யேசாதயாதம விதோஜநா : தே வதநதி மஹாதமாநம கருஷணம தாமம ஸநாதநம * * பவிதராணாம ஹி கோவிநத பவிதரம பரமுசயதே புணயா நாமபி புணயோஸௌ மஙகளா நாஞச மஙகளம * * கருஷண ஏவ ஹி லோகாநாமஉதபததிரபிசாபயய கருஷணஸய ஹி கருதே பூதம இதம விசவம சராசரம * எனறும் இதயாதிகளாயிருநதுளள பராவரதததவயாதாதமய விததுககளான ருஷிகள வாகயஙகளாலும, பால்யாதபரபருதி புரவாஸதசையோடு வநவாஸதசையோடு வாசியற கருஷணன தன காாயததுககுக கடவனாய நோககிககொணடு போருகையாலும, 'இவன சொலலுகிற உபாயஙகள எலலாம நமககுத தஞசமனறு, இவனே நமககுத தஞசம' எனறு விசவஸிததபினபு 'ஆனால எனனைபபறறு' எனறு சொலலுகையாலேயெனகை (266)

267 இது தனனை முதலிலே உபதேசியாமைககு ஹேதுவை அருளிசசெயகிறா 'புறமபு' என்று தொடஙகி

மூ 267. புறமபு பிறந்தது எலலாம, இவன நெஞசைச சோதிககைககாக

வயா :— அதாவது, *யசசரேய ஸயாந நிசசிதம பரூஹி தநமே சிஷயஸதேஹம சாதி மாம தவாம பரபநநம* எனற இவனுககு உபாயோபதேசம பணணத தொடஙகுகிற வளவிலே முதலிலே இததை உபதேசியாதே உபாயாநதரஙகளைப பரகக நினறு உபதேசிதது எலலாம, 'அவவளவிலே பாயவஸிததுவிடுமோ' அவறறுனுடைய தோஷ தாசநததாலே இவவுபாயோபதேசததுககு அதிகாரியாமோ? எனற இவனுடைய ஹருதயததைச சோதிககைக்காகவெனகை (267)

268 'ஆனால, இவனனறோ இபபடி ஹருதய சோதநாாததமாக உபாயாநதரஙகளை உபதேசிததவன? வேதபுருஷன அவறறை விதிபபான என?' எனன அருளிசசெயகிறா 'வேதபுருஷன' எனறு தொடஙகி.

மூ 268 வேதபுருஷன உபாயாநதரஙகளை விதிததது, கொண்டிப பசுவுக்குத தடிகட்டி விடுவாரைபபோலே, அஹங்காரமமகாரங்களால் வநத களிப்பு அறறு ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக

வ்யா — அதாவது - ஆபததமனன வேதபுருஷன *விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத * *ஓமிதயாதமாநமதயாயத * *ஆதமாநமேவ லோகமுபாஸீத * *ஆதமா வா அரே தரஷடவயச சரோதவயோ மநதவயோ நிதிதயாஸிதவய * இதயாதிகளாலே உபாயாநதரஙகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிததது படடிதினறு திரிகிற பசுவுககு இடைஞசு வஸபபடுகைககாகக கழுததிலே தடியைக கடடிவிடுவாரைபபோலே, அஹஙகாரமமகாரவஸய ஞயக களிததுக திரிகிற இவனுககு, *ஜநமாநதரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி * எனகிறபடியே காயகலேசரூபமான காமாநுஷடாநம இநதரியஜயம முதலான அருநதேவை களாலே செறுபபுணடு அநதககளிபபுபபோய பகவதபாரதநதாயமாகிய ஸவரூபஜ்ஞாநம பிறககைககாக எனகை (268)

269 ஆனால், இபபடி ஸவரூபஜ்ஞாநோதய ஹேதுவான இவறறைவிடடால குறறமாகா தோ? எனன, அருளிச செயகிறார 'ஸநயாஸி' எனறு தொடஙகி

மூ 269 ஸநயாஸி முனபுளளவறறை விடுமாபோலே இவவளவு பிறந்தவன இவறறைவிடடால குறறம் வாராது

வயா — அதாவது - சரமாசரமததிலே அநவிதனனவன பூாவாசரம தாமஙகளை விடுகிறுபபோல, அநயோபாயஙகளினுடைய ஸவரூபவிரோதிதவாதிகளாலே ஸிததோபயத திலே இழியுமபடி இவவளவான ஜ்ஞாநபாகம பிறநதவன இவவுபாயநதரஙகளை விடடால தோஷமாகாது எனறபடி (269)

270 'இவைதான ஆகாராநதரததாலே அநவிதஙகளாகையாலே, இவறறில் இவன் தனககு ஸவரூபதயாகம இலலை' எனனுமததை அருளிசசெயகிறார 'இவனதான இவைதனனை நேராகவிடடிலன' எனறு

மூ 270 இவனதான் இவைதனனை நேராக விடடிலன்.

வயா — அதாவது-ஸாதநாநதரபரிதயாக பூாவகமாக ஸிததஸாதந பரிகரஹம பணணின இவவதிகாரிதான காமஜ்ஞாநாதிகள ஆகிற இவைதனனை ஸவரூபேண தயஜிததில னெனகை ... (270)

271 'அது எஙஙனே?' எனன, அருளிசசெயகிறார 'காமம' எனறுதொடஙகி

மூ 271. காமம-கைஙகாயததிலே புகும, ஜ்ஞாநம-ஸவரூபபரகாசததிலே புகும, பகதி-பராபயருசியிலே புகும, பரபததி-ஸவரூபயாதாதமயஜ்ஞாநததிலே புகும

வயா — அதாவது, ஸவவாஸ்ரமஸவாசரமோசிதமாக இவன அநுஷடிககும விஹிதகாமம, ஸாதநபுததயாவனறிககே ஆநருஸமசயததாலே பராாததமாக அநுஷடடிககையாலே, ஈசவரனுககு மிகவும உகபபாகையாலே, ததபரீதி ஹேதுவாகப பணணுங கைஙகாயததிலே அநதாபபவிககும "நுணணறிவு" எனகிறபடியே ஸவஸவரூபஜ்ஞாந பூாவகமாகப பரஸவ ரூபததை ஸாக்ஷாதகரிககைககும உறுபபான ஸூக்ஷம ஜ்ஞாநம, ஸாதனபுததி கழிநதவாறே ஸவரூபததினுடைய பரகாசததிலே அநதாபபவிககும *பகதயா தவநநயயா சகய * எனகிற படியே பகவதபராபதிககு ஸாதநமாநபகதி அநத ஸாதநபுததி போனவாறே போஜநததுககு க்ஷுததுபபோலே பராபயமான கைஙகாயததுககுப பூாவக்ஷணததிலே அநுவாததிககககடவ

தான ருசியிலே அந்தாபபவிககும ஸிததோபாய வரணரூபையான ப்ரபத்தி ஏகபதத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸாதநபாவம் கழிநதவாறே அதயநதபரதந்தரதயா அநந்யசரணமாயிருநதுளள ஸவரூபததினுடைய யாதாதம்ய ஜ்ஞாநத்திலே அநதாபபவிககுமெனகை (271)

272 'பகதிபரபததிகள இரணடையும கழித்தால் இவன தனக்குப பலஸாதநமாவது எது?' என்ன, அருளிசசெயகிறா 'ஒருபலததுக்கு' என்று தொடஙகி

மூ 272 ஒருபலத்துககு அரிய வழியையும, எளிய வழியையும் உபதேசிக்கையாலே, இவை இரண்டும ஒழிய பகவத்பரஸாதமே உபாயமாககடவது

வயா :— அதாவது, பகவத பராபதியாகிற ஒருபலததுககு *ஜநமாநதர ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி நராணும க்ஷீணபாபாநாம கருஷ்ணே பகதி பரஜாயதே* என்கிற படியே அநேக ஜநமஙகளிலே காமஜ்ஞாநாதிகளாகிற அஙகஙகளாலே ஸாதிககபபடுமதாகையாலே அரிதாயிருநதுளள பகதிமாாககததையும, "ஸாவதாமாந பரிதயஜய" என்று ஸகல பரவருததி நிவ்ருததிபூாவகமாக ஸகருதநுஷ்டேயமாகையாலே எளிதாயிருநதுளள பரபததி மாாககத்தையும உபதேசிககையாலே, ஸாதநகௌரவ லாகவஙகளில தாதபாயமின்றிககே தததவயாஜேந பலபரதஞகாநின்றுளள அவனுடைய பரஸாதமே பரதாநமாகையாலே, பகதிபரபததிகளாகிற இவை இரணடுமொழிய பகவானுடைய ப்ரஸாதம உபாயமாககடவது எனகை . . ... (272)

273 'ஆனாலும பேறறுக்கு இவனபககலிலும ஏதேனும் உணடாகவேணடாவோ?' என்ன, அருளிசசெய்கிறா 'பேறறுககு' என்று தொடங்கி

மூ 273. பேற்றுக்கு வேண்டுவது-விலக்காமையும், இரபபும.

வயா .— அதாவது, பலஸிததிக்குச் சேதநனபககல் உணடாகவேண்டுவது ஸவயதநத்தாலே அவன் பணணும் ரக்ஷணததை விலககாதொழிகையும, அது புருஷாாததமாகைககு உறுபபான இரபபுமெனகை ... (273)

274 'இஙஙனன்றிககே, இவனபக்கலிலும சிலஸுகருதம உண்டாகில ஆகாதோ?' என்ன, அது உபாயபூதனுககு அநிஷ்டமெனனுமததை அருளிசசெயகிறா 'சகரவாததித திருமகன' என்று தொடஙகி

மூ 274 சகரவாததித் திருமகன பாபத்தோடேவரிலும அமையுமென்றான். இவன புணயததைபபொகட்டு வரவேணுமென்றான.

வ்யா — அதாவது, *ராமோ விகரஹவாந தாம* எனகிற சகரவாததிததிருமகன *யதிவா ராவணஸ ஸவயம* என்று 'பாபிஷ்டனான ராவணன தானாகிலும அழைததுவாரும' எனகையாலே பாபம பேறறுககு ஹேதுவாக நினைககைககு உடல அலலாமையாலே, 'பாபததோடே வரிலும அமையும' என்றான, *க்ருஷ்ணம தாமம ஸநாதநம* எனகிற இவன 'ஸாவதாமாந பரிதயஜய' எனகையாலே பேற்றுககு ஹேதுவாக நினைககைககு உடலான புணயததைப பொகட்டு வரவேணுமென்றான் எனகை ஆகையால, ஸஹாயாநதர ஸமஸாகக அஸஹனான உபாயபூதனுக்கு இவனபககல ஸுகருதம் அநிஷ்டம என்று கருதது (274)

275. இவ்வாததததில் இழிநதவனுக்கு ஆஸதிகனாய உஜஜீவிததல, நாஸதிகனாய நசிததல் ஒழிய, மதயமஸ்திதியிலலை என்னுமததைப பூாவாசாாய வசநத்தாலே அறிவிககிறா 'ஆஸதிகனாய' என்று தொடஙகி.

மூ. 275. "ஆஸ்திகனும் இவ்வார்த்தையில் ருசி விச்வாஸங்களுடையனும் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனும் நசித்தல் ஒழிய நடுவில் நிலையில்லை" என்று பட்டருக்கு எம்பார் அருளிச்செய்த வார்த்தை.

வ்யா — அதாவது, "இவ்வார்த்தையில் அநவிதனானவன் பகவத்பரபாவத்தால் 'இது ஸத்யம்' என்று ஆஸ்திகனும் இவ்வார்த்தையில் ருசியும் 'இது தப்பாது' என்கிற விச்வாசமும் உடையனும் உஜ்ஜீவித்தல், சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ஒருதலையும் இது ஒருதலையுமாய் இப்படியிருப்பதொன்றுண்டோ? என்று நாஸ்திகனும் இத்தை அநாதரித்து நசித்தலித்தனையொழிய, நடுவிலொரு நிலையில்லை" என்று ஸகலசாஸ்த்ர வித்தமரான பட்டருக்கு ஆப்த்தமரான எம்பார் அருளிச்செய்த வார்த்தையென்கை (275

276 'வ்யவஸாயஹீநனுக்கு இதில் அந்வயம் விநாசத்துக்கு உடலாம்' என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் 'வ்யவஸாயம்' என்று தொடங்கி)

மூ. 276. வ்யவஸாயம் இல்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம் ஆமத்தில் போஜநம்போலே.

வ்யா — அதாவது, இதிற்சொல்லுகிற த்யாக ஸ்வீகாரங்களுக்கு ஈடான வ்யவஸாயம் இல்லாதவனுக்கு இதிலுண்டான அந்வயம், அஜீர்ணத்தையில் பண்ணின போஜநம் மரண ஹேதுவாமாபோலே விநாஸஹேதுவாய்ப் பாயவஸிக்குமென்கை (276)

277 இது தனக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் 'விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பரென்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்' என்று

மூ. 277 "விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்.

வ்யா — அதாவது, "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெரு வார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்று 'கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியராய் அது தன்னை ஆத்தகரியாகாரியாய்க்கொண்டு கோயிலிலே சாய்ந்தருளினவர்தாம், அர்ஜுநவ்யாஜத்தாலே திருத்தேர்த்தட்டிலே நின்று அருளிச்செய்த யதார்த்தமுமாய்ச் சீரியதுமாய ஸுலபமுமான "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கிற வார்த்தையைப் பெரியாழ்வார் கேட்டு, 'தந்நிஷ்டராயிருப்பர்' என்கிறபடியே இவ்வார்த்தைக்கு அதிகாரிகள் இது கேட்டால் இதன்படியே நியதராயிருக்குமவர்களென்கை (277)

278 இவ்வார்த்தைநிஷ்டரான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்தியில் இதுக்கு ஆர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படுமவற்றை அருளிச்செய்து இதுதன்னை நிகமிக்கிறார் 'வார்த்தையறிபவர்' என்று தொடங்கி.

மூ 278 "வார்த்தையறிபவர்" என்கிற பாட்டும் "அத்தனாகி" என்கிற பாட்டும் இதுக்கு ஆர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்.

சரமசலோகப்ரகரணம் முற்றிற்று

பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிய முமுக்ஷுப்படி முற்றிற்று

வ்யா — அதாவது, "வார்த்தையறிபவர் போத்தப் பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பிவை போத்துப் பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித் தன் தாளிணைக்கீழ்ச் சேர்த்து அவன்செய்யுஞ் சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று மாயவற்கு ஆளன்றியாவரோ" என்று "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று நல்வார்த்தையை அறியுமவர்கள

பரணிககூடு வரிநதாறபோலே இவ்வாத்மாவைச சூழபபொதிநதுகிடக்கிற ஜநமஙகளோடும், அவை புககவிடடததே புககக்கடவதான வயாதியோடும, அஙஙனேயாகிலும சிறிதுநாள செல்லாதபடி இடிவிழுநதாறபோலே வரும ஜரையோடும, அஙஙனேயாகிலும இருககவொண்ணுதபடி இவனுககு அநபிமதமான விநாசமுமாகிற இவறறை விரகா நெடுஞசுவா தளளுமாபோலே தளளி, அவைபோன அநநதரம வரககடவதான கைவலயமாகிற மஹாதுககததை ஸவாஸநமாகப போக்கி, பாதரேகைபோலே தன திருவடிகளினகீழே சேரும்படிபண்ணி, புனராவருததியறுமபடி அவன் பணணும ரகைஷயை அநுஸநதிததுவயவஸிதராயககொணடு தஙகளுககு ஆசரயணீயனுய விரோதிநிவாததகனுன ஆச்சாயபூதனுககு ஒழிய வேறெருவாககு ஆளாவரோ'' எனறு நமமாழவாரருளிசசெயத "வாரததையறிபவா'' எனகிற பாடடும,— "மூததனுா முகுநதனுா ஒததொவவாத பலபிறபபொழிதது நமமையாடகொளவான-அததனுகி யனனேயாகி யாளுமெமபிரானுமாயப புகுநது-நமமுள மேவினுா, ஏழைநெஞசமே! எததினுல இடாககடலகிடததி'' எனறு 'ஹேயபரதயநீகராகையாலே அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகநதராய முகதிபூமிபரதரானவா ஸகல தேஹவாததிகளான ஆதமாககளும ஜஞாநைகாகாரதயா ஒததுத தேவாதிபேததாலே ஒவவாமலிருககும பலவகைபபடட ஜநமஙகளைபபோககி, நிதயஸமஸாரிகளாயப போநத நமமை நிதயஸூரிகளகொளளும அடிமையைக கொளளுகைககாக ஹிதமே பரவாததிபபிசகும பிதாவாயும பரியமே பரவாததிபபிககும மாதாவாயும அடிமைகொளளககடவ நமமுடைய ஸவாமியாயும இபபடி ஸாவவித பநதுவுமாய,நமமுடைய தண்மையையும தமமுடையபெருமையையும பாராதே நமமுடைய ஸாவபரததையும தாமேயேறிடடுககொணடு செயவாராக ஹேயமான நமமுளளே புகுநது ஒருநீராகப பொருநதினுா, அறிவிலியான நெஞசே! நமமுடைய ஹிதம அறிகைககு நாம ஸாவஜஞராயோ அவன அஜஞனுயோ, ஹிததததைப பரவாததிபபிககைககு நாம சகதராயோ அவன அசகதனுயோ, காரயஞசெயதுகொளளுகைககு நாம பராபதராயோ அவன அபராபதனுயோ, தன மேனமையைபாராதே தாழநினறு உபகரிககுமவனுயிருகக எததாலே நீ துககஸாகரததிலே கிடககிறது?'' எனறு திருமழிசைபபிரானருளிசசெயத "அததனுகி'' எனகிற பாடடும இநத சலோகததுககு ஆததமாக அநுஸநதேயமெனகை

ஆக, இததால ஸவீகாராஙகதயா தயாஜயமான தாம விசேஷஙகளையும், அநதத தாமஙகளினுடைய தயாகபரகாரததையும, அநதத தாமதயாக பூாவகமாகப பறறும விஷயததினுடைய ஸௌலபயாதி குணயோகததையும, அககுணவிசிஷட வஸதுவினுடைய ஸஹாய அஸஹதவ லக்ஷணமான நைரபேக்ஷயததையும, நிரபேக்ஷ வஸதுவினுடைய உபாயபாவததையும, அததை உபாயதவேந ஸவீகரிககையையும, ஸவீகருதமான உபாயததினுடைய ஜஞாந சகதயாதிகுணயோகததையும, அககுணவிசிஷட வஸதுவிலே நயஸதபரனுன அதிகாரியையும, அதிகாரிககு விரோதியான பாபஸமூஹததையும, அபபாபவிமோசந பரகாரததையும, அபபாபவிமோசகனைப பறறின அதிகாரியுடைய நைாபபாயததையும சொலலிறறுயிறறு

சரமசலோகபரகரண வயாகயானம முறறிறறு

பிளளைலோகாசாரயா திருவடிகளே சரணம

பெரிய ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

மணவாள மாமுனிகள அருளிசசெயத முமுக்ஷுபபடி வயாக்யானம் ஸமபூாணம.

ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம

முமுக்ஷுப்படி முதலான ரஹஸ்ய வியாக்கியானங்கள் நான்கிலும் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ள ஸம்ஸ்க்ருதப்ரமாணங்களுக்கு அகராதியட்டவணை சூர்ணிகை லக்கங்களுடன்

1. முமுக்ஷுப்படி வியாக்கியானம்

60 அகாரச சிதஸவருபஸய
33 அகாரஞ்சாபயுகாரஞ்ச
60. அகாரேணோசயதேவிஷ்ணு
35 அகாரோவை ஸாவாவாக
120 அகிஞ்சநோகதி
120 அகிஞ்சநோநநய கதி:
76, 177 அகிஞ்சிதகரஸய
128. அகிலஜகநமாதரம
155 அஞசலி பரமா முதரா
97 அணடாநாமதுஸஹஸராணும
205, 263. அதபாதகபீதஸதவம
8 அநநதாவை பகவநமநதரா
46 அநநயாராகவேணுஹம
46 அநநயாஹிமயா ஸீதா
183 அநாதிகாலபரவருதத
183 அநாதமநயாதமபுததிரயா
137 அபயமஸாவபூதேபய
(அவ) 57 அஸநநேவ ஸபவதி
216 அஸதாநஸநேஹைகாருணய
55. ஆதமதாஸயம ஹரேஸஸவா
13. ஆர்ததா விஷணணுசசிதி
8 ஆஸதாம தேகுணராசிவத
6 ஆஸதிகோதாமசீலசச
279 ஆதமாவா அரேதரஷட
279 ஆதமாநமேவ லோகமுபாஸீத
5 ஈசேசிதவயஸமபந
75 உகதாததவிசதீகார
291 உநமாதச சிததவிபரம
149, 243 உபாயேகருஹரக்ஷி
3 ருசோயஜூமக்ஷிஸாமாநி
13 ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத
199. ஏததபுததவாபுததிமாந
176 ஏததஸாமகாயநநாஸதே
5 ஏவமஸமஸருதி சகரஸதே
277 ஏஷ நாராயண ஸ்ரீமாந
13. ஏஷஸாவபூதாநதராதமா
19 ஐஹலௌகிகமைசவாயம
279 ஓமிதயாதமாநம தயாயத
28. ஓமிதயேகாக்ஷரம
28. ஓமிதயகரேவயாஹரேத
35. ஓஙகாரபரவா வேதா
129 க குபயேத வாநரோததம
137. கதஞசந நதயஜேயம
199 காமணேவஹி ஸமஸித்திம
127 கிமேதநநிர்தோஷ
13. கிமததரபஹுபிமநதரை,
94 கிமதேந நகருதமபாபம
135 கருபபா பாயபாலயத
277 கருஷண ஏவஹிலோகாநாம
208 218 கருஷணம தாமம ஸநா
127 க்ஷிபாமி
207 கசசா நுஜாநாமி
246 கதயாததா புததயாததா
16. கோவிநதேதியதாகரநதத
199 கருதேநவா அததைலேந
13 சக்ஷுசச தரஷடவயஞச நாரா
207 சசால சாபஞச முமோச
86 சேதநஸய யதாமமயம
211 சோதநாலக்ஷணோ தநோ
175 சாயாவா ஸதவமநுகசசேத
199 ஜநமகாமசமே திவயம
279 ஜநமாநதர ஸஹஸரேஷு
155. ஜ்ஞாஞநமோக்ஷோ ஜாயதே
58 ததேவபூதம ததுபவயமாஹு
58 ததேவாகநிஸததவாயு
4 தநமநதரம பராஹமணுதீனம
226 தமேவசாதயம
8 தவாநநத குணஸயாபிஷடேவ
35 தஸயப்ரகருதி லீனஸய
100 தவமேவோபாய பூதோமே
128 தவமமாதா ஸாவலோகாநாம
81 தவமமே ஹமமேகுதஸதத
5 த்வாமேவசரணம பராபய
5, 55 தாஸபூதாஸ ஸவதஸஸாவே
13 திசசச பரதிசசச
97 தேவிதவாமநுலீலயா
135 தேவயாகாருணயருபயா
199 தேசோயம ஸாவகாமதுக
2 தேஹாஸகதாதமபுததி
86 தவயக்ஷரஸது பவேந மருதயு
218. தாம ஸமஸதாபநாததாய
129 நகசசிந நாபராதயதி
127 நக்ஷமாமி
176, 187 நமஇத்யேவவாதிந
11 நமநதரோஷ்டாக்ஷராத் பர
199 நஹி ஜ்ஞாநேந ஸதருசம
179, 76 நாகிஞசித குாவத
35 நாமரூபஞசபூதாநாம
101. நாரசபதேந ஜீவாநாம்
101 நாரஸதவிதி ஸாவபுமஸாம
13 நாராயண பரமபரஹம
10, 11 நாராயணாய விதமஹே
13 நாரயணேதி சபதோஸதி
11 நாஸதிசாஷ்டாக்ஷராத் பர
177 நிதயகிஙகர பரஹாஷயி
177 நிதயகிஙமரோ பவாநி
66 பஞசவிமசு ஆதமாபவதி
66 பஞசவிமசோயம புருஷ
5 பதிம விசவஸயாதமேசவரம
220, 251. பராஸய சகதி
127 பரிபூரணகஸிநநே
277 பவிதராணும ஹிகோவிநத
116 பிதரம மாதரம தாராந
259 புணயபாபே விதூய
277 புணயாதவாரவதீ கதர
191 பரக்ஷாலய பாதாவாசாமேத
31 பரணவாதயம் நமோமதயம
35 பரணவாத்யா ஸததாவேதா
46 பரஸாநம புஷயநதீமபி
5, 23 பராபயஸயபரஹமணோரூபம
158 பராயசசிததிரியம ஸாதர
221 பலமத உபபததே:
8 பஹுவோநருப கலயாண குண
8 பஹூநிமேவயதீதாநி
205 பாஹமஹத்யாஸுராபாநம
199 பகதயாதவநநயயாசகய
155 பவசரணமிதீரயநதியேவை
169 பவாமஸது ஸஹ வைதேஹயா
206 புக்தவாசாநதராயணம சரேத

66 பூதாநிச கவாகேண
13 பூதவோாதவ பாஹு
33 பூரிதிரிகவேதாதஜாயத
183 மதீயாநாதிகாம
183 மநோவாககாயை:
3 மநதரம யதநோ கோபயேத
4 மநதரேதத் தேவதாயாமச
3 மநதராணும பரமோ மநத்ர
199 மநமநாபவ
16 மஹதயாபதி ஸமபராபதே
268 மாமேவைஷயஸி
226 மாமேவயே பரபதயநதே
278 யசசரேயஸஸயாதீ
35 யதோவா இமாநிபூதாநி
277 யதர நாராயணோதேவ
13 யதாஸாவேஷுதேவேஷு
132 யதபரஹமகலபநியுதாநுபவ
116 யஸயதேவேபராபகதி
13 யஸயாதமா சரீரம
176 யேஙயேநதாதாகசசதி
220, 251 யஸ ஸர்வஜஞஸ ஸாவவித
277 யேச வேதவிதோவிபரா
57 யோநயதா ஸநதமாதமாநம
207 யோவஜரபாதாசநி
216 ரக்ஷயாபேக்ஷாம பரதீக்ஷதே
173 ரஸமஹயேவாயமலபதவா
208 ராமோ விகரஹவாந தர்ம
(அவ) லக்ஷ்மீநாதஸமாரமபாம
123 லக்ஷமீ பதமாலயா பதமா
40 லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீகேச
157 லோகவிகராநத சரணௌ
66 விஜஞாதாரம அரோகேந
13 விசவம நாராயணம
128 விஷ்ணு பதநீ
16 சஙகசகரகதா பாணே
6 சரீரம வஸு விஜஞாநம
7 சாஸதரஜஞாநம பஹுகலேசம
131 சரிய பதிாநிகிலஹேய
151 சரியாஸாதமாஸதே
123 ஸ்ரீரிதி பரதமமநாம
97 ஸ்ரீவலலப
5 ஸமஸாரஸாகரம கோரம
5 ஸமஸாராணவமகநாநாம
35 ஸஏவஸருஜயஸஸச
157 ஸகருதேவ பரபநநாய
157 ஸகருதேவஹிசாஸதராாதத
151 ஸதாபசயநதி ஸூரய
6 ஸதபுததிஸஸாதுஸேவீ
35 ஸமஸத சபதமுலதவாத
127 ஸமோஹம ஸாவபூதேஷு
199 ஸாவம காமாகிலம
52 ஸாவம பரவசமதுககம
199 ஸாவ பாபவிசுததாதமா
13 ஸாவவேதாநத
151 ஸாவாந காமாந அசநுதே
175 ஸாகிமாததம நஸேவயதே
17 ஸாஙகேதயம பாரிஹாஸயம
170 ஸீதாஸமக்ஷம
170 ஸீதா முவாசாதியசா
48 ஸுபாமஸுலுக
127 ஸுஹருதம ஸாவபூதாநாம
216 ஸேநயோருபயோாமதயே
175 ஸேவாசவவருத்தி
173 ஸோசநுதே ஸாவாந
206 ஸநாதவா புஞ்ஜீத
1 ஸவஜஞாநம பராபகஜஞாநம
55 ஸவதவமாதமநிஸஞ்ஜாதம
253 ஸவாதீநதரிவித
5 ஸவாமிதவம பரஹமணிஸதி
91 ஸவரூப ஸவாநதாயம
222 ஹேகருஷண ஹேயாதவ

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யான ப்ரமாணாநுக்ரமணிகை முற்றிற்று.